

ISSN 2080-1904

Nr 4 (44) 2019

Forum Uczelniane

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

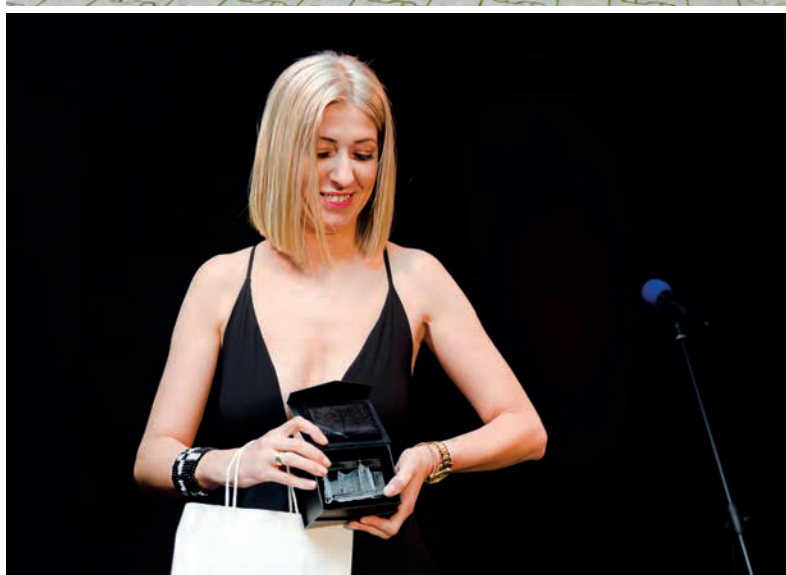

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny
w Szczecinie

 strony 24–28

Sukcesy młodych

LUDZIE UCZELNI

- 2 Eugeniusz Kornatowski – habilitacja
- Jadwiga Nidzgorzka-Lencewicz – habilitacja
- 3 Marcin Wardach – habilitacja
- 4 Kamil Urbanowicz – habilitacja
- 5 Profesor Mirosława El Fray z amerykańskim stypendium
- Profesor Wiesław Skrzypczak powołany do
- Polskiej Komisji Akredytacyjnej
- 6 Piotr Sulikowski powołany do Rady NCBiR
- Nagroda Prezesa Rady Ministrów za rozprawę doktorską

Z ŻYCIA UCZELNI

- 7 Wizyta Ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej
- ZUT w Partnerstwie na rzecz dostępności
- 8 ZUT liderem edukacji
- Nagrody Rektora ZUT za 2018 r.
- 10 Odznaczenia państwowe oraz medale
- 11 Europejska Noc Naukowców 2019
- Noc Naukowców 2019 w Bibliotece Głównej
- 12 Promocja doktorska 2019
- 13 20 lat minęło – jubileusz RCIiT
- 14 Podpisanie umowy z Technikum Technologii Cyfrowych
- w Szczecinie
- Jubileuszowe X Targi Pracy Kariera 2019
- Szkoła Orłów ZUT – nowa szansa dla studentów
- 15 „Zimowe spotkanie – Święta łączą pokolenia”
- W Akademickim Ośrodku Jeździeckim ZUT
- urodziło się żrebię

POZA UCZELNIĄ

- 16 Tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Rolniczego
- w Plovdiv dla prof. dr hab. inż. Doroty Jadcza
- 17 Wydział Budownictwa i Architektury
- z europejskim certyfikatem
- Expo Sciences International w Abu Dhabi
- 18 Wyjazd szkoleniowy do Francji
- Erasmusowe szkolenie w Holandii
- 19 Unitelma Sapienza – włoski uniwersytet online
- 20 ZUT działa i inspiruje
- Ze stypendium w Akwizgranie

KONFERENCJE, SEMINARIA

- 21 XXIX konferencja „Awarie budowlane” w Międzyzdrojach
- 22 LXXXIV Zjazd Naukowy
- Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego w Szczecinie
- 23 „Perspektywy hodowli zwierząt futerkowych
- w Polsce i na świecie”
- 24 Industrial Bridge 2019

NASI STUDENCI

- 24 Nagrody marszałka za najlepsze dyplomy 2019
- 25 „Diamentowy Grant” od ministra
- 26 Erasmus+ świętował Mikołajki
- #ERASMUSDAYS 2019 w ZUT

- 26 Parlament Samorządu Studentów ZUT
- zwycięzcą w plebiscycie Pro Juvenes
- 27 Stypendia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego
- Student WIMiM doceniony
- 28 V Ogólnopolska Sesja Studenckich Kół Naukowych

WARTO WIEDZIEĆ

- 28 Wspieranie rozwoju dydaktycznego nauczycieli akademickich
- jako element zapewniania jakości kształcenia
- 30 Debiutanckie opowiadania
- Czy warto jeść grzyby?
- 31 Strategicznie z Erasmusem+
- 32 Czy złoty nadal opłaca się Polsce?

WYSTAWY

- 34 „Struktura cienia”
- „Interferencje” w Galerii Rektorskiej
- 35 Eugeniusza Helberta „21 kartek... z kajeciku...”

SPORT, ZDROWIE

- 36 Bieganie – kobieca strona mocy
- Lubimy dziesiątki!
- 37 Sportowe powitanie pierwszych roczników
- 38 Mikołajki na sportowo

ŻYLI WŚRÓD NAS

- 38 Joanna Izbička
- 39 Wanda Natalczyk-Szymkowska
- 39 Marian Orłowski
- 40 Mieczysław Kabat

Zdjęcie na okładce:
archiwum prywatne A.S. Paszkiewicz

FORUM UCZELNIANE • Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok XI numer 4(44) 2019

Adres redakcji: Wydawnictwo Uczelniane, al. Piastów 48, 70-310 Szczecin, tel. 91 449 47 60, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; adabkowska@zut.edu.pl

Redaktor naczelny: prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kiernożycki • **Zespół redakcyjny:** A. Dąbkowska, M. Jagielska, W. Markowski

Wydawca: Wydawnictwo Uczelniane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL • **Nakład:** 370 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów. Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczelnianego. Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Habilitacja

Eugeniusz Kornatowski

W dniu 30 września 2019 r. Rada Wydziału Elektrycznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, na podstawie uchwały komisji habilitacyjnej i oceny dorobku naukowego, nadała dr. inż. Eugeniuszowi Kornatowskiemu stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie automatyka, elektronika i elektrotechnika.

Eugeniusz Kornatowski urodził się w Szczecinie, gdzie ukończył II Liceum Ogólnokształcące im. Mieszka I. W 1977 r. rozpoczął studia na kierunku elektrotechnika na Politechnice Szczecińskiej. Studiował na specjalności automatyka i metrologia elektryczna oraz – w trybie indywidualnym – systemy cyfrowe i cyfrowe przetwarzanie sygnałów. Uzyskał tytuł zawodowy magistra inżyniera elektryka w 1981 r., broniąc z wyróżnieniem pracę dyplomową pt. „Optymalizacja hardware'owych filtrów cyfrowych w aspekcie charakterystyk amplitudowych”. W 1987 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika za rozprawę doktorską pt. „Synteza filtrów cyfrowych 2-D w zagadnieniach analizy przestrzennych rozkładów pól elektromagnetycznych” (promotorem był prof. dr hab. inż. Wojciech Lipiński). Na wniosek recenzentów rozprawa doktorska została wyróżniona, a następnie nagrodzona przez JM Rektora PS. Od 1981 r. Eugeniusz Kornatowski pracuje na Politechnice Szczecińskiej (obecnie ZUT w Szczecinie), początkowo jako starszy technik (pracownik inżynieryjno-techniczny), a następnie jako asystent, starszy wykładowca. Obecnie jest adiunktem w Katedrze Przetwarzania Sygnałów

i Inżynierii Multimedialnej na Wydziale Elektrycznym. Jego praca zawodowa oraz osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne zostały uhonorowane Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Edukacji Narodowej, złotym medalem „Za długoletnią służbę” oraz 17 nagrodami JM Rektora PS i ZUT w Szczecinie.

Zainteresowania naukowe Eugeniusza Kornatowskiego związane są przede wszystkim z cyfrowym przetwarzaniem sygnałów i jego interdyscyplinarnym zastosowaniem, szczególnie w inżynierii dźwięku, audiotechnologii i wibroakustyce. Dorobek naukowy obejmuje ponad 100 prac naukowych opublikowanych po doktoracie, w tym: 3 monografie, podręcznik i skrypt. Jest jedynym autorem (udział 100%) 3 udzielonych patentów, z których 2 zostały wdrożone w przemyśle. Brał czynny udział w realizacji 4 projek-

tów badawczych MNiSW: w 3 z nich jako główny wykonawca i w 1 jako kierownik. Od kilku lat bierze czynny udział w pracach badawczo-rozwojowych, współpracując z Centrum Badawczym ABB w Krakowie oraz – jako członek grupy ekspertów – z Ośrodkiem Badawczo-Rozwojowym Energetyki OBRE z siedzibą w Piekarach Śląskich. Podsumowaniem jego pracy dydaktycznej jest wypromowanie ok. 140 magistrów inżynierów i inżynierów (opiekun naukowy prac dyplomowych) oraz praca naukowo-dydaktyczna w roli promotora pomocniczego w 1 przewodzie doktorskim. Wielokrotnie brał czynny udział w działaniach uczelni na rzecz popularyzowania nauki i techniki oraz promowania Wydziału Elektrycznego ZUT w Szczecinie.

Habilitacja

Jadwiga Nidzgorska-Lencewicz

Jadwiga Nidzgorska-Lencewicz urodziła się w 1975 r. w Przasnyszu. W 1994 r. rozpoczęła studia w Akademii Rolniczej w Szczecinie na kierunku ochrona środowiska. Studia ukończyła z wyróżnieniem w 1999 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera ochrony środowiska w zakresie ochrony gleb. Rok później została słuchaczem dziennych międzywydziałowych studiów doktoranckich na macierzystej uczelni. Stopień doktora nauk rolniczych w zakresie agronomii uzyskała 1 lipca 2005 r. na podstawie rozprawy pt. „Czynniki meteorologiczne a zmiany uwilgotnienia i zasobów wody w glebie lekkiej”, której promotorem była dr hab. Małgorzata Czarnecka. W 2014 r. ukończyła studia II stopnia na kierunku geografia na Uniwersytecie Szczecińskim, uzyskując dyplom magistra o specjalności geografia morza.

Rada Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Szczecińskiego w dniu 17 stycznia 2019 r., na podstawie oceny dorobku naukowego, a także osiągnięć w działalności dydaktycznej i organizacyjnej, jednogłośnie nadała dr inż. Jadwidze Nidzgorskiej-Lencewicz stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geografia. Podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego był cykl

publikacji ujętych pod wspólnym tytułem „Meteorologiczne uwarunkowania jakości powietrza na obszarze aglomeracji miejskich”.

Praca zawodowa Jadwigi Nidzgorskiej-Lencewicz niezmiennie związana jest z Katedrą Meteorologii i Klimatologii (obecnie Pracownia Klimatologii i Ochrony Atmosfery) macierzystej uczelni. Początki działalności naukowej wiązały się głównie z realizacją pracy doktorskiej i dotyczyły przede wszystkim zagadnień związanych z wilgotnością gleby. Od kilku lat jej zainteresowania badawcze koncentrują się wokół problemów jakości powietrza w Polsce oraz oceny efektywności elementów meteorologicznych w rozprzestrzenianiu się zanieczyszczeń. Najważniejsze wyniki z tego zakresu opublikowane w 7 artykułach (wszystkie w czasopiśmie z listy JCR) były podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Liczną grupę publikacji stanowią również prace obrazujące czasową i przestrzenną zmienność głównych elementów klimatu w Polsce oraz odmienność klimatu i bioklimatu miast.

Dorobek naukowy Jadwigi Nidzgorskiej-Lencewicz obejmuje łącznie 96 pozycji, w tym 49 oryginalnych prac twórczych, 3 plansze dotyczące

warunków anemometrycznych (2 w atlasach, 1 na mapie ściennej), 43 abstrakty konferencyjne oraz 1 ekspertyzę. Spośród 52 prac naukowych 27 opublikowano w języku angielskim. Sumaryczny IF dla 13 prac z listy JCR wynosi 16,189, a indeks Hirscha na podstawie bazy Web of Science ma wartość 5.

Wielokrotnie recenzowała publikacje naukowe dla uznanych czasopism znajdujących się na liście JCR, m.in.: *Theoretical and Applied Climatology*, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, *Atmosphere*, *International Journal of Climatology*, *Atmospheric Pollution Research*, *Polish Journal and Environmental Studies*.

Czynnie uczestniczyła w 38 konferencjach naukowych (11 o charakterze międzynarodowym), podczas których 53-krotnie prezentowała wyniki badań naukowych w formie referatów lub posterów. Była laureatką konkursu na międzynarodowej konferencji naukowej *Climate Change, Economy, Law and Society – Interactions in the Baltic Sea Region*, 2012 w Szczecinie, uzyskując pierwszą i drugą nagrodę za najlepszy poster. Ponadto brała udział w 11 stażach, kursach i szkoleniach w zagranicznych lub polskich ośrodkach naukowych, w większości kończących się stosownymi certyfikatami.

Jadwiga Nidzgorska-Lencewicz prowadzi zajęcia dydaktyczne na 8 kierunkach, na 3 wydziałach ZUT, z bardzo szerokiego zakresu

tematycznego, opierając się m.in. na autorskich programach zajęć. Dotychczas wypromowała 19 dyplomantów. Obecnie pełni rolę promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim.

Poza aktywnością naukową i dydaktyczną Jadwiga Nidzgorska-Lencewicz uczestniczy w życiu organizacyjnym Wydziału, Uczelni i środowiska naukowego. Była m.in. sekretarzem Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej, członkiem Rad Programowych dla kierunków ochrona środowiska i gospodarka przestrzenna, członkiem Rady Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa ZUT w Szczecinie, egzaminatorem podczas egzaminów dyplomowych oraz opiekunem roku. Aktywnie udziela się także w zakresie popularyzowania nauki, biorąc udział w Festiwalu Nauki czy wygłaszając odczyty dla uczniów. Jest członkinią Stowarzyszenia Klimatologów Polskich, Polskiego

Towarzystwa Geofizycznego (Oddział Poznański) i Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego (Oddział Szczeciński).

Za działalność naukową czterokrotnie nagradzana przez JM Rektora ZUT, ponadto dwukrotnie była beneficjentką stypendium Rektora.

Prywatnie jest mężatką oraz mamą 2 synów i córki. Wolne chwile najchętniej poświęca podróżom, a w ostatnim czasie grze w badmintona.

Habilitacja

Marcin Wardach

Marcin Wardach urodził się w 1980 r. w Barlinku. W 1999 r. ukończył liceum ogólnokształcące w Myśliborzu i rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej na kierunku elektrotechnika. Pod opieką promotora prof. dr. hab. inż. Anatolija Afonina w 2004 r. obronił pracę magisterską pt. „Projektowanie mechatroniczne maszyny elektrycznej z komutacją elektroniczną do zastosowania w zdalnie sterowanych aparatach podwodnych małej mocy”, a w 2009 r. pracę doktorską pt. „Maszyny elektryczne z magnesami trwałymi o zminimalizowanych pulsacjach momentu elektromagnetycznego”.

W dniu 30 września 2019 r. Rada Wydziału Elektrycznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, na podstawie uchwały komisji habilitacyjnej i oceny dorobku naukowego, nadała dr. inż. Marcinowi Wardachowi stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie automatyka, elektronika i elektrotechnika.

Zainteresowania naukowe Marcina Wardacha związane są z badaniami numerycznymi oraz eksperymentalnymi niekonwencjonalnych maszyn elektrycznych, w szczególności mających wzbudzenie hybrydowe. Jego dorobek naukowy do czasu wszczęcia procedury habilitacyjnej obejmował 68 (w tym 11 jednoautorskich) prac naukowych, w tym 19 indeksowanych w bazie Web of Science i 28 w bazie Scopus. Jest współautorem 4 patentów oraz 1 zgłoszenia patentowego. Brał udział w 2 projektach międzynarodowych,

w 4 krajowych i 4 projektach w ramach badań własnych na Wydziale Elektrycznym ZUT. Jest recenzentem ponad 35 artykułów naukowych, głównie dla czasopism z JCR. Ponadto był wiceprzewodniczącym, sekretarzem lub członkiem komitetów organizacyjnych 6 konferencji krajowych i 1 międzynarodowej. Jest członkiem międzynarodowego stowarzyszenia IEEE, a także Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oraz Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP), w którym piastował m.in. funkcje delegata, wiceprezesa i skarbnika (Oddział Szczeciński). Jest opiekunem Akademickiego Koła SEP, które we współpracy z SB IEEE organizuje m.in. ogólnopolskie Sympozjum „Młodzi. Technika. Przemysł”. Za swoją działalność naukową i organizacyjną otrzymał w 2011 r. Srebrną Honorową Odznakę SEP, a w 2016 r. Złotą Honorową Odznakę SEP. Jest członkiem wielu komisji wydziałowych, a obecnie pełni również funkcję pełnomocnika dziekana WE ds. praktyk studenckich. Był promotorem 55 oraz recenzentem 163 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich obronionych na WE ZUT. Pod jego opieką studenci uzyskiwali m.in. stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, nagrodę Prezydenta Miasta Szczecin, wyróżnienie dziekana WE ZUT za najlepszą pracę dyplomową oraz drugie miejsce w ogólnopolskim konkursie firmy ASTOR. W 2017 r. był przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego obchodów 70-lecia Wydziału Elektrycznego ZUT.

Habilitacja

Kamil Urbanowicz

Kamil Urbanowicz urodził się w Szczecinie w 1979 r. W październiku 2004 r. ukończył Politechnikę Szczecińską, uzyskując dyplom magistra inżyniera na kierunku mechanika i budowa maszyn w zakresie komputerowego wspomagania wytwarzania maszyn. W tym samym roku rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Mechanicznym Politechniki Szczecińskiej.

Pierwsze podjęte badania naukowe dotyczyły komputerowego modelowania przepływów niestacjonarnych cieczy w przewodach hydraulicznych z uwzględnieniem wybranych zjawisk towarzyszących. W efekcie prowadzonych badań powstała rozprawa doktorska pt. „Modelowanie przebiegów przejściowych w przewodach ciśnieniowych z uwzględnieniem kawitacji i zmiennych oporów przepływu”, obroniona z wyróżnieniem w listopadzie 2009 r. Promotorem rozprawy doktorskiej był dr hab. Zbigniew Zarzycki, prof. ZUT. Od października 2008 r. Kamil Urbanowicz jest zatrudniony na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki w Katedrze Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn.

Po obronie kontynuował badania dotyczące przepływów niestacjonarnych, skupiając się w latach 2010–2015 na szczegółowym badaniu wpływu oporów hydraulicznych. Początkowo rozszerza efektywną funkcję wagi (niezbędną do modelowania niestacjonarnych oporów hydraulicznych), co umożliwiło stosowanie małych kroków czasowych i wyeliminowało błędy obliczeniowe, następnie wprowadza skalowanie współczynników tej rozszerzonej wagi – dzięki czemu przybiera ona poprawne kształty w zależności od liczby Reynoldsa. Następnie opracowuje matematyczną metodę obliczania współczynników efektywnych funkcji wagi, która pozwoliła oszacować możliwą filtrację tych funkcji tak, aby konieczną ilość wyrazów zminimalizować przy zachowaniu zbliżonej dokładności symulacyjnej. Poza wpływem filtracji funkcji wagi bada również wpływ metody skupiającej niestacjonarne tarcie jedynie w węzłach brzegowych siatki charakterystyk. Ostatecznie w zakresie modelowania niestacjonarnego tarcia cieczy przedstawia poprawioną efektywną procedurę wyznaczania naprężenia stycznego zgodnie z zaleceniami z 2010 r. Vardy'ego–Brown, którzy wskazali błąd w wyznaczaniu naprężenia stycznego metodą klasyczną Zielkego.

W latach 2012–2015 zaangażowany był również w projekt dotyczący mikroelektromechanicznych układów (MEMS), w którym jego zadaniem było modelowanie przepływu powietrza w szczelinie współpracujących mikro płytek. Po skończeniu tego projektu jego zainteresowania zwracają się ku analizie przepływów niestacjonarnych, tym razem w przewodach z tworzyw sztucznych. Uwzględniając wpływ odkształceń opóźnionych, opracowuje autorskie programy komputerowe, które z dużą dokładnością modelują wszelakie stany niestacjonarne występujące w powszechnie stosowanych w praktyce przewodach z polimerów inżynierskich (powszechnie stosowanych w układach wodociągowych). W swoich programach implementuje efektywniejsze rozwiązania całek spłotowych, dzięki czemu obliczenia numeryczne na standardowych komputerach są obecnie wykonywane w czasach zbliżonych do rzeczywistych (czas trwania symulacji zbliżony do czasu trwania analizowanego zjawiska w rzeczywistości). Przedstawia również wzór określający maksymalny przyrost ciśnienia w przewodach polimerowych (analogiczny do wzoru Żukowskiego).

Od 2015 r. interesują go również rozwiązania analityczne. Jest autorem pracy nt. życia i twórczości zapomnianego w kraju, a poważanego za granicą czołowego polskiego matematyka okresu międzywojennego – prof. Piotra Szymańskiego, autora rozwiązania analitycznego przepływu przyspieszonego. Analiza wszystkich rozwiązań analitycznych, tj. dotyczących przepływów przyspieszonych, opóźnionych, wstecznych oraz pulsacyjnych, pozwoliła mu zapisać wszystkie powyższe analizowane zjawiska w łatwej do praktycznego wykorzystania postaci matematycznej (zapisano złożone funkcje Bessela skończonymi sumami eksponentialnymi).

W 2018 r. powrócił do modeli kawitacji, implementując je w programach służących do analizy przepływów w przewodach z tworzyw sztucznych, badał wpływ odpowiednich współczynni-

ków występujących w podstawowych równaniach przepływu na wyniki symulacyjne oraz określił nowe kryterium CCC (ang. *computational compliance criterion*) zgodności symulacyjnej.

Powyższe zagadnienia teoretyczne stały się przyczynkiem do publikacji naukowych opublikowanych w czasopiśmie indeksowanych w bazach Scopus oraz Web of Science. Część z tych publikacji została wskazana jako jednotematyczny cykl publikacji powiązanych pt. „Efektywne modelowanie przepływów niestacjonarnych cieczy w przewodach ciśnieniowych”. Na podstawie pozytywnej oceny dorobku naukowego, organizacyjnego, dydaktycznego oraz współpracy międzynarodowej dnia 16 kwietnia 2019 r. Rada Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie podjęła uchwałę o nadaniu dr. inż. Kamilowi Urbanowiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauki techniczne w dyscyplinie mechanika i budowa maszyn.

Na dorobek naukowy Kamila Urbanowicza składa się ponad 40 publikacji naukowych w czasopiśmie indeksowanych oraz w monografiach krajowych i zagranicznych. Jest współautorem 2 krajowych patentów na wynalazek oraz 2 zgłoszeń patentowych. Brał udział w kilku krajowych projektach badawczych. Jest wielokrotnym uczestnikiem międzynarodowych konferencji specjalistycznych, choćby: BHR Pressure Surges czy też Fluid Mechanics Conference. Obecnie czynnie współpracuje z doświadczonymi naukowcami z takich uczelni, jak: 1) Uniwersytet Technologiczny w Eindhoven, Holandia (prof. Arris Tijsseling); 2) Uniwersytet Lublański, Lublana, Słowenia (prof. Anton Bergant); 3) Uniwersytet Czarnogóry, Podgorica, Czarnogóra (prof. Uros Karadžić); 4) Hong Kong University of Science and Technology, Hong Kong, Chiny (prof. Huang-Feng Duan); 5) Xi'an University of Technology, Xi'an, Chiny (dr Haixiao Jing); 6) Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (prof. Stosiak). Efektem międzynarodowej współpracy są liczne wspólne publikacje zarówno już opublikowane, jak i wysłane do recenzji.

Jest recenzentem wielu prestiżowych czasopism krajowych i zagranicznych. W ramach działalności organizacyjnej na uczelni: jest członkiem Komisji ds. Monitorowania Realizacji Strategii Rozwoju Wydziału na lata 2017–2020; był wielokrotnie członkiem wydziałowej komisji rekrutacyjnej oraz przewodniczył dyplomowym komisjom egzaminacyjnym. Jest wieloletnim członkiem szczecińskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej.

Współpracuje czynnie z dwoma zagranicznymi przedsiębiorstwami w zakresie konsultacji naukowych: Litostroj Power Group, w ramach grupy inwestycyjnej Energo-Pro, Słowenia (producent urządzeń do hydroelektrowni) oraz Synergy d.o.o., Czarnogóra (firma wyspecjalizowana w stawianiu małych hydroelektrowni).

Prywatnie jest żonaty, ma 2 córki (Katarzynę lat 9 i Zofię lat 4). W czasie wolnym od pracy czynnie uprawia sport (badminton) oraz przywraca do życia mechaniczne zegary o rocznej rezerwie chodu, potocznie zwanych rocznikami. Z muzyki gustuje w rocku alternatywnym.

Profesor Mirosława El Fray z amerykańskim stypendium

Prestiżowe stypendium amerykańskiego programu Fulbrighta otrzymała prof. dr hab. inż. Mirosława El Fray z Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej. Dzięki niemu będzie mogła przez 4 tygodnie prowadzić badania w Stanach Zjednoczonych. W ramach stypendium prof. Mirosława El Fray zrealizuje projekt „Kataliza enzymatyczna zielonych polimerów” w The Ohio State University, pod okiem wybitnej specjalistki z zakresu inżynierii i chemii polimerów prof. Judit E. Puskas. Będą to prace eksperymentalne nad nowymi materiałami polimerowymi, do syntezy których wykorzystane zostaną enzymy jako naturalne katalizatory.

– Dzięki stypendium Fulbrighta będę miała możliwość korzystania z najnowszej infrastruktury badawczej. To prestiżowe wyróżnienie jest bardzo ważne dla wzmocnienia roli kobiet w światowej nauce – podkreśliła prof. Mirosława El Fray.

Laureatka stypendium Fulbrighta to specjalistka z zakresu inżynierii biomateriałów polimerowych. Od 2013 r. pełni funkcję dyrektora Centrum Dydaktyczno-Badawczego Nanotechnologii ZUT. W swojej karierze naukowej kierowała 9 projektami badawczymi, 3 projektami międzynarodowymi (w ramach umów bilateralnych) oraz 2 finansowanymi z funduszy strukturalnych UE.

W konkursie wzięło udział 22 naukowców z całego kraju. W wyniku procedury, która obejmowała ocenę merytoryczną projektu przygotowaną przez 3 niezależnych ekspertów oraz rozmowę kwalifikacyjną z kandydatami, przyznano 5 nagród stypendialnych. Oprócz prof. Mirosławy El Fray do Stanów Zjednoczonych polecą dr hab. Robert Czajkowski z Uniwersytetu Gdańskiego i Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, dr Maria Górna i dr hab. Joanna Sułkowska z Uniwersytetu Warszawskiego oraz dr inż. Dawid Janas z Politechniki Śląskiej.

Fulbright STEM Impact Award to program stypendialny dla aktywnych badaczy reprezentujących dziedziny STEM (ang. *science, technology, engineering, mathematics*). Jego cel to wspieranie współpracy na rzecz rozwoju nauki, kultury oraz relacji międzyludzkich, a także międzyinstytucjonalnych. W Polsce program administrowany jest przez Polsko-Amerykańską Komisję Fulbrighta i finansowany ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz amerykańskiego Departamentu Stanu. Dzięki przyznanym stypendiom ponad 2000 utalentowanych polskich studentów, doktorantów i pracowników naukowych podjęło studia lub zrealizowało projekty badawcze oraz dydaktyczne w USA. Program Fulbrighta jest obecny w Polsce nieprzerwanie od 1959 r.

Mateusz Lipka

Profesor Wiesław Skrzypczak powołany do Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Wicepremier oraz minister nauki i szkolnictwa wyższego Jarosław Gowin wręczył powołania członkom Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Nominację otrzymał prof. dr hab. Wiesław Skrzypczak, pracownik Katedry Fizjologii, Cytobiologii i Proteomiki na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT.

Głównym celem działań PKA jest dbałość o spełnianie standardów jakościowych przyjętych dla szkolnictwa wyższego, nawiązujących do najlepszych wzorców obowiązujących w europejskiej i globalnej przestrzeni edukacyjnej, wspieranie uczelni publicznych i niepublicznych w procesie doskonalenia jakości kształcenia oraz budowanie kultury jakości.

Działania te zmierzają do zapewnienia absolwentom polskich szkół wyższych wysokiej pozycji na krajowym i międzynarodowym rynku pracy oraz do zwiększenia konkurencyjności polskich uczelni jako instytucji europejskich.

W obecnie obowiązującej ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce rola Polskiej Komisji Akredytacyjnej pozostaje absolutnie kluczowa. PKA jest bowiem podstawowym gwarantem jakości kształcenia w szkolnictwie wyższym. Trzeba jednak pamiętać, że niezwykle silna pozycja tej instytucji wiąże się z ogromną odpowiedzialnością. Decyzje podejmowane przez PKA wpływając istotnie na funkcjonowanie każdej uczelni w Polsce, w dużym stopniu kształtują również funkcjonowanie całego systemu szkolnictwa wyższego. Chciałbym, aby nowi członkowie PKA pamiętali o tym przez cały czas pełnienia swojej funkcji – podkreślił wicepremier Jarosław Gowin.

W skład PKA VI kadencji na lata 2020–2023 weszło 86 osób. Jej członkowie zostali powołani spośród kandydatów zgłoszonych przez uczelnie, Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego, konferencje rektorów, prezydium PKA, Parlament Studentów RP, ogólnokrajowe stowarzyszenia naukowe i organizacje pracodawców. Kadencja PKA potrwa 4 lata.

Mateusz Lipka

Piotr Sulikowski powołany do Rady NCBiR

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosław Gowin powołał dr. inż. Piotra Sulikowskiego na członka Rady Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Adiunkt z Wydziału Informatyki ZUT i kierownik Szkoły Orłów ZUT będzie pełnił funkcję powierzoną przez wicepremiera przez najbliższe 3 lata.

Piotr Sulikowski jest z wykształcenia informatykiem i ekonomistą. Studiował na Politechnice Szczecińskiej, Uniwersytecie Szczecińskim oraz Uniwersytecie Stanforda w USA. Od kilku lat specjalizuje się w analizie biznesowej i rozwiązaniach e-commerce. Działa w funduszach inwestycyjnych, jest ekspertem biznesowym i naukowo-technologicznym w projektach unijnych oraz rządowych, a także jednym z inicjatorów, mentorów i organizatorów ogólnopolskiego programu mentoringowego TopMinds Polsko-Amerykańskiej Komisji Fulbrighta i Top 500 Innovators.

Piotr Sulikowski był prezydenckim ekspertem w obszarze nowych technologii i innowacji w Kancelarii Prezydenta RP. Odbýwał staż w siedzibie głównej IBM Research w Nowym Jorku oraz Fraunhofer MOEZ w Lipsku, obecnie Fraunhofer Center for International Management and Knowledge Economy.

Zajmował się także projektami IT w Komisji Europejskiej w Luksemburgu. Jest laureatem stypendiów, konkursów i programów krajowych oraz międzynarodowych, m.in. MENiS, SIMS, SAS Ambassadors, Toastmasters International i Primus Inter Pares Ekspert.

– Powołanie do Rady NCBR Piotra Sulikowskiego to olbrzymi sukces młodego pokolenia naukowego z województwa zachodniopomorskiego. Od teraz dr Sulikowski wraz z innymi członkami Rady będzie podejmował bardzo ważne decyzje o kształtowaniu polityki innowacyjnej kraju. To ogromne wyróżnienie i duma dla całego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie – powiedział prof. Krzysztof Pietruszewicz, prorektor ds. organizacji i rozwoju uczelni.

Rada NCBR jest reprezentacją środowisk naukowych oraz społeczno-gospodarczych i finansowych z całej Polski. Uzupełniają ją przedstawiciele 9 ministerstw. Działa jako ciało doradcze i opiniotwórcze. Wypowiada się m.in. w sprawach proponowanych zadań badawczych i warunków konkursów NCBR. Ma decydujący głos

w zakresie ustanawiania składu zespołów ekspertów i rozporządzania majątkiem NCBR.

W kompetencjach Rady jest również podejmowanie decyzji w sprawie odwołań od rozstrzygnięć wyników konkursów. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju to jednostka realizująca zadania z zakresu polityki naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa. Pełni m.in. funkcję instytucji pośredniczącej w programach operacyjnych Inteligentny Rozwój oraz Wiedza Edukacja Rozwój i stanowi jedno z największych centrów wspierania innowacyjności w Polsce.

Mateusz Lipka

Nagroda Prezesa Rady Ministrów za rozprawę doktorską

Premier docenił 12 doktorów za rozprawy doktorskie, w tym m.in. dr. inż. Adama Zielińskiego za pracę pt. „Skurcz autogeniczny betonów samozagęszczalnych”, napisaną pod opieką dziekan Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT dr hab. inż. Marii Kaszyńskiej, prof. ZUT. Autor podjął w niej próbę wyjaśnienia problemu w nowoczesnej technologii betonu – skurczu autogenicznego, w konsekwencji którego może dojść do uszkodzeń elementów konstrukcji.

Adam Zieliński na potrzeby swojej pracy skonstruował stanowiska badawcze oraz przeprowadził bardzo obszerne badania laboratoryjne i analizy. Uzyskane wyniki pozwalają oszacować zagrożenia i przyjąć odpowiednie rozwiązania materiałowe i technologiczne.

– Rozprawa doktorska dr. Zielińskiego jest kompleksowym opracowaniem, omawiającym światowe trendy w technologii betonu, analizującym bardzo istotne problemy i wskazującym na korzystne rozwiązania praktyczne – powiedziała prof. Maria Kaszyńska.

Laureat Nagrody Prezesa Rady Ministrów od 2012 r. pracuje w Katedrze Konstrukcji Żelbetowych i Technologii Betonu Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT. Jest autorem publikacji naukowych w branżowych czasopismach polskich i zagranicznych oraz współautorem 6 patentów i 3 wniosków patentowych. W trakcie pisania rozprawy był dwukrotnym laureatem stypendium naukowego Prezydenta Miasta Szczecin dla najlepszych doktorantów w edycjach 2015/2016 i 2016/2017.

Nagrody Prezesa Rady Ministrów ustanowiono z inicjatywy Polskiej Akademii Nauk w 1994 r. Wręczane są za osiągnięcia naukowe, artystyczne, wysoko oceniane osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego lub stopnia doktora habilitowanego sztuki, wyróżnione rozprawy doktorskie i osiągnięcia naukowo-techniczne. Laureatów w trybie konkursu wyłania zespół ds. nagród, któremu w kadencji 2019–2023 przewodniczył prof. Tomasz Giaro z Uniwersytetu Warszawskiego.

Mateusz Lipka

Wizyta Ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej

21 października 2019 r. wizytę na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie złożył ambasador Chińskiej Republiki Ludowej w Polsce Liu Guangyuan. W spotkaniu w sali konferencyjnej ZUT w Szczecinie uczestniczyli Peng Yuying – małżonka ambasadora, Zhang Hao – kierownik działu politycznego Ambasady ChRL, Wang Yong z działu politycznego Ambasady ChRL oraz władze Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Głównym tematem rozmowy była współpraca akademicka pomiędzy ZUT w Szczecinie a uczelniami chińskimi, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju intensywniejszej wymiany studenckiej. Chińskiej delegacji przybliżono strukturę oraz osiągnięcia naukowe naszej uczelni.

Liu Guangyuan sprawuje funkcję Ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej w Rzeczypospolitej Polskiej od 2018 r. Wcześniej reprezentował swój kraj m.in. w placówkach dyplomatycznych w Republice Kenii, w Federalnej Republice Nigerii i w Stanach Zjednoczonych

Ameryki. Piastował także szereg stanowisk w chińskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Chiński dyplomata po raz pierwszy gości w województwie zachodniopomorskim.

Mateusz Lipka

ZUT w Partnerstwie na rzecz dostępności

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie dołączył do programu Partnerstwa na rzecz dostępności. Dokument podpisała w Warszawie Anna Czekalska, koordynator ds. stron internetowych, administrator serwisu zut.edu.pl. To kolejny krok w stronę likwidowania barier w przestrzeni naszej uczelni.

ZUT jest kolejnym sygnatariuszem programu Dostępność Plus. Nasza uczelnia dołączyła do 170 podmiotów z różnych branż i środowisk, które zadeklarowały działania mające na celu likwidowanie barier. Program wspiera takie obszary, jak: architektura, transport, edukacja, służba zdrowia, cyfryzacja, usługi, konkurencyjność i koordynacja.

– Partnerstwo na rzecz dostępności to nasze wspólne zobowiązanie do działania na rzecz wszystkich osób o szczególnych potrzebach. Cieszę się, że jesteście z nami – mówiła wiceminister Małgorzata Jarosińska-Jedynak podczas uroczystości podpisania dokumentu przez kolejnych partnerów, która odbyła się 13 listopada 2019 r. w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju.

Sygnatariusze dokumentu zadeklarowali, że będą się kierować ideą dostępności i równego traktowania oraz wspólnie dążyć do wyrównania szans i dostępu wszystkich obywateli do otoczenia fizycznego, społecznego, kulturalnego, rekreacji, wypoczynku, sportu, opieki zdrowotnej, edukacji, pracy, transportu, informacji i środków komunikacji.

Niezwykle istotną kwestią dla osób o obniżonej sprawności jest dostęp do informacji. Strona internetowa zut.edu.pl przystosowana jest dla osób niewidzących i niesłyszących, za co wielokrotnie była już nagradzana. Użytkownicy korzystający wyłącznie z klawiatury mogą swobodnie poruszać się po serwisie za pomocą klawisza Tab.

Partnerstwa na rzecz dostępności

Zastosowano „skip linki” – szybkie przejście do wybranych elementów strony. Nawigacja strony jest przyjazna dla osób niewidomych dzięki poprawnym tytułom podstron, porządkującej funkcji nagłówek oraz innym udogodnieniom wprowadzonym pod kątem czytelników ekranów. Zdjęcia i grafiki w serwisie mają alternatywne opisy, aby ich treść była dostępna dla osób niewidomych i niedowidzących. W całym serwisie włączony jest tzw. fokus, czyli domyślne oznaczenie aktywnego linka czy pola formularza – powiedziała Anna Czekalska.

Mateusz Lipka

ZUT liderem edukacji

ZUT został wyróżniony przez Związek Liderów Sektora Usług Biznesowych (ABSL) podczas uroczystej gali, która odbyła się w czwartek 5 grudnia 2019 r. w Warszawie. Uczelnię uhonorowano w kategorii „Liderzy edukacji” za zapewnianie najlepszych w swojej klasie programów edukacyjnych umożliwiających dalszy rozwój sektora nowoczesnych usług dla biznesu.

Gala ABSL to uroczystość integrująca środowisko sektora usług dla biznesu oraz wszystkich, którzy przyczyniają się do jego rozwoju. Podczas drugiej edycji tego spotkania doceniono kluczowych interesariuszy za ich wkład w rozwój sektora w ostatnich 24 miesiącach. Wśród wyróżnionych znaleźli się m.in. wicepremier Jarosław Gowin i ambasador USA w Polsce Georgette Mosbacher.

Centra usług księgowych, rozliczeniowych czy usług IT zatrudniają w Polsce już 300 tys. pracowników, wśród nich znajdują się również absolwenci Wydziału Informatyki ZUT. Tak silna pozycja sektora nowoczesnych usług dla biznesu jest możliwa dzięki współpracy wielu środowisk i organizacji.

Oprócz ZUT w kategorii „Liderzy edukacji” wyróżniono także Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Szkołę Główną Handlową,

Akademii Leona Koźmińskiego, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Uniwersytet Śląski, Politechnikę Śląską, Uniwersytet w Łodzi oraz Zespół Szkół Ogólnokształcących.

Mateusz Lipka

Nagrody Rektora ZUT za 2018 r.

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej rektor Jacek Wróbel wręczył nagrody dla nauczycieli akademickich za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne oraz za całokształt dorobku za 2018 r. Uroczystość odbyła się 11 października 2019 r. w auli Centrum Dydaktyczno-Badawczego Nanotechnologii.

Nagrody indywidualne za osiągnięcia dydaktyczne II stopnia

- Dr inż. arch. Adam Zwoliński
- Dr Wojciech Lewicki
- Dr hab. inż. Przemysław Orłowski, prof. ZUT
- Dr inż. Wojciech Sałabun
- Prof. dr hab. inż. Bogdan Piekarski
- Dr inż. Konrad Prajowski

Nagrody zespołowe za osiągnięcia dydaktyczne II stopnia

- Dr hab. Iwona Bąk, prof. ZUT
- Dr Katarzyna Wawrzyniak

- Dr Bożena Nadolna
- Dr Marzena Rydzewska
- Prof. dr hab. inż. Włodzimierz Bielecki
- Dr inż. Piotr Błaszyński
- Dr inż. Mirosław Łazoryszczak
- Dr inż. Marek Jaskuła
- Dr inż. Mariusz Kapruziak
- Dr inż. Radosław Maciaszczyk
- Dr inż. Krzysztof Makles
- Dr inż. Magdalena Szaber-Cybularczyk
- Dr hab. inż. Ludmiła Filina-Dawidowicz
- Dr hab. inż. Włodzimierz Rosochacki, prof. ZUT
- Prof. dr hab. inż. Ryszard Buczkowski

Prof. dr hab. inż.
Iouri Nikołajewicz-Semenov
Dr inż. Piotr Trojanowski
Dr Anna Wiktorowska-Jasik

Nagrody indywidualne za osiągnięcia dydaktyczne III stopnia

- Dr inż. arch. Wojciech Bal
- Dr inż. arch. Paweł Rubinowicz
- Dr hab. inż. Irena Łącka, prof. ZUT
- Dr Janusz Myszczyński
- Dr inż. Marcin Wardach
- Dr inż. Sławomir Jaszczak
- Dr inż. Agnieszka Olejnik-Krugły

- Dr hab. inż. Piotr Nikończuk
- Dr inż. Marta Piątek-Hnat
- Dr inż. Łukasz Struk
- Dr Agata Grenda

Nagroda zespołowa za osiągnięcia dydaktyczne III stopnia

- Dr inż. Jakub Pęksiński
- Dr inż. Grzegorz Żegliński
- Prof. dr hab. Ewa Weinert-Rączka

Nagrody za całokształt dorobku

- Prof. dr hab. inż. Aleksander Stache
- Prof. dr hab. inż. Stefan Berczyński
- Prof. dr hab. Aleksander Brzostowicz
- Prof. dr hab. Mariola Friedrich
- Prof. dr hab. inż. Joanna Karcz

Nagrody indywidualne za osiągnięcia naukowe I stopnia

- Prof. dr hab. inż. Zbigniew Czech
- Prof. dr hab. inż. Agnieszka Wróblewska
- Dr hab. inż. Bartosz Mickiewicz, prof. ZUT
- Prof. dr hab. Ewa Mijowska
- Dr hab. inż. Sandra Paszkiewicz
- Dr Wojciech Lewicki
- Dr hab. inż. Krzysztof Kowalczyk
- Dr inż. Małgorzata Mizielińska
- Dr hab. inż. Grzegorz Psuj, prof. ZUT
- Prof. dr hab. inż. Antoni Morawski
- Dr hab. inż. Piotr Salachna
- Dr inż. Krzysztof Małecki
- Prof. dr hab. inż. Marek Gryta
- Dr Agnieszka Sompolska-Rzechuła
- Dr hab. inż. Elżbieta Piesowicz, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Dariusz Moszyński
- Dr inż. Paweł Sikora
- Dr hab. inż. Kamil Urbanowicz
- Dr hab. inż. Jarosław Jankowski, prof. ZUT
- Prof. dr hab. inż. Beata Michalkiewicz
- Dr hab. inż. Marcin Wardach
- Dr hab. Mariusz Szymczak, prof. ZUT

Nagrody indywidualne za osiągnięcia naukowe II stopnia

- Dr hab. inż. Grażyna Bortnowska, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Monika Lewandowska, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Irena Łacka, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Krzysztof Okarma, prof. ZUT

- Prof. dr hab. inż. Halina Garbalińska
- Dr hab. inż. Tomasz Chady, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Przemysław Mazurek, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Daniel Polasik
- Dr hab. inż. Zenon Tartakowski, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Elżbieta Horszczaruk, prof. ZUT
- Dr hab. Lilla Mielnik
- Dr inż. Jadwiga Zaród
- Dr inż. Krzysztof Cendrowski
- Dr inż. Dariusz Grzesiak
- Dr hab. Ilona Iglewska-Nowak
- Dr inż. arch. Wojciech Bal
- Dr inż. arch. Magdalena Czałczyńska-Podolska
- Dr inż. arch. Izabela Kozłowska
- Mgr inż. Artur Karczmarczyk
- Dr hab. inż. Agnieszka Kochmańska
- Dr inż. Agnieszka Konys
- Dr inż. Wojciech Sałabun
- Prof. dr hab. inż. Jerzy Nowacki
- Dr inż. Sławomir Wiśniewski
- Dr hab. inż. Bartosz Powalka, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Magdalena Janus, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Paweł Milczarski, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Marcin Hołub, prof. ZUT

Nagrody indywidualne za osiągnięcia naukowe III stopnia

- Dr hab. inż. Marek Pałkowski
- Dr inż. Adam Sajek
- Dr hab. inż. Paulina Pianko-Oprych
- Mgr inż. Jarosław Strzałkowski
- Dr hab. inż. Anna Szymczyk, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Agnieszka Zawadzińska, prof. ZUT
- Dr inż. Romualda Beijer
- Dr hab. inż. Karol Fijałkowski
- Dr inż. Radosław Drozd
- Dr inż. Adam Zieliński
- Dr hab. inż. Katarzyna Wilpiszewska
- Dr inż. Teresa Rucińska
- Prof. dr hab. inż. Alexander Balitskii
- Dr Piotr Nowaczyk
- Dr inż. Robert Krupiński
- Prof. dr hab. inż. Włodzimierz Bielecki
- Dr hab. inż. Konrad Witkiewicz
- Dr hab. inż. Anna Głowacka, prof. ZUT
- Dr inż. Ewelina Kusiak-Nejman
- Dr inż. Sławomira Bering
- Dr hab. inż. Przemysław Łopato, prof. ZUT

- Dr inż. Michał Bonisławski
- Dr hab. inż. Eugeniusz Kornatowski
- Dr hab. inż. Dariusz Frejlichowski
- Dr hab. Izabela Rejer, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Piotr Nikończuk
- Dr inż. Janusz Papliński
- Dr hab. inż. Jadwiga Nidzgorska-Lencewicz
- Prof. dr hab. inż. Mirosława EL Fray
- Prof. dr hab. inż. Barbara Grzmił
- Dr hab. inż. Ewa Czerniawska-Piątkowska
- Dr inż. Magdalena Kwiatkowska
- Dr hab. inż. Zbigniew Zapałowicz, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Agnieszka Kowalczyk
- Dr hab. inż. Krzysztof Lubkowski
- Prof. dr hab. inż. Sylwia Mozia
- Dr inż. Katarzyna Zwarycz-Makles
- Dr hab. inż. Piotr Paplicki, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Szymon Banaszak, prof. ZUT
- Dr Elżbieta Jaworska
- Dr inż. Marta Major-Godlewska
- Dr inż. Agata Stolarska
- Dr inż. Edyta Makuch
- Prof. dr hab. inż. Jolanta Baranowska
- Dr inż. Agnieszka Wanag
- Dr hab. inż. Radosław Mantiuk, prof. ZUT
- Dr inż. Jacek Mazur
- Prof. dr hab. inż. Urszula Narkiewicz
- Dr hab. inż. Elżbieta Tomaszewicz, prof. ZUT
- Dr inż. Karolina Wenelska
- Dr hab. inż. Aleksandra Borsukiewicz
- Prof. dr hab. inż. Ryszard Pałka
- Dr inż. Magdalena Urbaniak
- Dr inż. Grzegorz Żegliński
- Dr hab. inż. Przemysław Kłęsk, prof. ZUT
- Dr inż. arch. Agnieszka Rek-Lipczyńska
- Dr hab. inż. arch. Joanna Arlet
- Prof. dr hab. inż. Sławomir Kaczmarek
- Dr hab. inż. Monika Grzeszczuk, prof. ZUT
- Dr Katarzyna Cheba
- Dr hab. inż. Rafał Wróbel, prof. ZUT
- Prof. dr hab. inż. Krystyna Cybulska
- Dr hab. inż. Zofia Lendzion-Bieluń, prof. ZUT
- Dr hab. inż. Elżbieta Gabruś
- Opracowanie: Anna Dąbkowska
- Zdjęcia: Jerzy Undro

*Opracowanie: Anna Dąbkowska
Zdjęcia: Jerzy Undro*

Odznaczenia państwowe oraz medale

8 listopada 2019 r. w auli Centrum Dydaktyczno-Badawczego Nanotechnologii ZUT wicewojewoda zachodniopomorski Marek Andrzej Subocz wręczył odznaczenia państwowe, Medale za Długoletnią Służbę oraz Medale Komisji Edukacji Narodowej dla pracowników Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. O oprawę uroczystości zadbał Chór Akademicki im. Prof. Jana Szyrockiego.

Brązowy Krzyż Zasługi

- Małgorzata Szewczuk
- Beata Szczecińska
- Paweł Berczyński

Medal Złoty za Długoletnią Służbę

- Andrzej Aniszewski
- Andrzej Banachowicz
- Romuald Culic
- Bożena Dydycz
- Wiesław Józiak
- Julianna Kiziewicz
- Małgorzata Pelczar
- Marcin Pluciński
- Hubert Romanowski
- Ryszard Gluba
- Włodzimierz Ruciński
- Wanda Malinowska

Medal Srebrny za Długoletnią Służbę

- Krzysztof Bizio

- Jolanta Borucka-Lipska
- Anna Czekalska
- Anna Głowacka
- Marcin Kubus
- Agata Markowska-Szczupak
- Teresa Rucińska
- Anna Szady-Chełmieniecka
- Sławomir Wernikowski
- Grzegorz Nowak

Medal Brązowy za Długoletnią Służbę

- Galina Cariowa
- Ludmiła Filina-Dawidowicz
- Magdalena Kaup
- Katarzyna Kiraga
- Walery Rogoza
- Przemysław Różewski
- Magdalena Sobolewska
- Dawid Sokół
- Agata Stolarska

Medal Komisji Edukacji Narodowej

- Andrzej Aniszewski
- Wojciech Bal
- Alicja Dratwa-Chałupnik
- Renata Gamrat
- Małgorzata Garbiak
- Dariusz Gączarzewicz
- Anna Głowacka
- Magdalena Kwiatkowska
- Henryk Łącki
- Krzysztof Małecki
- Piotr Piela
- Marek Podlasiński
- Magdalena Rzeszotarska-Pałka
- Hanna Siwek
- Tomasz Stankiewicz
- Angelika Cieśla
- Piotr Fiuk
- Ryszard Gluba

*Opracowanie: Anna Dąbkowska
Zdjęcia: Jerzy Undro*

Europejska Noc Naukowców 2019

Biurowi Promocji ZUT w Szczecinie wraz z wydziałami i jednostkami ogólnouczelnianymi po raz siódmy zorganizowało w Szczecinie naukową imprezę plenerową – Europejską Noc Naukowców.

European Researchers' Night jest projektem realizowanym ze środków europejskich w ramach programu ramowego HORYZONT 2020. Jest to impreza cykliczna organizowana nieprzerwanie od 2006 roku w krajach członkowskich Unii Europejskiej, mająca na celu promowanie nauki, ośrodków naukowych, a przede wszystkim zawodu naukowca.

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie jako jeden z trzech podmiotów w Polsce otrzymał dofinansowanie

na realizację Nocy Naukowców przez dwa lata z rzędu (2018 i 2019). Pozytywną ocenę wniosków otrzymały również Politechnika Poznańska i Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego w Krakowie.

We Create Science & History – to główne hasło Nocy Naukowców w Szczecinie, która każdorazowo odbywa się w ostatni weekend września. W tym roku wydarzenie miało miejsce 27 i 28 września.

Elementem charakterystycznym każdej Nocy Naukowców jest bogaty program, który skierowany jest do szerokiego grona odbiorców w różnym wieku. Zakres tematyczny dotyczy wszystkich dziedzin nauki, które reprezentują wydziały ZUT-u oraz Centra Nauki z całej Polski. Spośród uczestników tegorocznej edycji wymienić można m.in. Centrum Nauki Kopernik z Warszawy, Centrum Nowoczesności „Młyn Wiedzy” z Torunia, Centrum Nauki „Leonardo da Vinci” z Kielc oraz powstające w Szczecinie – Fabryka Wody oraz Morskie Centrum Nauki, które przybliżyło mieszkańcom Szczecina, jakie atrakcje edukacyjne będą obecne w nowo powstającym obiekcie. Mieliśmy okazję gościć Aleksandrę i Piotra Stanisławskich, bardzo aktywnych i znanych blogerów z bloga Crazy Nauka. W gronie zaproszonych gości i popularyzatorów nauki znaleźli się również eksperci ze Stowarzyszenia Rzecznicy Nauki, reprezentujący uczelnie z całej Polski.

Dziedziniec ZUT-u stał się jednym wielkim piknikiem naukowym. Swoje stoiska zaprezentowały wydziały ZUT-u, Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii, Ośrodek Szkoleniowo-Badawczy w zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi oraz powstające centra nauki z regionu: Centrum Edukacji Ekologicznej i Rewitalizacji Jezior ze Szczecinka, Lokalne Centrum Nauki „Metalowe Inspiracje” z Wałcza oraz Centrum Popularyzujące Naukę ze Świdwina. Ciekawostki technologiczne zastosowane w wozach bojowych przedstawiła 12. Brygada Zmechanizowana oraz Państwowa Straż Pożarna. Mimo kapryśnej pogody odwiedziło nas kilka tysięcy osób, które miały okazję wziąć udział w ponad 200 pokazach, wykładach, warsztatach i eksperymentach. To ogromny wysiłek i zaangażowanie ponad 500 osób z naszej uczelni, dzięki którym Europejska Noc Naukowców wpisała się w sposób znaczący w harmonogram najciekawszych wydarzeń kulturalno-naukowych naszego miasta i regionu. Pragniemy jako organizatorzy serdecznie Państwu podziękować za wspólne przedsięwzięcie, licząc na dalszą współpracę.

Kinga Welyczko
Kierownik projektu

European Researchers Night – We Create Science and History

Noc Naukowców 2019 w Bibliotece Głównej

Tegoroczna Noc Naukowców w Bibliotece Głównej obfitowała w atrakcje dla wszystkich grup wiekowych. Pierwszy dzień, piątek 27 września, rozpoczęły zajęcia warsztatowe pt. „Od gęsiego pióra do klawiatury komputera”, w których uczestniczyły dzieci z dwóch szczecińskich szkół: Szczecin International School oraz Szkoły Podstawowej nr 14. W trakcie zajęć dzieci w formie zabaw i gier miały możliwość poznać rodzaje pisma z różnych kultur i epok oraz narzędzia służące do pisania.

W trakcie kolejnych warsztatów uczniowie klasy 2c ze Szkoły Podstawowej nr 55 wykonywali róże z bibuły – było mnóstwo kreatywności i zabawy, a efekty swojej pracy dzieci zabrały do domów.

„Szczecińskie potyczki” to propozycja dla miłośników gier w różnym wieku. Puzzle o różnym stopniu trudności, gry planszowe, karty oraz memo, wszystko tematycznie związane ze Szczecinem, dały okazję do rozrywki, a przy okazji poznania architektury naszego miasta (w tym Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza) oraz

jego historii. Rezultatem działań naszych gości jest makietka budynku filharmonii.

Odwiedzające nas dzieci miały okazję zwiedzić bibliotekę i podziwiać wystawy: malarstwa Jadwigi Mazan, kartek i bilecików z suszonych roślin wykonanych przez prof. Marzenę Gibczyńską z Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa oraz zabytkowych maszyn do pisania ze zbiorów kolekcjonera zabytków techniki Józefa Niedużaka.

Ten dzień zakończył koncert zespołu Markato ze szczecińskiego Pałacu Młodzieży. Zespół pracujący pod kierunkiem artystycznym Dariusza Chmielewskiego ma na swoim koncie sporo sukcesów, do największych osiągnięć należą: nagroda specjalna przyznawana przez ZAiKS na VI Pułtusk Festiwal im. Krzysztofa Klenczona oraz III miejsce na Międzynarodowym Festiwalu Kolęd i Pastorałek w Będzinie, a w ostatnim czasie m.in. współpraca z Matheo i Majorem SPZ, czy teledysk do utworu „Filipinki to My” z gościnnym udziałem Filipinek. Zespół zaprezentował solowe interpretacje znanych i lubianych utworów.

Sobota 28 września przebiegła pod znakiem Azji, a szczególnie Chin i Japonii. Tak jak w ubiegłym roku w bibliotece zagościł Szczeciński Klub Azji i jego sympatycy, proponując w ramach drugiej edycji „Dnia z Azją” wiele atrakcji dla różnych grup odbiorców. Tym razem goście, którzy tego dnia odwiedzili bibliotekę, mogli obejrzeć pokazy sztuk walki: karate, kendo, tai-chi, uczestniczyć w warsztatach origami, poznać podstawy języka chińskiego i japońskiego, w tym kaligrafii, wysłuchać wykładów dotyczących kultury i gospodarki regionu, a także obejrzeć przedstawienie teatru rakugo i poznać jego podstawowe cechy, pograć w azjatyckie gry i napić się japońskiej herbaty. Wydarzeniom towarzyszyła wystawa orientalna, kącik herbaciany, kącik dla dzieci z malowaniem twarzy, origami, japońskimi kolorowanymi i lamigłówkami. Uczestnicy mogli także skorzystać ze stoiska gastronomicznego z azjatyckimi daniami.

*Agnieszka Bajda
Biblioteka Główna ZUT w Szczecinie*

Promocja doktorska 2019

W dniu 8 listopada 2019 r. o godz. 12.00 w auli budynku Centrum Dydaktyczno-Badawczego Nanotechnologii odbyła się uroczysta promocja doktorów habilitowanych i doktorów. Wypromowano 84 osoby, w tym 19 doktorów habilitowanych i 65 doktorów.

Doktorzy habilitowani

Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt: Daniel Polasik; **Wydział Elektryczny:** Grzegorz Psuj, Eugeniusz Kornatowski, Marcin Wardach; **Wydział Informatyki:** Rafał Kozik, Marek Landowski, Wojciech Maleika; **Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki:**

Iurii Vozniak, Beata Fryczkowska, Łukasz Piszczyk, Kamil Urbanowicz, Agnieszka Kochmańska, Sandra Paszkiewicz; **Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa:** Agnieszka Kijewska, Edyta Balejko; **Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej:** Elwira Wróblewska, Agnieszka Makara, Sylwia Różańska, Katarzyna Wilpiszewska.

Doktorzy

Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt: Adrian Augustyniak, Anna Żywicka, Dariusz Karwan, Aleksandra Dunisławska, Krzysztof Żuk, Barbara Cioch-Szklarz, Emil Dzierżba; **Wydział Budownictwa i Architektury:** Michał Pilch, Magdalena Pawelska-Mazur, Katarzyna Krasowska, Karol Kowalski, Justyna Juchimiuk, Jan Janusz, Anna Jabłonka, Jarosław Strzałkowski; **Wydział Ekonomiczny:** Błażej Suproń, Zyta Biegała; **Wydział Elektryczny:** Paweł Waszczuk; **Wydział Informatyki:** Wojciech Sałabun, Marcin Pietrzykowski, Maciej Burak, Marcin Pietras; **Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki:** Marcin Matuszak, Marcin Jasiewicz,

Malwina Pilarska, Szymon Mocarski, Piotr Franciszczak, Bartosz Skobiej, Paweł Dunaj; **Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa:** Małgorzata Statkiewicz, Monika Hanek, Paweł Kołosowski, Michał Stręć, Przemysław Winiarski, Sławomir Tomaszewski, Katarzyna Hantz, Kamila Pachnowska, Natalia Proskura, Paulina Kukla, Krzysztof Jankowski; **Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa:** Kamila Muskalska, Łukasz Łopusiewicz, Anna Pohoryło, Karolina Gaczkowska, Michał Kubaj, Joanna Fugiel; **Wydział Techniki Morskiej i Transportu:** Piotr Trojanowski, Joanna Sęk, Daniel Łuszczynski; **Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej:** Magdalena Woźniak, Jakub Orlikowski, Andżelika Gęsikiewicz Puchalska, Agata Niemczyk, Bogusława Gradzik, Maria Wiśniewska-Wrona, Kacper Szymański, Agnieszka Wanag, Ewa Drewnowska, Kornelia Malarczyk-Matusiak, Marlena Musik, Ewelina Minciel, Shuai Zhang, Xiaozhe Shi, Marcin Borowicz, Jarosław Serafin.

*Opracowanie: Anna Dąbkowska
Zdjęcie: Jerzy Undro*

20 lat minęło – jubileusz RCIiT

Był tort, szampan, kwiaty i prezenty urodzinowe. 24 października w Hotelu Vulcan w Szczecinie Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii świętowało swój okrągły jubileusz. W uroczystych obchodach 20-lecia wzięło udział ponad 100 osób.

W 1999 r. na Politechnice Szczecińskiej powstało Biuro Programów Międzynarodowych, które miało wspierać naukowców uczelni we współpracy międzynarodowej i w pozyskiwaniu możliwości wyjazdów zagranicznych dla studentów.

– Biuro funkcjonowało w budynku starego rektoratu i na początku tworzyły je trzy kobiety. Rozwijało się bardzo prężnie. Do współpracy międzynarodowej zdobywaliśmy kolejne uczelnie, coraz szersza była oferta wyjazdów zagranicznych dla naszych studentów – wspomniała podczas swojego wystąpienia dyrektor RCIiT Joanna Niemcewicz.

Od 2013 r. siedzibą RCIiT jest poprzemysłowy budynek Zakładów Odzieżowych Dana (ul. Jagiellońska 20–21), który przez ZUT został zmodernizowany i z powodzeniem służy pracownikom uczelni oraz jej partnerom biznesowym. Obecnie jednostka zatrudnia 25 osób, które prowadzą działalność doradczą i szkoleniową dla przedsiębiorców, naukowców, studentów oraz absolwentów uczelni w zakresie

transferu technologii, finansowania badań i wsparcia przedsiębiorczości akademickiej.

Podczas oficjalnej części na scenie Joanna Niemcewicz odebrała życzenia od prorektora ds. nauki ZUT prof. Jacka Przepiórskiego, dyrektora Centrum Inicjatyw Gospodarczych Urzędu Marszałkowskiego Jacka Wójcikowskiego i pracowników RCIiT, którzy podarowali jej pamiątkowy artykuł prasowy z przyszłości, życząc „wielu sukcesów i dalszego rozwoju”.

– Lata mijają, a my wciąż się zmieniamy, dostosowujemy i uczymy, aby jak najlepiej pracować na rzecz uczelni i spełniać oczekiwania naszych klientów i partnerów, zarówno tych po stronie akademickiej, jak i biznesowej – powiedziała Joanna Niemcewicz.

Prezentem dla gości były występy przygotowane przez aktorów Teatru Polskiego w Szczecinie. Na scenie pojawili się Michał Janicki, Sylwia Różycka i Felipe Cespedesa Sanchez.

Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii rocznie obsługuje ponad 300 przedsiębiorców z województwa zachodniopomorskiego. Przez ostatnie 20 lat pracownicy Centrum przeprowadzili 18 tys. konsultacji, 750 szkoleń i warsztatów, w których wzięło udział ponad 13 tys. osób.

Mateusz Lipka

Podpisanie umowy z Technikum Technologii Cyfrowych w Szczecinie

14 października 2019 r. w Dzień Edukacji Narodowej Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie podpisał porozumienie o współpracy z Technikum Technologii Cyfrowych w Szczecinie. Umowa ta obejmuje m.in. opiekę naukową i dydaktyczną przy organizacji wykładów i zajęć laboratoryjnych dla uczniów technikum. Ze strony Technikum Technologii Cyfrowych w Szczecinie umowę podpisała dyrektorka placówki mgr inż. Ewa Dobrzycka. ZUT w Szczecinie reprezentował rektor prof. Jacek Wróbel.

– Podpisane dziś porozumienie wynika z troski o wysoki poziom kształcenia młodzieży szkolnej oraz tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju szkolnictwa – powiedział prof. Jacek Wróbel.

Umowa umożliwia absolwentom technikum kontynuowanie kształcenia na studiach wyższych w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie. Dzięki podpisanemu porozumieniu uczniowie będą mogli korzystać z zasobów bibliotecznych uczelni oraz brać udział w konferencjach naukowych, szkoleniach, wykładach i zajęciach prowadzonych przez wykładowców z ZUT.

Mateusz Lipka

tak skonstruowany, żeby uzupełnić wiedzę, którą studenci zdobyli w czasie roku akademickiego.

W tym roku organizatorzy targów przygotowali również warsztaty z doradztwa zawodowego „Moc jest ze mną”, które poprowadziła Sylwia Hantz z Wojewódzkiego Urzędu Pracy. Podczas swojego wystąpienia doradca zawodowy WUP odpowiedział m.in. na pytanie, jak znaleźć swoje mocne strony i zbudować ciekawy obraz własnej osoby.

Niemalą atrakcją był tort dla wystawców z okazji Jubileuszowych X Targów Kariera 2019, ufundowany przez firmę Inlogic Sp. z o.o., który w asyście pracownic Biura Karier oraz prodziekana WTiICH prof. Rafała Rakoczego pokroiła prorektor ds. kształcenia prof. Bożena Śmiałkowska.

Pracodawcy biorący udział w targach podczas rozmów z przedstawicielami wyrazili swoje zadowolenie z kolejnej edycji targów, chwalili organizatora za obsługę targów oraz frekwencję studentów na tym wydarzeniu. Wielu z nich pozyskało dzięki targom interesujące ich CV oraz kandydatów do odbycia praktyk czy podjęcia pracy.

Tekst i zdjęcie: Hanna Zielińska

Szkoła Orłów ZUT – nowa szansa dla studentów

Decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego ZUT otrzymał dofinansowanie na realizację Szkoły Orłów dla wybitnie uzdolnionych studentów. Inicjatorem i kierownikiem projektu jest dr inż. Piotr Sulikowski (WI), który współtworzy ogólnopolski program mentoringowy TopMinds Polsko-Amerykańskiej Komisji Fulbrighta i Top 500 Innovators.

W prace przygotowawcze Szkoły Orłów zaangażowały się także prorektor ds. kształcenia prof. dr hab. Bożena Śmiałkowska, mgr inż. Marzena Pietrzyk (RCiITT) oraz mgr inż. Renata Zielińska (WI). Celem projektu jest stworzenie indywidualnej ścieżki kształcenia dla najlepszych studentów dzięki realizacji wysokiej jakości kształcenia akademickiego opartego na metodzie tutoringu oraz wsparciu stypendialnym. Najlepsi studenci I roku studiów stacjonarnych I stopnia, którzy są laureatami olimpiad przedmiotowych, zostaną wyłonieni w drodze konkursu i otrzymają m.in.:

- indywidualne wsparcie tutora, tj. wskazanego nauczyciela akademickiego przez okres maks. 27 miesięcy (w wymiarze śr. 1 godz. tygodniowo – 30 godz. w roku akademickim);
- wsparcie stypendialne przez okres maks. 27 miesięcy w kwocie 1370,70 zł brutto miesięcznie.

W roku akademickim 2020/2021 rekrutacja obejmie najlepszych studentów po I roku studiów. Projekt o charakterze koncepcyjnym Szkoła Orłów realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Wartość dofinansowania projektu dla ZUT wynosi 1 704 201,66 zł. Projekt realizowany będzie w okresie od października 2019 r. do 31 lipca 2022 r.

Jubileuszowe X Targi Pracy Kariera 2019

W tegorocznych targach zorganizowanych 26 listopada 2019 r. przez Biuro Karier ZUT udział wzięło 28 podmiotów: firm, pośredników pracy, instytucji, a także agend naszej uczelni. Targi pracy były doskonałą okazją do tego, by porozmawiać z pracodawcami o wymaganiach, jakie stawiają kandydatom, złożyć dokumenty aplikacyjne oraz otrzymać materiały informacyjne przygotowane przez firmy z różnych branż.

Podczas wydarzenia o godz. 12.00 w auli na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT miała miejsce inauguracja Akademii Inlogic, będącej wspólnym projektem Biura Karier ZUT oraz wydającej się do Akademii Inlogic, wezmą udział w warsztatach prowadzonych przez doświadczonych prelegentów związanych z dziedziną elektryki i elektrotechniki, automatyki i robotyki, energetyki oraz teleinformatyki. W czasie zajęć, które prowadzone będą od stycznia do maja 2020 r., uczestnicy projektu zmierną się z praktycznymi problemami ze świata technologii. Cykl ćwiczeń został

„Zimowe spotkanie – Święta łączą pokolenia”

7 grudnia 2019 r. w budynku Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii na członków społeczności akademickiej czekały atrakcje przygotowane przez Biuro Promocji ZUT, związane z pięknym okresem Świąt Bożego Narodzenia, pod nazwą „Zimowe spotkanie – Święta łączą pokolenia”. Mieliśmy okazję wspólnie spędzić czas zarówno z pracownikami i studentami naszej uczelni, jak i z uczestnikami projektu DUTEK (Dziecięcy Uniwersytet Technologiczny) oraz seniorami z projektu Trzeci Wiek Technologicznie. W programie znalazły się warsztaty artystyczne z tworzenia kompozycji i ozdób świątecznych oraz okolicznościowych kartek, lutowania kolorowej elektronicznej bombki choinkowej pod okiem studentów z Wydziału Elektrycznego oraz tworzenia zapachowych mat wchłowych dla psów zaprojektowanych przez pracowników Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt. Katedra Ogrodnictwa Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa obdarowała nas cudownymi stroikami i wieniecami świątecznymi, a Pracownia Pszczelnictwa Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt – pięknymi świeczkami wykonanymi ręcznie z wosku pszczelego. Otrzymaliśmy wiele prac naszych studentów oraz seniorów z zaprzyjaźnionych Uniwersytetów Trzeciego Wiek, które zostały przeznaczone na kiermasz świąteczny. Kupujący nasze ozdoby zasilili puszkę Zachodniopomorskiego Hospicjum dla Dzieci i Dorosłych kwotą 2017,66 zł. Odwiedzający mieli okazję wziąć udział w świątecznej minisesji fotograficznej, którą przygotowali fotografowie z Technologicznej Akademii Mediów organizowanej na ZUT. Wydarzenie uświetniły spotkania i wykłady przeprowadzone przez prof. Iwonę Wiśniewską-Salamon – dyrygenta Chóru Kameralnego ZUT oraz prof. Adama Tańskiego z Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa. Najmłodsi uczestnicy mieli okazję przedpremierowo zapoznać się z najnowszym słuchowiskiem pt. „Zagadki z Detektywem Aferą” i wziąć udział w poszukiwaniu smoka. Zabawę poprowadził Rafał

Molenda, dziennikarz, trener Technologicznej Akademii Mediów na ZUT. Najpiękniejsze bajki o tematyce świątecznej przeczytał Stanisław Heropolitański, a Chór Kameralny ZUT w Szczecinie zaśpiewał najpopularniejsze kolędy i pastorałki, wprowadzając tym samym wszystkich w świąteczny nastrój. Wydarzenie zwińczyło spotkanie autorskie ze Sławkiem Wernikowskim z Wydziału Informatyki, promujące zbiór arcyciekawych opowiadań pt. „Passacaglia”. To był niesamowity dzień, pełen atrakcji i sympatycznych spotkań. Bardzo dziękujemy wszystkim, którzy współtworzyli to wydarzenie oraz uczestnikom, którzy licznie na nie przybyli. Zapraszamy za rok na kolejną edycję Zimowych Spotkań.

*Kinga Wętyczko
Biuro Promocji*

W Akademickim Ośrodku Jeździeckim ZUT urodziło się źrebię

Zwierzę przyszło na świat w niedzielę 1 grudnia 2019 r. około godz. 9.00. Jest silne i zdrowe. Zachwyca białobrązowym umaszczeniem. Matką zwierzęcia jest 8-letnia Milli, klacz rasy Tinker, która została zakupiona od prywatnego hodowcy we wrześniu 2019 r. Ojciec małego ogiera jest nieznany.

– To dla nas duża niespodzianka. Nie wiedzieliśmy, że Milli jest w ciąży. Kiedy trafiła do nas we wrześniu, wykonaliśmy USG i okazało się, że niedługo zostanie mamą. Kilka dni przed narodzinami przy źrebnej klaczy dyżurowali pracownicy ośrodka. W niedzielę z samego rana radosną informację przekazał nam stajenny Mariusz. Narodziny źrebaka to dla nas wielkie wydarzenie – powiedział kierownik AOJ ZUT Robert Palacz.

Poród przebiegał bez komplikacji. Źrebię stanęło na nogi po 30 minutach i od razu wtuliło się w matkę, przy której pozostanie przez najbliższe 6 miesięcy.

Materiały Akademickiego Ośrodka Jeździeckiego

Tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Rolniczego w Plovdiv dla prof. dr hab. inż. Doroty Jadczak

16 września wykładowcy, studenci i goście Agrarian University – Plovdiv (AU) w Bułgarii zainaugurowali nowy rok akademicki 2019/2020. Podczas uroczystości prof. Dorota Jadczak z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie została uhonorowana tytułem doktora honoris causa w uznaniu za wybitny wkład w edukację i rozwój kariery studentów i doktorantów z AU – Plovdiv w dziedzinie nowoczesnego rolnictwa, rozwijanie współpracy między naszymi uniwersytetami (Erasmus +) oraz za promowanie tradycji i podnoszenie prestiżu AU na skalę europejską.

Dorota Jadczak urodziła się w 1961 r. w Dębicy. W latach 1980–1985 była studentką Wyższej Szkoły Rolniczej (Vasil Kolarov) w Plovdiv (obecnie Uniwersytet Rolniczy), gdzie studiowała ogrodnictwo i uprawę winorośli. W latach 1985–1988 pracowała jako wykładowca w Uniwersytecie Ludowym we Wzdowie. W latach 1987–1988 odbyła staż dydaktyczny połączony z nauką języka szwedzkiego w Uniwersytetach Ludowych – Linköping, Svalöv, Hålla i Tomelilla. W 1988 r. rozpoczęła pracę w Akademii Rolniczej w Szczecinie. Pracę doktorską obroniła w 1997 r., a w 2005 r. otrzymała stopień naukowy doktora habilitowanego. Tytuł profesora otrzymała z rąk Prezydenta RP w 2015 r. W latach 2008–2010 pełniła funkcję prodziekana na WKŚiR. Obecnie pracuje w Katedrze Ogródnictwa na WKŚiR, a od 2010 r. jest jej kierownikiem.

Dorota Jadczak jest autorem lub współautorem 102 publikacji naukowych, 12 rozdziałów w podręcznikach akademickich, monografii w języku polskim i rozdziałów w monografii w języku angielskim, 66 artykułów popularnonaukowych oraz 51 streszczeń w materiałach naukowych z konferencji krajowych i międzynarodowych.

W 2008 r. z inicjatywy Doroty Jadczak została podpisana umowa o współpracy między Uniwersytetem Rolniczym w Plovdiv i AR (obecnie ZUT) w Szczecinie, w ramach programu Erasmus. W 2010 r. podpisana została również umowa o współpracy naukowej i dydaktycznej oraz przyjaźni między obydwoma uniwersytetami. Elementem tej współpracy są wspólne badania naukowe pracowników Katedry Ogródnictwa ZUT w Szczecinie z Katedrami: Ogródnictwa, Botaniki, Fizjologii Roślin i Biochemii oraz Uprawy Winorośli Uniwersytetu Rolniczego w Plovdiv.

Nauczyciele i personel techniczny obu uniwersytetów uczestniczą corocznie w wyjazdach mających na celu prowadzenie zajęć lub szkolenie, w ramach programu Erasmus i Erasmus+. W latach 2008–2019 zrealizowano 44 przyjazdy pracowników ZUT w Szczecinie do UR Plovdiv, w tym 34 w celu prowadzenia zajęć. We wskazanym okresie Dorota Jadczak odwiedziła 15 razy Uniwersytet w Plovdiv, wygłaszając tematyczne wykłady z zakresu warzywnictwa i zielarstwa dla studentów specjalności rolnictwo oraz ogrodnictwo i uprawa

winorośli. W tym samym czasie od 2008 r. dzięki aktywnej działalności Doroty Jadczak zrealizowano 41 wyjazdów nauczycieli z UR Plovdiv do ZUT w Szczecinie w celu prowadzenia zajęć lub szkolenia.

Dzięki staraniom Doroty Jadczak w roku akademickim 2018/2019 w ZUT w Szczecinie rozpoczęto studia pierwszego stopnia na kierunku uprawa winorośli i winiarstwo – do tej pory jest to jedyny taki kierunek prowadzony w polskich uniwersytetach.

Jedną ze wspólnych inicjatyw podjętych przez Dorotę Jadczak jest opracowanie międzynarodowych studiów magisterskich „Integrowana produkcja roślinna”.

W latach 2008–2019 zrealizowano 46 wyjazdów studentów UR w Plovdiv do ZUT w Szczecinie w celu odbycia części studiów lub praktyki (pierwszego i drugiego stopnia studiów oraz doktorantów) – z czego 32 wyjazdy w celu odbycia praktyki, które odbywały się pod kierownictwem Doroty Jadczak. Ta aktywność doprowadziła do promotorstwa wspólnych prac dyplomowych Doroty Jadczak z nauczycielami z Katedry Botaniki oraz Katedry Fizjologii Roślin i Biochemii UR w Plovdiv.

Dla studentów bułgarskich, odbywających część studiów w ramach programu Erasmus w ZUT w Szczecinie, Dorota Jadczak prowadzi zajęcia z trzech przedmiotów: warzywnictwo ogólne, warzywnictwo szczegółowe i zielarstwo.

Zrealizowano 30 przyjazdów polskich studentów do UR w Plovdiv, z których 6 to przyjazdy doktorantów, których promotorem była Dorota Jadczak. Czterech z nich realizowało część swoich badań związanych z tematyką prac doktorskich w laboratoriach UR w Plovdiv.

Dorota Jadczak uczestniczyła w pracach komisji powołanej w związku z konkursem na stanowisko docenta, ogłoszonym w Katedrze Uprawy Winorośli. Jest również tłumaczem na język polski skryptu pt. „Uprawa winorośli i winiarstwo”, przygotowanego przez nauczycieli UR Plovdiv i wydanego z ZUT w Szczecinie w 2016 r.

Współpraca z ZUT w Szczecinie znajduje swój wyraz również w realizacji wspólnych projektów naukowych, np. projektu naukowego pt. „Wzbogacanie asortymentu roślin warzywnych poprzez ocenę agrobiologiczną i ekologiczną nowych genotypów i odmian”, którego kierownikiem jest prof. Panayotov.

Dorota Jadczak jest członkiem Komitetu Redakcyjnego czasopisma uniwersyteckiego *Agricultural Sciences*. Jest recenzentem wniosków badawczych realizowanych w ramach Funduszu Badań Naukowych przy Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Republiki Bułgarii.

*Tekst opracowany na podstawie laudacji
wygłoszonej podczas uroczystości*

Wydział Budownictwa i Architektury z europejskim certyfikatem

Budownictwo – kierunek kształcenia prowadzony na Wydziale Budownictwa i Architektury ZUT – otrzymało europejski certyfikat jakości EUR-ACE®, który przyznała Komisja Akredytacyjna Uczelni Technicznych (KAUT). Przyznanie certyfikatu stanowi potwierdzenie wysokiej jakości kształcenia na WBiA ZUT, a jego absolwentom pozwala na uzyskanie tytułu inżyniera europejskiego (Eur Ing).

EUR-ACE® to rodzaj akredytacji stworzonej przez europejskie organizacje inżynierskie. System ten został opracowany przez sieć European Network for Engineering Accreditation (ENAE), która zrzesza organizacje zajmujące się jakością kształcenia inżynierów na uczelniach wyższych w Irlandii, Finlandii, Francji, Hiszpanii, Kazachstanie, Niemczech, Polsce, Portugalii, Rosji, Rumunii, Słowacji, Szwajcarii, Turcji, Wielkiej Brytanii i we Włoszech. W Polsce taką organizacją jest KAUT.

ENAE przyznaje certyfikat European Accredited Engineer (EUR-ACE®) akredytowanym przez siebie programom studiów technicznych. Dokument jest akceptowany we wszystkich krajach europejskich i stanowi potwierdzenie zgodności programu studiów z przyjętymi w Europie normami i zasadami.

Certyfikat wręczono 15 listopada 2019 r. w Krakowie. Dziekan WBiA ZUT prof. Maria Kaszyńska odebrała go z rąk przewodniczącego KAUT prof. Bohdana Macukowa oraz prorektora Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie prof. Wojciecha Łuznego.

Materiały: WBiA

Expo Sciences International w Abu Dhabi

W dniach 21–28 września 2019 r. w Abu Dhabi odbyło się Expo Sciences International, organizowane przez MILSET we współpracy z ACTVET. Pojechałam na Expo z projektem „Recrystallization as a method of purification waste iron(II) sulfate”. Akredytację uczestnictwa uzyskałam jako finalistka Krajowego Konkursu Naukowego E(x)plory 2018, który odbył się w Gdyni w dniach 24–26 października 2018 r.

W wydarzeniu brało udział ponad 1200 uczestników, którzy prezentowali ok. 700 projektów z wielu dziedzin STEM, co czyni je jednym z największych targów naukowych i technologicznych. Polskę reprezentowało 3 uczestników, którzy przedstawili 3 całkowicie odmienne projekty. Choć pochodzimy z różnych części Polski, to tydzień w Abu Dhabi pozwolił nam się lepiej poznać. Ponadto mieliśmy szansę pokazać nasze projekty ludziom z całego świata. Pobyt obfitował w wiele ciekawych spotkań i merytorycznych dyskusji. ESI pokazało mi wiele ciekawych możliwości, z których mogę skorzystać po ukończeniu studiów. Po raz kolejny projekt spotkał się z ciepłym przyjęciem nie tylko w środowisku naukowców czy biznesmenów, ale także wśród innych uczestników. Każdy z uczestników mógł poznać wiele kultur, z którymi na co dzień nie ma kontaktu. Podczas Culture Night oglądaliśmy występy delegacji z różnych krajów oraz mogliśmy spróbować lokalnych przysmaków na stoiskach delegacji. Sami organizatorzy zapewnili nam również rozrywkę w postaci jazdy na wielbłądzie czy nauki tradycyjnych tańców arabskich.

Myślę, że organizatorzy stanęli na wysokości zadania, sprawiając, że każdy z nas czuł się mile widziany. Sama jestem pod wrażeniem gościnności osób z Bliskiego Wschodu i tego, jak wolontariusze zajmowali się poszczególnymi delegacjami. Nie da się ukryć, że poza prezentacją projektów pojechalismy do Abu Dhabi także po to, aby poznać arabską kulturę. Organizatorzy umożliwili nam

to, organizując kilka wycieczek. W ten sposób mogłam zobaczyć Wielki Meczet Szejka Zayed, który robi piorunujące wrażenie, jak również odwiedzić najstarszy budynek w Abu Dhabi – fort Qasr Al Hosn. Dzięki pomocy wolontariuszy poznaliśmy także nieco mniej oficjalną część arabskiej kultury, np. mieliśmy okazję targować się na tradycyjnym targu.

Podczas gali zamykającej ESI mogłam posłuchać wykładu na temat hodowli roślin na Międzynarodowej Stacji Kosmicznej. Oprócz tego każdy z uczestników dostał pamiątkowy medal oraz certyfikat uczestnictwa. Ponadto dostałam również zaproszenie do wzięcia udziału w Expo Sciences International w Meridzie, w Meksyku za 2 lata oraz do Lizbony na 38th Youth Science Meeting w 2020 r.

Projekt pt. „Recrystallization as a method of purification waste iron(II) sulfate”, opiekun naukowy: prof. dr hab. inż. Barbara Grzmil z Instytutu Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska ZUT.

Kamila Splinter

studentka WTiCh ZUT, kierunku technologia chemiczna (SI)

Wyjazd szkoleniowy do Francji

W dniach 21–25 października 2019 r. w ramach programu Erasmus+ pracownicy naszej uczelni: dr hab. inż. Paulina Pianko-Oprych (WTiCh), dr inż. Paula Ossowicz (WTiCh) oraz mgr inż. arch. Piotr Gradziński (WBiA) przebywali z wizytą w dwóch instytucjach goszczących EIVP (Ecole des Ingénieurs de la Ville de Paris) oraz ESTP (École Spéciale des Travaux Publics) w Paryżu. Obie instytucje organizowały wspólnie w tych dniach szkolenie pt. „Internationalising the engineering curricula”. Podczas szkolenia nasi pracownicy brali udział w licznych wykładach oraz warsztatach dotyczących tematu internacjonalizacji uczelni wyższych. Mieli również okazję zaprezentować naszą uczelnię, kierunki studiów oraz przedstawić tematykę prowadzonych badań.

W trakcie szkolenia omówiono strategię internacjonalizacji prowadzone przez EIVP oraz ESTP. W ramach warsztatów wypracowano moduły przedmiotów, które wpisywałyby się w strategię internacjonalizacji. W warsztatach brali udział naukowcy i pracownicy z Brazylii, Niemiec, Albanii, Francji i Polski. Podczas zajęć uczestnicy wymieniali się własnymi przemysleniami i doświadczeniami.

W trakcie tygodnia spędzonego na francuskich uczelniach uczestnicy szkolenia wzięli udział m.in. w dniach internacjonalizacji organizowanych cyklicznie w EIVP, podczas których studenci prezentowali kulturę swoich krajów w postaci występów tanecznych czy degustacji regionalnych potraw. Uczestnicy mieli również okazję odwiedzić laboratoria studenckie, a nawet wziąć udział w zajęciach z otrzymywania i badania właściwości mas bitumicznych.

Udział w programie Erasmus+ pozwolił na poszerzenie kontaktów międzyuczelnianych oraz podniesienie kwalifikacji zawodowych i językowych naszych pracowników. Ponadto umożliwił zwiedzenie jednej z najpiękniejszych europejskich stolic – Paryża.

Paula Ossowicz

Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej, Katedra Technologii Chemicznej Organicznej i Materiałów Polimerowych

Erasmusowe szkolenie w Holandii

Niewielka miejscowość gdzieś w środku Holandii, która jest znana m.in. z tego, że w ubiegłym roku już po raz kolejny została okrzyknięta najlepszym studenckim miastem w Holandii – tyle wiedziałam na temat Groningen, jadąc na mój pierwszy *staff week* (14–18 października 2019 r.) w ramach programu Erasmus+. Celem spotkania było zdobycie wiedzy na temat tworzenia idealnego biura współpracy międzynarodowej oraz zapoznanie ze strukturą Biura Międzynarodowego Hanze University of Applied Sciences Groningen i przybyłych partnerów.

Udział w tym wydarzeniu przerósł moje najśmielsze oczekiwania. Począwszy od urokliwego miasta otoczonego kanałami, staczkami, niewielkimi budynkami z cegiełek po największe skupisko studentów przypadających na 1 m², jakie widziałam i całe mnóstwo rowerów. Gościnność i troska Holendrów również mnie zaskoczyły.

W wydarzeniu wzięło udział ok. 30 osób z różnych uczelni, byli to głównie pracownicy biur współpracy międzynarodowej oraz biur mobilności, czyli osoby na co dzień współpracujące i obsługujące międzynarodowych studentów. Szkolenie stało się platformą wymiany informacji i doświadczeń o tym, jak funkcjonują biura podobne do tego, w którym pracuję, z jakimi problemami się mierzymy i jakie mamy pomysły na ich rozwiązywanie i rozwój.

Mówiliśmy o planach i strategii uczelni, od której wszystko się zaczyna. Pracownicy Hanze University przedstawili nam swoją strategię zarządzania, na której opiera się ich praca, i zaprezentowali swój proces zarządzania kryzysowego, co było dla mnie nowym doświadczeniem. W procesie zarządzania, które odnosiło się do biura współpracy międzynarodowej, w pierwszej kolejności przewidziano, jakie problemy mogą się pojawić w kontekście mobilności międzynarodowej studentów i pracowników uczelni. Następnie przygotowano schemat postępowania w różnych przypadkach. Biuro na co dzień monitoruje sytuacje w krajach, do których udają się studenci Hanze

University. Strategia zarządzania zawiera informację, kto i za co jest odpowiedzialny, kto powiadamia rodzinę o ewentualnym zagrożeniu, w jakim znalazł się student, jakie kroki i na jakich szczeblach są podejmowane. Dzięki temu uczelnia przygotowana jest na różne trudne sytuacje, które mogą się wydarzyć, jak np. wypadek studenta, który odbywa kształcenie w zagranicznej uczelni, zagrożenie terrorystyczne lub bombowe w miejscach, gdzie mogą przebywać studenci itp. Dzięki takim narzędziom pracownicy i studenci Hanze University rozsiani po całym świecie z pewnością mogą się czuć bezpiecznie, mając świadomość, że w trudnej sytuacji nie będą pozostawieni sami sobie. Dla osób wyjeżdżających poza granice kraju działa całodobowa infolinia prowadzona przez pracowników uczelni, gdzie w każdej chwili można zgłosić sytuację zagrożenia i dowiedzieć się, jak zachować się i co robić w konkretnej sytuacji.

Ponadto miałam okazję poznać instrumenty wspierające studentów w ich własnym rozwoju oferowane przez Hanze University, a także zaobserwować, jak z problemem małej oferty mieszkaniowej dla międzynarodowych studentów mierzy się uczelnia. Podczas tych kilku dni wymieniliśmy swoje doświadczenia i najlepsze praktyki w pracy ze studentami międzynarodowymi oraz naszej codziennej

pracy w biurach mobilności. Kontakty i znajomości, jakie nawiązały się podczas tego spotkania, z całą pewnością zaowocują długotrwałą współpracą.

*Agata Judzińska-Kłodawska
Dział Mobilności Międzynarodowej*

Unitelma Sapienza – włoski uniwersytet online

Dzięki programowi Erasmus+ w maju 2019 r. miałam szansę odwiedzić Unitelma Sapienza w Rzymie i prowadzić zajęcia online. Unitelma Sapienza jest jedynym włoskim uniwersytetem prowadzonym przez prywatno-publiczne konsorcjum. Uczelnia powiązana jest z najlepszym włoskim uniwersytetem publicznym: Uniwersytetem Rzymskim La Sapienza. Na Unitelma Sapienza online studiuje 130 000 studentów, a zatrudnionych jest ponad 4000 nauczycieli i badaczy. Unitelma Sapienza wykorzystuje zaawansowane technologie informacyjne i metodologie kształcenia na odległość, promuje dostęp do szkolnictwa wyższego bez ograniczeń przestrzennych lub czasowych i zapewnia usługi studentom, którzy z różnych powodów nie są w stanie uczestniczyć w regularnych zajęciach.

Ponieważ zajęcia prowadzone są wyłącznie online, specjalny nacisk kładziony jest na tutoring: uczelnia zatrudnia zarówno tutorów zajmujących się działalnością akademicką, jak i tutorów zajmujących się głównie motywacją i osiąganiem planów zawodowych studenta. Obie te grupy mają na celu zwiększenie interaktywności ze studentami, a także zmotywowanie ich do pracy. Uczelnią zarządza wybierany na okres 6 lat kanclerz, który jest zwykle profesorem i wybitną postacią. Pełni on funkcję tytularnego „kierownika” uniwersytetu, a więc reprezentuje uczelnię na zewnątrz, także w działalności akademickiej. Przewodniczy senatowi i wszystkim ważnym uroczystościom. Obecnym kanclerzem jest prof. Antonello Folco Biagini.

Bezpośrednio odpowiedzialny za koordynację, zarządzanie i administrację uczelni jest natomiast dyrektor generalny. Ma on pod sobą cały personel administracyjny, który jest podzielony na obszary organizacyjne, m.in.: finanse i sprawy prawne, administracja i zasoby ludzkie, kontakty międzyinstytucjonalne i stosunki międzynarodowe.

Model edukacyjny Unitelma Sapienza jest skupiony wokół oferty online, dlatego składa się z:

1. Lekcji wideo – każdy kurs (przedmiot) ma wiele lekcji wideo, w których wykładowca wyjaśnia główną treść kursu. Student może osobno pobrać plik wideo i PDF ze slajdami wykorzystanymi podczas lekcji. Większość zajęć jest uzupełniana dodatkowymi materiałami dydaktycznymi, takimi jak książki i artykuły, fragmenty tekstów i arkusze ćwiczeń (często z odpowiedziami), bibliografie oraz linki do stron www. Opcja „pobierz slajdy lekcji” (plik PDF) i możliwość wydrukowania materiałów pomagają studentom w śledzeniu tematu i robieniu notatek, tworzeniu własnego „notatnika

kursu”. Na Unitelma Sapienza lekcja wideo jest kluczowym elementem każdego e-learningowego przedmiotu. Taka lekcja składa się z dwu zsynchronizowanych filmów wideo: nagrania wykładowcy podczas wykładu oraz nagrania użytych slajdów i dokumentów. Odtwarzacz lekcji zainstalowany na platformie uczelni pozwala oglądać oba filmy w trybie pełnoekranowym lub jeden z nich.

2. Seminarium internetowe – czyli okresowego seminarium organizowanego dla każdego przedmiotu. Polega ono na transmisji strumieniowej na żywo, którą studenci mogą obserwować i uczestniczyć w formie tematycznych dyskusji na temat problemów poruszanych podczas zajęć, z aktywnym udziałem wykładowcy. Seminarium internetowe ma na celu zapewnienie aktywnego uczestnictwa studentów w zajęciach i wsparcie bardziej interaktywnego, skutecznego procesu uczenia się.

3. Tutoringu – czyli korepetycji online, udzielanych przez nauczyciela właściwego dla danego przedmiotu, którego zadaniem jest wspieranie studenta w procesie zrozumienia wiedzy oraz pokonywania przeszkód w programie studiów.

Przeprowadzenie zajęć w takim systemie było dużym wyzwaniem i ciekawym doświadczeniem. Po pierwsze, wyzwanie dotyczyło kwestii technicznych – obsługa sprzętu, proces nagrywania i odtwarzania były czymś nowym. Po drugie, sposób przygotowania i przeprowadzenia zajęć jest jednak inny, a więc wyzwaniem były kwestie dydaktyczne. Główna różnica wynika z braku interakcji między wykładowcą a studentami, a więc typowy wykład trwający 1,5 godziny w systemie online trwa mniej więcej 45 minut. Trzeba więc przygotować więcej materiału, ale też pamiętać, że studenci mogą słuchać tylko nagrania,

bez patrzenia na ekran, a więc trzeba mówić wyraźnie, nieco wolniej, opisując elementy prezentacji, które normalnie student sam by zauważył. Miałam okazję także przeprowadzić seminarium online, jednogodzinne tylko, ale za to z możliwością kontaktu ze studentami. Był to chyba jeden z ciekawszych wyjazdów do uczelni partnerskiej, ponieważ pokazał mi, że można uczyć inaczej i inaczej organizować pracę na uczelni. I robić to z dużym powodzeniem.

Więcej informacji o uczelni: <https://www.international.unitelmasapienza.it/>

*dr hab., prof. ZUT Joanna Hernik
Pełnomocnik JM Rektora ZUT
ds. współpracy dydaktycznej
z zagranicą
Wydział Ekonomiczny ZUT
Zdjęcie: J. Hernik, podczas
nagrywania wykładu*

ZUT działa i inspiruje

Dnia 3 grudnia 2019 r. w Warszawie, w pięknych wnętrzach Zamku Ujazdowskiego, odbyła się gala wręczenia nagród edukacyjnych Fundacji Rozwoju Systemu Rozwoju Edukacji, będąca rozstrzygnięciem konkursów EDUinspirator i EDUinspiracje 2019. Celem konkursu EDUinspirator jest wyróżnienie osób, które aktywnie angażują się w międzynarodowe projekty edukacyjne, pozytywnie zmieniając swoją instytucję macierzystą i środowisko lokalne. EDUinspiratorzy to jednocześnie mentorzy dzielący się swoją wiedzą i doświadczeniem z innymi osobami i zachęcający je do podnoszenia własnych kwalifikacji. Konkurs kierowany jest do osób indywidualnych. W ramach tegorocznej edycji wpłynęło około setki zgłoszeń – w kategorii szkolnictwo wyższe kapituła konkursu przyznała 5 nominacji, w tym dla dr. hab. inż. Arkadiusza Termiana, prof. ZUT oraz dla Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Konkurs EDUinspiracje kierowany jest do instytucji i stawia sobie za cel upowszechnianie rezultatów projektów edukacyjnych, promocję dobrych praktyk oraz pokazanie, jak ważny jest proces uczenia się przez całe życie. Instytucje nie mogą zgłosić się same, kapituła konkursu przyznaje nominacje najbardziej w jej ocenie wartościowym projektom finansowanym w ramach programów zarządzanych przez

FRSE, w tym w ramach programu Erasmus+. W 2019 r. w kategorii szkolnictwo wyższe przyznano również 5 nominacji, dokonując wyboru spośród kilkuset projektów edukacyjnych realizowanych przez polskie uczelnie. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie został doceniony za wysokiej jakości projekt mobilnościowy realizowany z krajami partnerskimi: Białorusią, Gruzją, Ukrainą i Wietnamem (Erasmus+, akcja KA107) i koordynowany przez Dział Mobilności Międzynarodowej.

Nominowani nie znali ostatecznych wyników konkursu, które zostały ogłoszone podczas gali. Niestety, nie udało się w tym roku zdobyć statuetek, jednak biorąc pod uwagę silną konkurencję, nominacje w tych prestiżowych konkursach można uznać za sukces sam w sobie. Hasło konkursowe edycji 2019 „Działam i inspiruję” to również motto naszych pracowników angażujących się w projekty edukacyjne – na pewno nie poprzestaną oni na dotychczasowych osiągnięciach.

Fotorelacja z gali dostępna na stronach konkursów: www.eduinspiracje.org.pl

Agata Bruska

Kierownik Działu Mobilności Międzynarodowej

Ze stypendium w Akwizgranie

Jestem studentką kierunku inżynieria materiałowa na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Poznaję technologię wytwarzania oraz modyfikacji materiałów konstrukcyjnych takich jak metale, ceramiki oraz tworzywa sztuczne. W tej dziedzinie ważne jest poznawanie różnych rozwiązań technologicznych. Stypendium GFPS było dla mnie szansą na rozwój, a RWTH umożliwiło poznanie nowych technologii i rozwiązań.

W dziedzinie technologii i przemysłu Niemcy są przodującym krajem europejskim. Rozwój firm w dużym stopniu zależy od uczelni, które mają wysoki potencjał naukowy i realizują projekty naukowe mające realny wpływ na poziom wykształcenia inżynierów. Dzięki stypendium miałam jedyną w swoim rodzaju możliwość nauki w renomowanym ośrodku akademickim w Aachen.

Od samego początku ogromne wrażenie sprawia wielkość całego ośrodka w tym stosunkowo niedużym mieście. Aachen ma charakter typowo studenckiego miasta, dlatego nie dziwią udogodnienia jak np. bilet semestralny, który wchodzi w skład opłaty studenckiej. W ramach tego biletu mogłam nie tylko podróżować na terenie miasta, ale po całym rejonie. Dzięki temu miałam szansę poznać okolicę i klimat rejonu.

Podczas semestru stypendialnego zrealizowałam materiał czwartego semestru kierunku inżynieria materiałowa. Zajęcia i wykłady nie różniły się pod względem treści, ale uczęszczały na nie o wiele liczniejsze grupy. Wynika to z faktu, że przedmioty wspólne prowadzone były w jednym czasie. Dobrym przykładem jest chemia organiczna, na której spotykali się studenci różnych kierunków, a sala wykładowa wypełniona była po brzegi.

Wielką zaletą zajęć organizowanych przez RWTH była dobra organizacja witryn internetowych, dzięki którym można było załatwić większość studenckich spraw. Po uzyskaniu dostępu do konta bez problemu można było się zarejestrować na wybrane i dostępne zajęcia, które automatycznie były dodawane do planu. Innym plusem była platforma, na której udostępniano treści wykładów i ćwiczenia, dzięki czemu przygotowanie się do zajęć było łatwiejsze. Zależnie od modułu i charakteru zajęć prowadzący był jeden bądź było ich kilku. Ciekawą formułą miały seminaria w ITA, czyli na wydziale

zajmującym się tekstyliami. Na każde kolejne zajęcia zapraszani byli inni pracownicy ITA, dzięki czemu poznaliśmy wiele interesujących tematów z różnych punktów widzenia. W małych grupkach na seminariach można było swobodnie dyskutować, a dzięki różnorodności kulturowej było to bardzo pouczające.

Do tej pory o kulturowym „mieszmaszu” mogłam tylko usłyszeć. Polska nie należy do krajów rozwiniętych w tym zakresie. Tolerancji i szacunku jeszcze się uczymy, a dopiero w Aachen pojęłam, jak daleko nam do tego. W tym stosunkowo małym miasteczku można poznać ludzi z niemal całego świata, którzy przyjechali na studia albo w poszukiwaniu pracy jako inżynierowie. Na dodatkowych zajęciach z języka uczęszczałam z dziesięcioma innymi osobami, z których prawie każda była z innej części świata. I tak Niemiec połączył ludzi, którzy wychowali się w Brazylii, Chinach, Serbii, Polsce, Włoszech czy Iranie. Te spotkania były bardzo wartościowe, bo oprócz języka nauczyliśmy się siebie nawzajem i poznawaliśmy prawdziwe ludzkie historie. Na ile sposobów można poradzić sobie w obcym mieście, obcym kraju i wśród obcych sobie ludzi. To właśnie było wyjątkowe, chociaż nikt nie powinien się dziwić, w końcu Aachen to serce Europy.

Oprócz ludzi za serce chwyta klimat miasta, jego architektura i przestrzeń. Centrum starego miasta położone jest na gwałtownym obniżeniu terenu – gdy stoi się na początku uliczki, widać tłum turystów na tle średniowiecznej katedry. Oprócz niej w niewielkim oddaleniu stoi również ratusz, w którym można zwiedzić królewskie komnaty. W każdy wtorek rano na ratuszowym dziedzińcu odbywa się targ. Wokół wielkiej fontanny z pomnikiem Karola Wielkiego ustawiane są stoiska z lokalnymi wyrobami jak sery czy pieczywo, ale górują nad wszystkim warzywa oraz kwiaty. Nie brakuje też mięs i ryb. Kolory, zapachy i głosy ludzi przekrzykujących się w różnych językach były odurzającą mieszanką, która pozwalała oderwać się od rzeczywistości.

Dzisiaj powoli myślę o powrocie do swojej szczecińskiej „rzeczywistości”. Przeżyłam tu wiele wspaniałych chwil i myślę, że to idealne miasto dla stypendystów GFPS. Jeśli taki się tu pojawi, powinien wykorzystać w pełni każdą wolną od pracy chwilę. Samo miasto jest fascynujące, ale leży w okolicy wielu innych ciekawych miast. Podróżowanie po okolicy nie jest drogie, dlatego takie miasta jak

Kolonia, czy nawet okoliczna Holandia i Belgia, stoją przed otworem. Dla niektórych może to być jedyna taka okazja w życiu, warto więc z niej skorzystać. Nie warto natomiast zamykać się w jednym towarzystwie, także życie codzienne oferuje wiele możliwości. Jest tutaj np. Polska Misja Katolicka, która oprócz dbania o sferę duchową Polonii prowadzi liczne koła, w tym chór, a także organizuje pielgrzymki. Są tam również fantastyczni ludzie, którzy pomagają wdrożyć się w acheńską codzienność.

GFPS (Gemeinschaft zur Förderung der Studienaufenthalten polnischen Studenten in Bundesrepublik Deutschland) to stowarzyszenie wspierające wymiany i współpracę studencką i naukową pomiędzy Polską a Niemcami i innymi krajami oraz działania zmierzające

do wzajemnego poznania ludzi, języka, kraju i kultury oraz do rozwoju wszelkich kontaktów i wymiany kulturalnej między społeczeństwami Polski i Niemiec, a także innymi krajami. Stowarzyszenie prowadzi polsko-niemiecki program stypendialny, organizuje międzynarodowe konferencje i seminaria naukowe, letnie wymiany i kursy językowe, a także wspiera indywidualne i zbiorowe projekty badawcze. Szczególny nacisk kładziony jest na wydarzenia umożliwiające bezpośrednie spotkanie studentów pochodzących z różnych państw i kultur oraz późniejsze pielęgnowanie międzynarodowych przyjaźni i kontaktów.

Więcej informacji na stronie www.gfps.pl

Karolina Kostrzewska

Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki

XXIX konferencja „Awarie budowlane” w Międzyzdrojach

Tegoroczna edycja konferencji, po raz pierwszy pod nazwą International Conference on Structural Failures – Awarie Budowlane, odbyła się w dniach 20–24 maja 2019 r. Podobnie jak w poprzednich latach patronat merytoryczny nad konferencją objęły Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Komitet Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Współorganizatorami konferencji były: Wydział Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, Szczeciński Oddział PZITB oraz Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie (ITB). Honorowy patronat nad konferencją objęły: Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju, Główny Urząd Nadzoru Budowlanego, Polska Izba Inżynierów Budownictwa, Wojewoda i Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego, Miasto Szczecin oraz Porozumienie dla Bezpieczeństwa w Budownictwie. Konferencję już po raz trzeci honorowym patronatem objął również Amerykański Instytut Betonu (ACI).

Uroczyste otwarcie konferencji odbyło się 21 maja 2019 r. w Międzynarodowym Domu Kultury w Międzyzdrojach. Podczas sesji otwarcia, której przewodniczyła prof. Maria Kaszyńska – przewodnicząca komitetu organizacyjnego, głos zabrali zasiadający w prezydium przedstawiciele współorganizatorów konferencji: przewodniczący KILiW PAN prof. Kazimierz Furtak, prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa prof. Zbigniew Kledyński, przewodniczący PZITB Ryszard Trykosko, dyrektor ITB dr inż. Robert Geryło, przewodniczący komitetu naukowego konferencji prof. Kazimierz Flaga oraz prorektor ds. nauki ZUT prof. Jacek Przepiórski. Inauguracyjny referat o katastrofie, do której doszło w maju 2017 r. na Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie, wygłosił dr inż. Stefan Nowaczyk z ZUT. W pierwszej sesji plenarnej bardzo interesujące referaty wygłosili: prof. Joost Walraven z Delf University w Holandii, dr h.c. ZUT, prof. Antonii Szydło z Politechniki Wrocławskiej i prof. Andrzej S. Nowak z Auburn University w Stanach Zjednoczonych. Sesję zakończyła prezentacja głównego partnera konferencji, firmy PERI, na temat prac rozbiórkowych przy usuwaniu skutków katastrofy na Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie.

Następnie odbyła się debata panelowa współorganizowana z patronem konferencji, Porozumieniem dla Bezpieczeństwa

w Budownictwie. Na konferencji zaprezentowano 12 referatów plenarnych zamówionych przez organizatorów, 82 referaty zakwalifikowane przez komitet naukowy oraz 6 referatów sponsorowanych zgłoszonych przez partnerów konferencji. Referaty podzielono na 8 sesji tematycznych: awarie konstrukcji żelbetowych, geotechniczne aspekty awarii, awarie posadzek, awarie obiektów sakralnych i zabytkowych, awarie obiektów mostowych i drogowych, materiałowe aspekty awarii i napraw konstrukcji, budownictwo ogólne i diagnostyka oraz awarie konstrukcji metalowych. Referaty były prezentowane podczas obrad lub na specjalnej sesji plakatowej, podczas której odbył się konkurs na najlepszą prezentację w poszczególnych grupach tematycznych.

Referaty prezentowane podczas obrad w poszczególnych grupach tematycznych zostały poprzedzone prezentacjami plenarnymi. W sesji dotyczącej awarii posadzek przemysłowych interesujący referat wygłosił prof. Jacek Hulimka z Politechniki Śląskiej. W sesji mostowej referaty wprowadzające wygłosili prof. Jan Biliszczuk i prof. Jan Bień, obaj z Politechniki Wrocławskiej. W sesji konstrukcji żelbetowych referat wprowadzający dotyczący podjętych przez ministerstwo i ITB działań dotyczących oceny bezpieczeństwa i trwałości obiektów wielkopłytowych wygłosił dyrektor ITB dr inż. Robert Geryło. Drugi referat opracowany wspólnie z prof. Piotrem Moncarzem, dotyczący analizy zarysowania konstrukcji, wygłosił prof. Piotr Noakowski. W sesji „materiałowej” referat wprowadzający na temat zarysowania konstrukcji betonowych w młodym wieku wygłosił prof. Anton Schindler z Auburn University w USA. Ostatnie referaty problemowe wygłosili prof. Piotr Moncarz, którego wystąpienie miało intrygujący tytuł „Anatomia awarii”, oraz Ryszard Daniel z Holandii, który omówił zasady postępowania przy wypadkach i awariach konstrukcji hydrotechnicznych.

Wszystkie referaty opublikowano w monografii składającej się

z dwóch części. Pierwsza zawiera prace problemowe zamawiane przez organizatorów konferencji, druga natomiast streszczenia artykułów opublikowanych w pełnej wersji w materiałach MATEC Web of Conferences.

W konferencji udział wzięło 480 uczestników, reprezentujących wyższe uczelnie i instytuty naukowe, firmy konsultingowe i wykonawstwo, nadzór budowlany, urzędy i administrację, biura projektowe i wydawnictwa. Wśród uczestników byli goście z USA, Niemiec, Holandii i Malajzji.

Pod koniec konferencji odbyło się posiedzenie komitetu naukowego i przedstawiciele współorganizatorów, podczas którego m.in. zwrócono uwagę na zauważalnie duży udział młodych uczestników – projektantów, wykonawców, podkreślano bardzo wysoki poziom merytoryczny konferencji oraz wyrażono uznanie i słowa podziękowania dla zespołu organizatorów za perfekcyjne zorganizowanie konferencji.

W trakcie konferencji prezentowało się 20 firm budowlanych z całej Polski, a stoiska wystawiennicze cieszyły się dużym zainteresowaniem uczestników konferencji.

Tradycją już jest, że z okazji konferencji jest wydawany specjalny numer miesięcznika *Inżynieria i Budownictwo*. I tym razem majowe wydanie czasopisma otrzymali wszyscy uczestnicy konferencji.

Patronat medialny nad konferencją objęły: *Inżynieria i Budownictwo*, *Builder*, *Mosty*, *Magazyn Nowoczesne Budownictwo Inżynieryjne*, *Inżynier Budownictwa*, *Magazyn Autostrady*, *Nowoczesne Hale*, *Materiały Budowlane*, *Izolacje*, *Przegląd Budowlany*, *Cement – Wapno – Beton*, Wydawnictwo Inżynieria, Wydawnictwo ZBI, *Budownictwo Inżynieryjne.pl*, *GDMT Geoinżynieria*, *Drogi Mosty Tunele*, *Przewodnik Projektanta*.

Organizatorzy wyrażają nadzieję, że konferencja spełniła oczekiwania uczestników oraz patronujących jej instytucji i przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa konstrukcji budowlanych oraz ograniczenia liczby katastrof i awarii budowlanych.

Materiały: WBiA

LXXXIV Zjazd Naukowy Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego w Szczecinie

W dniach 18–20 września 2019 r. odbył się LXXXIV Zjazd Naukowy Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego w Szczecinie, zorganizowany przez Szczecińskie Koło PTZ. Tematem przewodnim były „Osiągnięcia i perspektywy zootechniki w aspekcie zrównoważonego rolnictwa i ochrony środowiska”. Zjazd odbywał się pod patronatem Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Wojewody Zachodniopomorskiego oraz Prezydenta Miasta Szczecin. Głównym sponsorem był Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Szczecinie. W wydarzeniu uczestniczyło ponad 170 osób.

W pierwszej części konferencji wręczono prof. dr hab. Bogumile Pilarczyk (ZUT w Szczecinie) odznaczenie „Zasłużony dla rolnictwa” nadane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Następnie wręczono nagrody laureatom 12. edycji Konkursu na najlepszą pracę dokorską z zakresu nauk zootechnicznych i 36. edycji Konkursu na najlepszą pracę magisterską z zakresu nauk zootechnicznych. Pierwszą nagrodę w tematyce związanej z dobrostanem zwierząt otrzymała absolwentka Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT w Szczecinie mgr inż. Nicola Padzik za pracę pt. „Ocena aktywności przeciwbakteryjnej wybranych olejków eterycznych w stosunku do szczepów *Staphylococcus pseudintermedius* pochodzących z przypadków piodermii psów”, wykonaną pod kierunkiem dr hab. Małgorzaty Szewczuk w Katedrze Nauk o Zwierzętach Przeżuwających.

Przyznano również nagrodę specjalną im. Profesora Bronisława Raka dla autora najlepszej pracy magisterskiej. W obecnej edycji konkursu nagrodę otrzymała mgr inż. Dominika Głowacka za pracę pt. „Genotoksyczność wybranych fitoestrogenów podawanych wraz z dietą u jesiotra rosyjskiego (*Acipenser gueldenstaedtii*)”, wykonaną pod kierunkiem dr Małgorzaty Rzepkowskiej (Samodzielny Zakład Ichtiobiologii, Rybactwa i Biotechnologii Akwakultury, SGGW w Warszawie).

W pierwszym dniu zjazdu odbyła się sesja obrad plenarnych, którą rozpoczęli prof. dr hab. Krystyna Cybulska i mgr Wojciech Kucaj z ZUT w Szczecinie interesującym wykładem pt. „Poprawa jakości wody z wykorzystaniem biofiltracyjnych platform roślinnych. Stan

i perspektywy w Polsce i na świecie”. Kolejne wystąpienie, traktujące o korzyściach organizacyjnych, ekonomicznych i środowiskowych wynikających z właściwego wykorzystania precyzyjnych metod produkcji rolniczej w sposób bezpośredni, pt. „Precyzyjny chów zwierząt a środowisko naturalne”, wygłosił dr hab. Jacek Walczak z Instytutu Zootechniki – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie. Profesor dr hab. Zenon Nogalski z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie zainteresował uczestników zjazdu wykładem nt. „Produkcji wołowiny z uwzględnieniem ochrony środowiska i wymagań konsumenta”.

W pierwszym dniu konferencji odbyły się obrady „okrągłego stołu” o charakterze panelu dyskusyjnego nt.: „Nauki zootechniczne dla poprawy dobrostanu zwierząt”. Sesję rozpoczął prof. dr hab. Marian Brzozowski (SGGW w Warszawie) wystąpieniem pt. „Dobrostan w hodowli zwierząt futerkowych”. Wysoki poziom wiedzy większości hodowców o zasadach prowadzenia hodowli zwierząt futerkowych – zdaniem Pana Profesora – powoduje, że większość ferm nie ma problemów z uzyskaniem pozytywnej oceny i otrzymaniem certyfikatu potwierdzającego ten fakt. Dzięki możliwości uzyskiwania obiektywnej oceny poziomu dobrostanu zwierząt na fermach norczych i lisich domy aukcyjne podjęły decyzję o dopuszczeniu od 2020 r. do obrotu jedynie skór pochodzących z ferm, które uzyskały pozytywną ocenę poziomu dobrostanu. Jest to wyraźny przekaz skierowany w stronę światowej opinii publicznej, sugerujący, że odpowiedni poziom dobrostanu zwierząt futerkowych powinien być standardem dla hodowców tych zwierząt.

Profesor dr hab. Anna Wójcik (UWM w Olsztynie) w wystąpieniu pt. „Higieniczne i produkcyjne wskaźniki dobrostanu drobiu” zwróciła uwagę, że nie ma jednego, pojedynczego i obiektywnego kryterium czy wskaźnika, na którym można by się oprzeć, oceniając dobrostan drobiu. Omówione i wymienione w wykładzie wskaźniki, brane pojedynczo pod uwagę, mogą być nieadekwatne, dlatego w ocenie dobrostanu należy uwzględnić możliwie dużą ich liczbę i rozpatrywać dobrostan zwierząt w możliwie szerokim kontekście.

W kolejnym wystąpieniu pt. „Przyjazna dla zwierząt, ludzi i środowiska produkcja mleka w Sano Agrar Institut (Sano Agrar Institut)” dr Ryszard Kujawiak przedstawił m.in. możliwości wykorzystania nowoczesnych technologii w wielkotowarowej produkcji zwierzęcej, pozwalających ograniczyć niekorzystny wpływ na środowisko. Ostatnim wykładem w tej części konferencji było wystąpienie prelegenta z Uniwersytetu Mendla w Brnie, dr. Petra Sláma, pt. „Cell biology of the inflammation of mammary gland”.

W drugim dniu konferencji odbyły się obrady w 9 sekcjach specjalistycznych: Sekcji Chowu i Hodowli Bydła, Sekcji Chowu i Hodowli Drobiu, Sekcji Praktyki Hodowlanej, Sekcji Chowu i Hodowli Trzody Chlewniej, Sekcji Chowu i Hodowli Owiec i Kóz, Sekcji Chowu i Hodowli Koni, Sekcji Chowu i Hodowli Zwierząt Futerkowych, Sekcji Chowu i Hodowli Zwierząt Amatorskich i Dzikich oraz Sekcji Żywienia Zwierząt. W materiałach konferencyjnych zamieszczono 232 prace. Zatwierdzone przez komisje poszczególnych sekcji tematycznych referaty i postery zostały przedstawione podczas obrad. W panelach dyskusyjnych wielokrotnie poruszano kwestie dotyczące chowu i hodowli zwierząt w aspekcie zrównoważonego rolnictwa i ochrony środowiska.

W tym dniu odbyła się również Sesja Konkursowa Młodych Naukowców, w której zaprezentowano w języku polskim 7 doniesień

naukowych. Głównym celem zjazdu było przedstawienie dokonań naukowych oraz wymiana doświadczeń między akademicką społecznością młodych naukowców kierunków przyrodniczych z całego kraju. Komisja konkursowa w składzie: przewodniczący prof. dr hab. Tomasz Szwaczkowski (UP w Poznaniu) oraz eksperci: dr hab. Elżbieta Bombik, prof. UPH (UPH w Siedlcach), dr hab. Wioletta Biel, prof. ZUT (ZUT w Szczecinie), dr hab. Renata Pilarczyk, prof. ZUT (ZUT w Szczecinie) podjęła decyzję o przyznaniu I nagrody za pracę pt. „Związek między polimorfizmami genów związanych z układem immunologicznym, cechami funkcjonalnymi i produkcyjnymi krów oraz ich analiza ekonomiczna” (autorzy: Paulina Brodowska, Adnøy Tormod, Kacper Żukowski, Renata Grochowska, Emilia Bagnicka); II nagrody za referat nt. „Wpływu diety na markery wątrobowe we krwi psów” (autor: Natalia Siecińska) oraz dwóch wyróżnień za prace: „Wyniki wstępne wpływu wieku koni na parametry skoku” (autorzy: Katarzyna Becker, Dorota Lewczuk) oraz „Hierarchia i kolejność wchodzenia do doju u kóz” (autorzy: Sandra Kaźmierczak, Marcin Górecki). Przewodniczący sesji oraz członkowie komisji zgodnie podkreślali wysoki poziom merytoryczny i oryginalną tematykę prezentowanych prac.

Opracowanie: Anna Dąbkowska

Zdjęcia: Magdalena Niemcewicz, Małgorzata Szewczuk

„Perspektywy hodowli zwierząt futerkowych w Polsce i na świecie”

W dniach 9–11 czerwca 2019 roku w Dworcu Prawdzic w Niechorzu, odbyła się konferencja naukowa „Perspektywy hodowli zwierząt futerkowych w Polsce i na świecie”. Konferencję, pod patronatem naukowym Sekcji Chowu i Hodowli Zwierząt Futerkowych Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego, zorganizowana została przez dr hab. Beatę Seremak, prof. ZUT z Katedry Biotechnologii Rozrodu Zwierząt i Higieny Środowiska oraz dr hab. Lidę Felską-Błaszczuk z Pracowni Anatomii Zwierząt Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt.

Celem konferencji było określenie perspektyw dalszego rozwoju hodowli zwierząt futerkowych w kraju i na świecie, przedstawienie rzetelnego obrazu oraz promowanie pozytywnego wizerunku branży futrzarskiej co wydało się ważnym, zwłaszcza w świetle aktywizacji ruchów negujących celowość hodowli zwierząt futerkowych. Coroczne spotkanie Członków Sekcji Chowu i Hodowli Zwierząt Futerkowych PTZ z przedstawicielami szeroko pojętej branży futrzarskiej to doskonała okazja do wymiany informacji i integracji środków naukowymi z hodowcami.

Konferencję rozpoczęto od powitania gości. Dokonały tego Organizatorki Konferencji wraz z Przewodniczącym Sekcji Chowu i Hodowli Zwierząt Futerkowych – prof. dr hab. Andrzejem Gugołkiem. Ze szczególnym uszanowaniem powitano dotychczasową Przewodniczącą – Panią prof. dr hab. Grażynę Jeżewską-Witkowską, oraz Sponsorów Konferencji.

Uczczono minutą ciszy pamięć zmarłego w ubiegłym roku prof. dr hab. Krzysztofa Kostro. Następnie dr hab. Andrzej Jakubczak prof. UP przypomniał sylwetkę zmarłego Profesora i Jego dokonania naukowe. Warto przypomnieć, że prof. Krzysztof Kostro był wybitnym specjalistą z zakresu chorób zwierząt futerkowych, a w ostatnich latach zajmował się wraz z dr hab. Andrzejem Jakubczakiem ważnym zagadnieniem – zwalczaniem choroby aleuckiej u norek.

Konferencja podzielona została na kilka sesji. Obradom pierwszej sesji przewodniczyli prof. dr hab. Olga Szeleszczuk oraz prof. dr hab. Marian Brzozowski. Drugą sesję prowadzili dr hab. Lidia Felska-Błaszczuk i prof. dr hab. Paweł Bielański. W jej trakcie dr Tadeusz Jakubowski,

Dyrektor Biura PZHiPZF, przedstawił działania związku w zakresie dobrostanu zwierząt i ochrony środowiska. Sesji trzeciej przewodniczyli prof. dr hab. Dorota Kowalska oraz prof. dr hab. Stanisław Socha. W tej części obrad zaprezentowano pracę zespołu naukowców z Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie: dr Marty Kuchty-Gładysz, mgr Anny Grzesiakowskiej oraz prof. dr hab. Olgi Szeleszczuk dotyczącą wykorzystania technik cytogenetycznych w ocenie zdrowia i produktywności zwierząt futerkowych.

Odbyło się zebranie Członków Sekcji Chowu i Hodowli Zwierząt Futerkowych PTZ oraz Zarządów związków hodowców zwierząt futerkowych. Podczas tego spotkania omówiono aktualne problemy dotyczące funkcjonowania Sekcji oraz plany na najbliższą przyszłość.

W drugim dniu konferencji zaplanowano sesję poświęconą zwierzętom futerkowym roślinożernym. Wysłuchano referatów dotyczących między innymi wpływu pory roku i wieku zwierząt na parametry biologiczne nasienia szynszyli hodowlanych (*Chinchilla lanigera*), zagadnienia występowania żółtego tłuszczu u królików.

Tekst: Beata Seremak

Zdjęcia: Stanisław Socha

Industrial Bridge 2019

„Świetny pomysł, doskonała organizacja, wiele interesujących firm, bardzo obiecujące rozmowy” – takie komentarze dominowały wśród polskich i zagranicznych uczestników Międzynarodowych Spotkań Biznesowych Industrial Bridge 2019. Niemal 160 firm z branży stalowej, metalowej, stoczniowej, morskiej, transportowej, logistycznej i odnawialnych źródeł energii m.in. z Polski, Niemiec i Czech gościło 27 listopada 2019 r. w Szczecinie, w siedzibie organizatora – Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii (RCIiT) Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego (ZUT). Wydarzenie zostało zorganizowane w ramach projektu Enterprise Europe Network (EEN), którego celem jest m.in. wsparcie przedsiębiorstw z sektora MŚP przez szereg kompleksowych usług w procesie nawiązywania współpracy międzynarodowej oraz podnoszenia ich innowacyjności. RCIiT jest partnerem tego projektu na Pomorzu Zachodnim.

Celem zorganizowanego już po raz trzeci Industrial Bridge była pomoc w nawiązaniu kontaktów i współpracy międzynarodowej między polskimi i zagranicznymi firmami. Plan organizatorów został osiągnięty. Podczas wydarzenia przeprowadzono 296 spotkań, z czego 132 miały charakter międzynarodowy, a w aż 113 z nich uczestniczyli zachodniopomorscy przedsiębiorcy. Dla porównania: w poprzedniej edycji w 2017 r. odbyło się 112 spotkań, a 25 z nich dotyczyło spotkań międzynarodowych. Ponad czterokrotny wzrost spotkań między polskimi a zagranicznymi firmami dowodzi najlepiej, jak bardzo potrzebne są w regionie takie wydarzenia jak Industrial Bridge.

Wśród zagranicznych gości najliczniejsza była delegacja przedstawicieli ponad 40 firm i organizacji wspierających biznes z Niemiec. To przede wszystkim z nimi spotykały się polskie firmy. Dużym zainteresowaniem cieszyła się także delegacja z Czech, która również wysoko oceniła organizację wydarzenia i dobór firm, które uczestniczyły

w spotkaniu. Przedsiębiorcy, którym nie udało się wcześniej umówić na spotkanie, mieli okazję porozmawiać także w kulisach, gdzie organizatorzy przygotowali dla nich m.in. wymienione polskie dania i specjały zachodniopomorskiej kuchni.

Dzień po Industrial Bridge 2019 uczestnicy z zagranicy brali udział w misji gospodarczej. Przedstawiciele firm z Niemiec zapoznali się w siedzibie Zarządu Morskich Portów Szczecin i Świnoujście z ofertą usług prezentowaną przez operatorów portowych. Zwiedzili także nabrzeża zarówno w części drobnicowej, jak i masowej szczecińskiego portu, aby zobaczyć zrealizowane inwestycje. Odwiedzili również firmę Finomar, gdzie mieli okazję przyrzeć się m.in. trwającej budowie kolejnej jednostki realizowanej przez tę firmę.

Na koniec niemieccy przedsiębiorcy i podmioty wspierające rozwój biznesu odwiedzili Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki, gdzie swój dorobek, realizowane projekty i ofertę dla przedsiębiorców zaprezentowali naukowcy ZUT. Goście mieli okazję obejrzeć laboratoria, wyposażenie oraz wyniki prac uczelni. Dużym zainteresowaniem cieszyły się m.in. laboratoria druku 3D, laboratorium spawalnictwa oraz hala, w której opracowywane i testowane są innowacyjne urządzenia. Ciekawostką skupiającą uwagę był projekt egzoszkieletu. To specjalnie skonstruowane ramie mechaniczne, obejmujące ramie operującego urządzeniem człowieka. Ruch operatora przekazywany jest do zespołu dźwigowego składającego się z kilku wysięgników. Zaprojektowany i wykonany przez naukowców ZUT dźwig może unieść i przemieszczać obiekty o wadze do 5 ton.

Kolejne Międzynarodowe Spotkania Biznesowe Industrial Bridge odbędą się w 2021 r.

Materiały: zespół RCIiT

Nagrody marszałka za najlepsze dyplomy 2019

22 października w siedzibie Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT w Galerii Architektów Forma odbył się finał jubileuszowej (dziesiątej) edycji konkursu Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego na najlepsze prace dyplomowe związane tematycznie z Pomorzem Zachodnim. O zwycięstwo walczyli przyszli architekci i projektanci z całej Polski. Nagrody główne w swoich kategoriach zdobyli: Paweł Wojtaszak za projekt biblioteki muzycznej przy ul. Św. Ducha w Szczecinie oraz Adam Jankowski za przedstawienie koncepcji stacji naukowej z zapleczem hotelowym rezerwatu Łązy. W tym roku po raz pierwszy została przyznana także nagroda specjalna za dostosowanie projektu do potrzeb osób z niepełnosprawnością, którą otrzymał Piotr Bil.

Konkurs organizowany jest przez Regionalne Biuro Gospodarki Przestrzennej Województwa Zachodniopomorskiego w Szczecinie. Mogą w nim wziąć udział absolwenci uczelni wyższych z całej Polski, którzy przedstawią prace związane z Pomorzem Zachodnim. Do tegorocznej edycji konkursu 24 prace nadesłali studenci m.in. z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego, Politechniki Warszawskiej, Politechniki Wrocławskiej, Politechniki Poznańskiej, Politechniki Krakowskiej oraz Akademii Sztuki w Szczecinie.

– W komisji konkursowej spieraliśmy się długo, kto zwycięży, ale doszliśmy do konsensusu. Cieszę się, że tematyka prac jest ogólnowojejewódzka, ponieważ na Pomorzu Zachodnim jest wiele pięknych miejsc. Warto je odkrywać – mówił podczas gali podsumowującej

konkurs przewodniczący komisji konkursowej wicemarszałek województwa zachodniopomorskiego Tomasz Sobieraj.

Nadesłane dyplomy magisterskie i inżynierskie były na równi rozpatrywane w trzech kategoriach tematycznych: planowanie przestrzenne i projektowanie urbanistyczne, projektowanie architektoniczne oraz architektura krajobrazu. W tym roku przyznano także nagrodę specjalną.

– Życzę wam, żeby wszystkie projekty zostały zrealizowane. Cieszę się, że nadesłane prace były różnorodne, a Szczecin i region budzą zainteresowanie studentów z całej Polski – podkreślała dziekan WBiA ZUT prof. Maria Kaszyńska.

W kategorii planowanie przestrzenne i projektowanie urbanistyczne komisja konkursowa przyznała wyróżnienie Nazarii Zaniukowi za projekt „Nano-UI centrum technologii przyszłości na terenie fabryki Wiskord w Szczecinie”. Praca powstała pod kierunkiem dr. inż. arch. Adama Zwolińskiego. Nagrodę w kategorii projektowanie architektoniczne otrzymał Paweł Wojtaszak za projekt biblioteki muzycznej przy ul. Św. Ducha w Szczecinie. Promotorem pracy był dr inż. arch. Miłosz Raczynski. Wyróżnienie w tej kategorii otrzymała Joanna Zabielska za projekt zabudowy usługowej u zbiegu ulic Kapitańskiej i Jana z Kolna w Szczecinie. Praca powstała pod kierunkiem dr. inż. arch. Wojciecha Bala.

W kategorii architektura krajobrazu komisja konkursowa nagrodę przyznała Adamowi Jankowskiemu za projekt stacji naukowej

z zapleczem hotelowym rezerwatu Łązy. Komisja doceniła, że autor doskonale wyczuł klimat miejsca. Projekt powstał pod kierunkiem dr. hab. inż. arch. Macieja Janowskiego. Wyróżnienie otrzymał Filip Andrzej Czarniak za przedstawienie koncepcji zagospodarowania fragmentu terenu przy budynku Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego przy ul. Słowackiego 17 w Szczecinie. Praca powstała pod kierunkiem dr. inż. Marcina Kubusa.

W tym roku po raz pierwszy komisja konkursowa przyznała także nagrodę specjalną. Po rekomendacji Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej UM WZ otrzymał ją Piotr Bil za pracę „Szkoła integracyjna w Szczecinie”. Powstała ona pod kierunkiem dr. inż. arch. Mariusza Tuszyńskiego. To nagroda za zawarcie w projekcie zagadnień związanych z przeciwdziałaniem wykluczeniu osób z niepełnosprawnością i wyrównaniem ich szans. Autor przedstawił koncepcję szkoły zlokalizowanej przy ul. Miodowej. Doceniono, że praca w sposób kompleksowy przedstawia dostosowanie przestrzeni do potrzeb osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności. W założeniu projektowym zawarto wiele rozwiązań sprzyjających rozwijaniu samodzielności i niezależności uczniów z niepełnosprawnością.

Zwycięzcy otrzymali nagrody pieniężne w wysokości 4000 zł i 1000 zł (wyróżnienie), a promotorzy prac listy gratulacyjne. Komisja konkursowa, która obradowała pod przewodnictwem wicemarszałka Województwa Zachodniopomorskiego Tomasza Sobieraja, oceniała m.in. przydatność, walory praktyczne czy stopień trudności zastosowanego rozwiązania projektowego.

Celem marszałkowskiego konkursu jest prezentacja możliwych do zrealizowania rozwiązań projektowych i przekształceń przestrzennych na terenie Województwa Zachodniopomorskiego.

Wizualizacje wszystkich finałowych prac dostępne są na stronach WWW Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego.

Źródło:

<http://www.wzp.pl/biuro-prasowe/biuro-prasowe/artykuly/nagrody-marszalka-za-najlepsze-dyplomy-2019-wizualizacje-zdjecia>

„Diamantowy Grant” od ministra

4 grudnia 2019 r. w Warszawie mgr inż. Aleksander Jan Albrecht, absolwent Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT, otrzymał z rąk wicepremiera Jarosława Gowina „Diamantowy Grant” na realizację swojego pierwszego samodzielnego projektu badawczego. Kwotę 220 tys. zł przeznaczy na realizację badań przemian fazowych nanokrystalicznych azotków żelaza o określonej wielkości krystalitów, które zrealizuje w Instytucie Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej, pod opieką naukową dr. hab. inż. Dariusza Moszyńskiego, prof. ZUT.

W trakcie realizacji projektu laureaci będą mogli pobierać wynagrodzenie w wysokości do 2500 zł miesięcznie. Zwycięzcy konkursu zostali wyłonieni spośród 243 wnioskodawców w dwustopniowym postępowaniu konkursowym.

W tym roku wicepremier Jarosław Gowin przyznał ponad 17 mln zł na finansowanie projektów wybitnie uzdolnionych studentów studiów jednolitych magisterskich lub absolwentów studiów I stopnia, prowadzących badania naukowe na wysokim poziomie i mających wyróżniający się dorobek naukowy.

– Niezwykle ważne jest, by wyłaniającej się właśnie elicie naukowej zapewnić dogodne warunki współpracy i rozwoju nowatorskich działań badawczych. Mój resort konsekwentnie dąży do zwiększenia roli młodego pokolenia badaczy. Mamy wam do zaoferowania wiele nowych instrumentów wsparcia. Utalentowani naukowcy, doktoranci, studenci oraz najlepsze ośrodki akademickie mogą ubiegać się o dodatkowe fundusze przyznawane w ramach różnych programów i konkursów. Wiele rozwiązań i szereg ułatwień, przygotowanych

z myślą o was, znajdziecie także w Konstytucji dla nauki – podkreślał podczas uroczystej gali wicepremier Jarosław Gowin.

„Diamantowy Grant” to program, w którym nagrodzonych zostało 689 utalentowanych studentów-naukowców. Od 2012 r. MNiSW przekazało na realizację projektów naukowych z różnych dziedzin kwotę ok. 130 mln zł. Wyróżnienie jest nie tylko dużym wsparciem finansowym, ale i drogą do wcześniejszego przygotowywania rozprawy doktorskiej i rozpoczęcia pracy jako w pełni samodzielny badacz.

Źródło:

<https://www.gov.pl/web/nauka/diamantowe-granty-rozdane-85-badaczy-z-młodego-pokolenia-ze-statuetkami>

Erasmus+ świętował mikołajki

Dział Mobilności Międzynarodowej postanowił wpuścić w mury naszej Uczelni trochę świątecznej atmosfery. A że w naszych głowach pomysłów nie brakuje, z okazji mikołajek 6 grudnia 2019 r. zorganizowałyśmy dla studentów zagranicznych warsztaty z własnoręcznego tworzenia kartek świątecznych. Wydarzenie pn. „Erasmus+ meets St. Nicolaus” miało na celu integrację studentów odbywających studia i praktyki w naszej Uczelni, a także zapoznanie z tradycjami okresu świątecznego.

Przygotowane kartki studenci mogli spakować w koperty i przesłać swoim najbliższym. Jak zawsze nasi studenci nie zawiedli. Warsztaty przebiegły w świątecznym i radosnym nastroju, przy gorącej aromatycznej herbacie i domowej roboty słodkich wypiekach. Dodatkową atrakcją była tematyczna fotobudka, która cieszyła się ogromną popularnością nie tylko wśród studentów, ale również pracowników ZUT. Już wiemy, że z tego wydarzenia zrobi się coroczna tradycja.

*Katarzyna Stawna
Dział Mobilności Międzynarodowej*

dla umiędzynarodowienia kształcenia i jakościowej obsługi osób mobilnych. Aż 97% ankietowanych rozważa możliwość zagranicznego wyjazdu dydaktycznego lub szkoleniowego. W przypadku pracowników administracyjnych wyniki ankiet pozwoliły na opracowanie katalogu potrzeb szkoleniowych, co posłuży lepszemu przygotowaniu oferty w ramach pakietu „umiędzynarodowienie administracji ZUT”. Nauczyciele akademicy wskazali udział w wyjazdach łączących aktywność dydaktyczną z ukierunkowanym szkoleniem metodycznym jako zdecydowany priorytet wyjazdów dydaktycznych (65% ankietowanych). Warto tu odnotować, że ponad 70% ankietowanych ocenia, że wyjazd erasmusowy zrealizowany przez ich współpracowników wpłynął pozytywnie na ich pracę i/lub przebieg kariery zawodowej.

Podczas spotkania dla studentów zaprezentowano wnioski płynące z badania wpływu programu Erasmus+ na sektor szkolnictwa wyższego (dokument Erasmus+ Higher Education Impact Study 2019). Po raz kolejny badania potwierdziły pozytywny wpływ zagranicznej mobilności w trakcie studiów na rozwój osobisty, zwiększone szanse na rynku pracy oraz budowanie kompetencji i umiejętności miękkich, międzynarodowych i międzykulturowych. Wśród wyników znalazły się również ciekawostki, np. 20% studentów Erasmus spotyka podczas wyjazdu zagranicznego swoich przyszłych partnerów życiowych. Osoby, które z różnych powodów nie mogą skorzystać z wyjazdu na studia lub praktyki, zachęceno do włączenia się w działalność lokalnej sekcji Erasmus Student Network.

Uczestnicy spotkań wysoko ocenili ich treść, dopasowanie do potrzeb oraz sposób organizacji. Mamy nadzieję, że staną się one wydarzeniem cyklicznym.

*Agata Bruska
Koordynator Uczelniany programu Erasmus+
Dział Mobilności Międzynarodowej*

#ERASMUSDAYS 2019 w ZUT

W dniach 10–12 października 2019 r. Europa świętowała Dni Erasmus (ErasmusDays 2019). Celem inicjatywy było upowszechnienie rezultatów projektów realizowanych w ramach programu Erasmus+ – beneficjentów instytucjonalnych zachęceno do organizacji spotkań, debat, wystaw i innych wydarzeń, których uczestnicy mogli zapoznać się z praktyczną stroną funkcjonowania programu. Komisja Europejska zarejestrowała łącznie 3995 takich wydarzeń. W Szczecinie do inicjatywy dołączyły zaledwie dwie instytucje: Zespół Szkół Da Vinci (sektor edukacji szkolnej) oraz Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie (sektor szkolnictwa wyższego).

W dniu 11 października pracownicy administracyjni, studenci oraz nauczyciele akademicy ZUT zostali zaproszeni do udziału w trzech odrębnych spotkaniach, których tematykę dostosowano do danej grupy docelowej. Po krótkim przeglądzie dostępnych możliwości włączenia się w mobilność erasmusową oraz procesy umiędzynarodowienia kształcenia „w domu” uczestnicy mieli okazję posłuchać o doświadczeniach byłych stypendystów programu, podyskutować, podpytać i wymienić doświadczenia, zintegrować się przy „mobilnym bingo”, a także skosztować erasmusowego tortu.

Nauczyciele akademicy i pracownicy administracyjni uczelni zostali poproszeni o wypełnienie anonimowych ankiet badających potrzeby oraz ewentualne indywidualne obawy związane z mobilnością w celach podnoszenia kwalifikacji zawodowych kluczowych

Parlament Samorządu Studentów ZUT zwyciężąc w plebiscycie Pro Juvenes

Agnieszka Skrzypulec – uprawiająca zawodowo żeglarstwo studentka z Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT oraz inicjatywa Student Studentowi Bratem zostali nagrodzeni podczas gali Pro Juvenes w Warszawie. To pierwsze tak prestiżowe wyróżnienie dla studentów z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Nagrodzona w kategorii „Student sportowiec” Agnieszka Skrzypulec w okresie ostatnich 2 miesięcy po raz kolejny sięgnęła po złoty medal mistrzostw Polski w klasie olimpijskiej 470. W duecie z Jolantą Ogar-Hill wywalczyły kwalifikację na igrzyska w Tokio. Agnieszka Skrzypulec jest mistrzynią świata oraz Europy i ambasadorką polskiego żeglarstwa na całym świecie.

W kategorii „Inicjatywy i projekty” jury konkursowe doceniło akcję Student Studentowi Bratem, która ma na celu ułatwienie osobom z niepełnosprawnościami studiowanie na ZUT. W corocznym wydarzeniu biorą udział wszystkie wydziały uczelni, a także inne podmioty, m.in. lokalne media oraz studenci z innych szczecińskich uczelni. Parlament Samorządu Studentów ZUT zorganizował już 3 edycje tego wydarzenia. W pierwszej zbierano pieniądze na rehabilitację studenta Eryka Łubieńskiego, który podczas pracy w stożni został przygnieciony monotonowym workiem. Rok później pomagano małemu Luckowi, nowo narodzonemu dziecku dwojga absolwentów. W kolejnej edycji pomoc otrzymała Zuzia, córka studentów ZUT, która urodziła się z porażeniem mózgowym.

– Ta nagroda to dla nas ogromne wyróżnienie. Cieszę się, że działalność Parlamentu Samorządu Studentów ZUT została doceniona w dwóch kategoriach. Nie zwalniamy! Będziemy dalej pomagać i organizować kolejne akcje na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie – powiedział Eryk Szawaryński, przewodniczący Parlamentu Samorządu Studentów ZUT.

Odbывая się od 2013 r. konwent Pro Juvenes organizowany jest przez Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. Inicjatywa poświęcona jest wyłanianiu najlepszych stowarzyszeń, kół oraz samych studentów, którzy w danym roku wyróżnili się działalnością na arenie studenckiej w Polsce. Nagrody wręczane są w kilku kategoriach, m.in. „Studencki projekt roku”, „Kultura studencka” czy „Najlepszy student sportowiec”.

VII Gala Nagród Środowiska Studenckiego Pro Juvenes, podczas której ogłoszono wyniki plebiscytu, odbyła się 23 listopada 2019 r. w Auli Politechniki Warszawskiej.

Tekst: Mateusz Lipka

Stypendia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Doktor Sandra Ilona Paszkiewicz (zdjęcie na okładce) oraz dr Piotr Franciszczak z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki ZUT znaleźli się w gronie 211 wybitnych młodych naukowców, którzy otrzymali stypendia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Doceniono ich za badania naukowe prowadzone w zakresie inżynierii materiałowej.

Sandra Paszkiewicz jest adiunktem w Katedrze Technologii Materiałowych. Obecnie realizuje prace badawcze nad syntezą nowych materiałów polimerowych opartych częściowo lub w całości na surowcach odnawialnych (m.in. związkach pochodzenia roślinnego, takich jak skrobia czy ligninoceluloza). Piotr Franciszczak zajmuje się kompozytami wzmocnianymi włóknami krótkimi do przetworstwa wtryskowego. Opracowywane przez niego procesy wytwarzania mają zapewnić wyższe parametry mechaniczne oraz obniżyć koszt materiałowy.

Wicepremier Jarosław Gowin uhonorował stypendiami naukowców, którzy prowadzą innowacyjne badania i mają na swoim koncie imponujący dorobek naukowy o wysokim prestiżu i międzynarodowym

zasięgu. Laureaci będą otrzymywali stypendia w wysokości 5390 zł miesięcznie przez okres do 3 lat. Na ich sfinansowanie resort nauki przeznaczył ponad 40 mln zł. W tym roku wpłynęło prawie 1,5 tys. wniosków o przyznanie stypendium, z czego ok. 1,4 tys. spełniło warunki formalne i zostało poddanych ocenie. Wnioski oceniał zespół doradczy wyłoniony spośród kandydatów zgłaszanych przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Komisję Ewaluacji Nauki oraz Radę Młodych Naukowców.

Tekst: Mateusz Lipka

Zdjęcie: materiały prasowe ZUT

Student WIMiM doceniony

Maciej Hamulak, student mechaniki i budowy maszyn z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki ZUT, zajął III miejsce w 18. Studenckim Konkursie Projektowym SOLIDWORKS, który jest najstarszym i najbardziej prestiżowym konkursem dla młodych inżynierów z całej Polski. Na konkurs zgłaszane są różne prace – od produktów codziennego użytku, mebli, narzędzi, po skomplikowane maszyny i pojazdy. Celem konkursu jest wyłonienie najlepszego projektu wykonanego w oprogramowaniu SOLIDWORKS oraz umożliwienie uczestnikom zaistnienia na rynku inżynierskim.

Maciej Hamulak zaprojektował pionową frezarkę CNC (sterowaną numerycznie), umożliwiającą obróbkę skrawaniem powierzchni płaskich i kształtowych takich jak rowki czy gwinty w detalach wykonanych z dowolnego materiału.

W konkursie zorganizowanym przez DPS Software co roku biorą udział studenci i uczniowie, którzy do projektowania wykorzystują oprogramowanie SOLIDWORKS, umożliwiające generowanie geometrii przestrzennej projektowanego detalu. Organizatorzy nie narzucają tematów projektów – wszystko zależy od wyobraźni i kreatywności uczestników. Konkurs rozstrzygnięto podczas DPS FORUM – ogólnopolskiego spotkania przedstawicieli polskiego przemysłu, szkół i uczelni technicznych, które odbyło się 23 października 2019 r. w Warszawie.

Tekst: Mateusz Lipka

V Ogólnopolska Sesja Studenckich Kół Naukowych

W dniach 22–23 listopada 2019 r. w Szczecinie odbyła się V Ogólnopolska Sesja Studenckich Kół Naukowych (XI Uczelnianej Sesji Studenckich Kół Naukowych) zorganizowana przez Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie. Celem konferencji była prezentacja wyników badań prowadzonych przez studentów działających w studenckich kołach naukowych oraz wymiana poglądów i doświadczeń między studentami.

W skład komitetu honorowego tegorocznej sesji wchodził: rektor ZUT w Szczecinie dr hab. inż. Jacek Wróbel, prof. ZUT, prorektor ds. studenckich ZUT dr hab. inż. Arkadiusz Terman, prof. ZUT oraz marszałek województwa zachodniopomorskiego Olgierd Geblewicz.

Na tegoroczną sesję zgłosiło się 65 studenckich kół naukowych. Łącznie nadesłano 101 streszczeń, z czego 67% stanowiły prace z ZUT, a 33% – prace z innych ośrodków naukowych w Polsce. W sumie w sesji udział wzięli studenci z 11 polskich uczelni. W sesji uczestniczyło ok. 300 osób. Ze względu na szeroki zakres tematyczny badań prowadzonych przez studenckie koła naukowe sesja została podzielona

na 6 bloków tematycznych: blok architektury i budownictwa, blok chemiczny, ekonomiczny, roślinno-przyrodniczy, techniczny oraz zwierzęcy, które dodatkowo podzielono na część referatową i posterową.

Prezentowane przez studentów prace były oceniane przez komisje konkursowe. W składzie każdej komisji znajdowało się 3 jurorów, którzy byli pracownikami ZUT w Szczecinie oraz Uniwersytetu Szczecińskiego i Akademii Sztuki w Szczecinie.

Partnerami sesji byli Santander Universidades, Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego, Zakład Wodociągów i Kanalizacji w Szczecinie, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Qualia Caffè. Nagrody dla najlepszych studentów poza wkładem własnym ZUT zostały ufundowane przez partnerów sesji. Wręczenie nagród odbyło się podczas uroczystego zakończenia sesji w dniu 23 listopada 2019 r., po którym odbył się koncert zespołu Bursa Band prowadzonego przez dr. inż. Jana Bursę.

Wyniki dostępne na: http://www.zut.edu.pl/fileadmin/pliki/kola/Sesja_2019/Wyniki_Sesja_2019.pdf

dr Dawid Dawidowicz

*Pełnomocnik Rektora ds. studenckiego ruchu naukowego
Zdjęcie: Julia Heder*

Wspieranie rozwoju dydaktycznego nauczycieli akademickich jako element zapewniania jakości kształcenia

Wieloletnie dyskusje autorów niniejszego tekstu ze studentami i doktorantami podczas zajęć z przedmiotów humanistyczno-społecznych oraz obserwacja dominujących aktywności studentów, uzupełniona o analizę prac zaliczeniowych, rozmów końcowych itp., upoważniają do stwierdzenia, że nadal wśród nas, wykładowców, dominuje lepiej lub gorzej

rozumiany behawiorystyczny model oddziaływań na studenta. Ma on wiele zalet, ale musimy pamiętać także o jego licznych wadach. Nadużywanie tego modelu w praktyce prowadzi do sytuacji, w której jako wykładowcy przeceniamy znaczenie kar, nie doceniamy znaczenia nagród i – co najważniejsze – zdecydowanie przeceniamy wpływ ich obu na jakość kształcenia.

Z różnych powodów rzadko stosujemy oddziaływania wykraczające poza prosty behawiorystyczny schemat. Tymczasem w jego ramach tak naprawdę nie spotykamy się z żadną aktywnością „podmiotu” działania (aktywne jest zewnętrzne środowisko), a on sam jest traktowany jak czarna skrzynka pozbawiona wcześniejszej wiedzy. Wykładowca interpretuje tę sytuację prosto – według niego o aktywności studenta świadczy odpowiedź na zadane pytanie, rozwiązywanie zadań czy też praca laboratoryjna, czyli działania i czynności reaktywne, mechaniczne, ćwiczeniowe. Efektem takiego kształcenia jest absolwent, który potrafi śledzić czyjeś wyjaśnienia, replikować je, ale już nie umie wytwarzać własnej argumentacji ani swoich strategii myślenia i działania. Odtwarza opracowaną typologię czy schemat, ale nie proponuje własnego kryterium porządkowania danych. Potrafi wykonać eksperyment według zewnętrznej instrukcji, ale nie umie zaprojektować własnego eksperymentu, co gorsza, nie jest zdolny do dostrzegania problemów badawczych. Pozorowany charakter aktywności studenta zdradza słownictwo używane przez nas podczas tworzenia sylabusów. Zbyt często pojawiają się tam takie formuły jak: *przyswajanie wiedzy, przekazywanie wiedzy, kształtowanie pojęć, zapoznanie studenta, wdrażanie studenta*. Wyłącznie incydentalnie stosowane są takie zwroty jak: *wytwarzanie wiedzy, nadawanie znaczeń, negocjowanie znaczeń, konstruowanie pojęć, student próbuje, student bada, student doświadcza* itp.

Tymczasem taka właśnie aktywność: koncepcyjna, rekonstrukcyjna, poszukująca nowych rozwiązań jest przedmiotem zainteresowania współczesnej dydaktyki. Badania nad procesami uczenia w Polsce nie były do tej pory priorytetem. Mają być one prowadzone w interdyscyplinarnym ośrodku badawczo-rozwojowym, powstającym przy Centrum Nauki Kopernik. Mimo że placówka jest jeszcze w fazie organizacji, na jej stronie internetowej znajdujemy następujący wykaz kompetencji niezbędnych człowiekowi wkraczającemu na rynek pracy:

- **umiejętność krytycznej analizy**, gdyż dostęp do informacji jest obecnie niemal nieograniczony;
- **umiejętność samodzielnego uczenia się**, bowiem szkoła (uczelnia) przestała być jedynym miejscem zdobywania wiedzy;
- **przetwarzanie istniejących treści i tworzenie nowych**, ponieważ demokratyzacja dostępu do informacji sprawiła, że każdy może być ich twórcą i odbiorcą;
- **kompetencje komunikacyjne i społeczne sprzyjające innowacji**, to znaczy takie, które pozwalają budować postawę zaufania, umiejętności współpracy w zróżnicowanych środowiskach¹.

Z pewnością do tych umiejętności i kompetencji można dopisać kolejne, równie ważne. Dydaktyka oparta prawie wyłącznie na behawioryzmie nie maksymalizuje szansy zdobycia powyższych umiejętności i kompetencji. Trzeba zatem poszukiwać innych sposobów ich osiągnięcia. Proces zmian czeka całe szkolnictwo wyższe i jest już widoczny na polskich uczelniach. Świadczą o nim liczne konferencje dotyczące jakości kształcenia, na których przedstawiciele uczelni przedstawiają wdrażane programy i inne rozwiązania mające na celu dostosowanie kształcenia studentów do wymagań stawianych przed obywatelem i pracownikiem XXI wieku.

Z punktu widzenia wyżej przedstawionych kompetencji tradycyjnie rozumianą dydaktykę najlepiej uzupełnia model dydaktyki konstruktywistycznej. Opiera się on na poglądzie, że wiedza jest strukturą dynamiczną, będącą w ciągłej przebudowie, konstruowaną przez podmiot, powstającą w wyniku reorganizacji struktur poznawczych w sytuacji rozwiązywania problemów i prowadzącą do wypracowania strategii działań – ma zatem charakter operacyjny.

W tym miejscu trzeba podkreślić, że konstruktywizm odcina się od modelu transmisji wiedzy, który polega na przesyłaniu informacji

od wykładowcy do studenta w jakiegokolwiek formie. Uczenie się musi wynikać przede wszystkim z samodzielnej aktywności poznawczej studentów i zdecydowanie innej roli nauczyciela, który powinien stać się organizatorem i koordynatorem procesu kształcenia oraz osobą inspirującą do poszukiwania nowej wiedzy.

Wymaga to od nas, wykładowców, radykalnej zmiany mentalnej, należy jednak pamiętać, że jakość naszej pracy nie zależy wyłącznie od przygotowania dydaktycznego i merytorycznego. Nowoczesne kształcenie w dużej mierze wymaga także nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze oraz zapleczu technologicznym. W tej sferze jesteśmy zależni od decydentów różnych szczebli – od bezpośrednich przełożonych po Ministra Szkolnictwa Wyższego. To oni mają główny wpływ chociażby na dwa podstawowe elementy przekładające się bezpośrednio na jakość kształcenia.

Za zmianą roli nauczyciela w grupie musi iść zmiana przestrzeni, w jakiej odbywają się zajęcia. Nie ma już tu miejsca na ławki, często, o zgrozo, przytwierdzone do podłoża, ani na studentów zmuszonych do siedzenia plecami do siebie, z nauczycielem – panem, często wrogiem – usytuowanym naprzeciwko nich. Taki układ sali z pewnością nie wspiera samodzielności myślenia ani działania. A przecież można przy okazji prowadzonych remontów zaproś studentów do zaprojektowania przestrzeni, w której będzie się im najlepiej działało.

Drugim czynnikiem uniemożliwiającym podejście konstruktywistyczne jest zbyt duża liczebność grup studenckich. Rola nauczyciela według tego modelu ma przypominać rolę tutora. Trudno pełnić taką funkcję w grupie stuosobowej, z którą współpraca obejmuje tylko wykłady, zaś konsultacje nadal w naszej tradycji pozostają jedynie dla tych, którzy mają jakieś poważne problemy z zaliczeniem przedmiotu. Zwiększenie godzin konsultacyjnych wchodzących w pensum i wytworzenie wśród studentów świadomości na temat korzyści merytorycznych, jakie może przynieść nawet kilkuminutowa rozmowa z wykładowcą – to nieodzowny warunek sukcesu kształcenia na miarę XXI w.

Zdając sobie sprawę choćby z powyżej zarysowanych problemów, Studium Nauk Humanistycznych i Społecznych przygotowało cały szereg działań zachęcających do aktywnego współuczestniczenia w procesie zmian dotyczących dydaktyki wyższej uczelni. Dla doktorantów i asystentów proponujemy kurs przygotowania pedagogicznego, w ramach którego młody pracownik badawczo-dydaktyczny miałby szansę aktywnie uczestniczyć w różnego typu formach zajęć poświęconych zagadnieniom z psychologii, pedagogiki i dydaktyki.

Wszystkim pracownikom zatrudnionym na stanowiskach dydaktycznych i dydaktyczno-badawczych oferujemy zajęcia warsztatowe, przybliżające konstruktywizm dydaktyczny w praktyce. Warsztaty takie odbyły się w 2018 r. i pokazały, że wykładowcy dostrzegają potrzebę zmiany metod wykorzystywanych w pracy ze studentami i potrafią wobec wielu dotychczasowo stosowanych być dowcipnie krytyczni. W krótkim czasie w niewielkim zespole uczestnikom udało się wypracować samodzielnie zasady i metody odpowiadające nowoczesnym poglądom na uczenie. Nie jest to jednak proces łatwy, a metody dydaktyki konstruktywistycznej wymagają świadomego treningu, żeby zostały w stopniu zadawalającym opanowane w praktyce. Chcielibyśmy, aby proponowane warsztaty stały się także forum wymiany doświadczeń między wykładowcami i okazją do pogłębionej refleksji na tematy dydaktyczne.

Wszystkich zainteresowanych prosimy o kontakt: snhis@zut.edu.pl

dr Anna Sammel
dr Dariusz Zienkiewicz
Studium Nauk Humanistycznych i Społecznych

¹ Więcej na ten temat zob. <http://www.kopernik.org.pl/ppk/kompetencje-xxi-wieku/>

Debiutanckie opowiadania

Sławomir Wernikowski, nauczyciel akademicki z Wydziału Informatyki, wydał debiutancki zbiór opowiadań. Autor zapytany o inspirację przyznaje, że było ich wiele, co najmniej tyle, ile jest tekstów w zbiorze, więc trudno wskazać jedną dominującą.

– Zwykle była to potrzeba wyrażenia jakichś emocji albo uporządkowania myśli czy też zwykła ochota na pobawienie się wyobraźnią, moją i czytelnika – wyznaje autor. Jeśli się do tego jeszcze doda fakt, że opowiadania pisane były przez prawie 12 lat, to tym bardziej widać, w jak różnych warunkach i z jak różnych pobudek powstawały – dodaje.

Passacaglia to zbiór siedmiu na wskroś współczesnych opowiadań o niezwykle skomplikowanych relacjach międzyludzkich; historii w różnych klimatach i nastrojach – od ckiego romansu do nietypowej historii kryminalnej, od rozliczeń z trudnym dzieciństwem po zmagania z niełatwą dorosłością. Czytelnik otrzymuje kawał dobrej, niebanalnej prozy, która trzyma w napięciu oraz iskrzy emocjami. Jej bohaterami są ludzie niepokodzeni ze sobą, nieumiejący

znaleźć swojego miejsca w zbyt skomplikowanej rzeczywistości. Atutem tych utworów są błyskotliwe dialogi, w których ujawnia się bolesna prawda o przerażającej samotności człowieka w XXI w., niewybaczonych krzywdach i nierzadko braku nadziei na jakiegokolwiek skuteczne porozumienie się. Opowiedzianych historii nic nie łączy – ani czas, ani miejsce, ani zdarzenia. Mogły się wydarzyć gdziekolwiek, kiedykolwiek i być może faktycznie się wydarzyły, a jeśli nie – jeszcze mogą się wydarzyć.

Sławomir Wernikowski (ur. w 1964 r. w Szczecinie) – autor opowiadań to inżynier informatyk, nauczyciel akademicki. Absolwent II LO w Szczecinie i Wydziału Informatyki i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej. Mieszka w podszczecińskim Mierzynie. W latach 1996–2012 felietonista szczecińskiej *Gazety Wyborczej*. Debiutował opowiadaniem pt. „Dolus” na łamach dwumiesięcznika *Pograni-cza* w 2007 r.

Opracowanie: Anna Dąbkowska

Czy warto jeść grzyby?

Grzyby mają wielorakie właściwości odżywcze, prozdrowotne i lecznicze. Zawierają stosunkowo niewiele kalorii, ok. 39–54 kcal/100 g części jadalnych. Mają w sobie sporo białka – powszechnie spożywane gatunki zawierają ok. 1,5–3,6% białka. Ponadto białko grzybów charakteryzuje się dobrą przyswajalnością, sięgającą 90%. Grzyby zawierają 4,7–6,9% węglowodanów ogółem, z czego aż 2,7–3,9% to błonnik pokarmowy.

Zawartość tłuszczu w grzybach jest niewielka i wynosi 2–8%. Korzystny jest również stosunek kwasów tłuszczowych wielonienasyconych do kwasów nasyconych. Około 75% całkowitej zawartości kwasów tłuszczowych stanowią niezbędne nienasycone kwasy tłuszczowe, wśród których największe znaczenie mają kwasy oleinowy i linolenowy.

Grzyby są także dobrym źródłem składników mineralnych, głównie potasu, fosforu, wapnia i magnezu. Spośród gatunków występujących

dziko największą zawartością potasu charakteryzują się borowik oraz pieprznik jadalny (kurka).

Grzyby stanowią dobre źródło wielu witamin, zwłaszcza ryboflawiny (B2), niacyny (B3) i folacyny (B9). Zawartość witaminy B2 w grzybach jest większa niż w warzywach. Ponadto grzyby zawierają niewielkie ilości witaminy C, B1, a także śladowe ilości witaminy B12, D2 oraz E. Niektóre gatunki o zabarwieniu pomarańczowym, np. kurka, są źródłem prowitaminy A. Spośród gatunków uprawnych szczególnie zasobna w witaminy z grupy B jest pieczarka dwuzarodnikowa, bocznik ostrogowy i twardziak jadalny (*shiitake*). Wśród gatunków dziko rosnących dużą zawartością witamin wyróżnia się również maślak zwyczajny (*Suillus luteus*).

Grzyby jadalne stanowią cenne źródło związków biologicznie aktywnych, które zapobiegają powstawaniu m.in. chorób

nowotworowych i układu krążenia lub wspomagają ich leczenie. Działanie przeciwnowotworowe tych związków jest wielokierunkowe: zmniejszają uszkodzenie DNA komórek, obniżają stężenie karcynogenów i ich aktywację, a także ograniczają rozwój komórek nowotworowych, m.in. przez wiązanie wolnych rodników, stymulację systemu odpornościowego organizmu czy wywoływanie apoptozy (naturalny proces zaprogramowanej śmierci komórki). Dzięki zdolności aktywowania systemu odpornościowego grzyby mogą wspomagać leczenie nie tylko chorób nowotworowych, ale również

zakaźnych. Zawarte w grzybach jadalnych związki biologicznie aktywne obniżają stężenie „złego” cholesterolu LDL we krwi, w wątrobie oraz triacylogliceroli w surowicy, zmniejszając w ten sposób ryzyko powstania chorób układu krążenia.

Właściwości terapeutyczne grzybów jadalnych są związane przede wszystkim z obecnością nadwyzwyczajnych substancji – swoistych polisacharydów, m.in. b-glukanów i chitosanów.

Grzybów nie powinny jeść małe dzieci oraz osoby mające kłopoty z układem pokarmowym. Oczywiście należy zbierać wyłącznie te grzyby, co do których nie mamy żadnych wątpliwości, że są jadalne.

Literatura:

Golianek A., Mazurkiewicz-Zapałowicz K. Grzyby w diecie człowieka – wartość odżywcza i prozdrowotna. *Kosmos. Problemy Nauk Biologicznych*, 2016, 65, 4, s. 513–522.

Rajewska J., Bałasińska B. Związki biologicznie aktywne zawarte w grzybach jadalnych i ich korzystny wpływ na zdrowie. *Postępy Hig Med Dosw.*, 2004, 58, s. 352–357.

Siwulski M., Sobieralski K., Sas-Golak I. Wartość odżywcza i prozdrowotna grzybów. *Żywność. Nauka. Technologia. Jakość*, 2014, 1 (92), s. 16–28.

Wojciechowska-Mazurek M., Mania M., Starska K., Rebeniak M., Karłowski K. Pierwiastki szkodliwe dla zdrowia w grzybach jadalnych w Polsce. *Bromat Chem Toksykol.*, 2011, XLIV, 2, s. 143–149.

Ewelina Chudy

Źródło: <https://ewelinachudy.blogspot.com/>

Strategicznie z Erasmusem+

Strategia rozwoju Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie na lata 2011–2020 zdefiniowała szereg celów strategicznych i powiązanych zadań realizacyjnych. W obszarze racjonalnego zarządzania zasobami ludzkimi dokument założył stworzenie systemów motywacji i podnoszenia kwalifikacji pracowników, w tym dzięki wprowadzeniu pozapłacowych narzędzi motywacyjnych, m.in. w formie możliwości rozwoju kompetencji pracowniczych oraz finansowania i dofinansowania kursów podnoszących kwalifikacje pracownicze.

Proces wdrażania strategii jest cyklicznie monitorowany, jednak sprawozdanie sporządzone w czerwcu 2019 r. w zakresie wprowadzonych rozwiązań systemowych odnosi się jedynie do środków przyznawanych pracownikom, doktorantom i studentom w ramach własnego funduszu stypendialnego uczelni. Niestety, to już przeszłość – z uwagi na wprowadzenie Ustawy 2.0 inicjatywa ta została zlikwidowana (ostatnie stypendia w ramach funduszu wypłacano do końca czerwca 2019 r.). Likwidacja funduszu oznacza obecnie brak możliwości ubiegania się o dofinansowanie podnoszenia kwalifikacji zawodowych z wydzielonej na ten cel puli środków. Wbrew założeniom strategii nie stworzono opisów profili kompetencyjnych dla poszczególnych stanowisk pracy i nie wdrożono systemowej informacji o możliwościach podnoszenia kompetencji pracowniczych. Nie zbadano również opinii i oczekiwań pracowników w odniesieniu do znaczenia narzędzi motywacji pozapłacowej takich jak możliwości doskonalenia i planowania własnego rozwoju, dzielenia się wiedzą i doświadczeniem z innymi pracownikami czy wykonywania ciekawej i urozmaiconej pracy.

Zmieniające się uwarunkowania zewnętrzne stawiają przez uczelniami i ich pracownikami nowe wyzwania, co wiąże się z określeniem konkretnych potrzeb szkoleniowych, zarówno na poziomie zatrudniającej instytucji, jak i indywidualnego pracownika. Podnoszenie własnych kompetencji zawodowych jest naturalnym obowiązkiem każdego pracownika – jeśli jednak nie określi się kierunków rozwoju zawodowego wypracowanych przez dialog między pracodawcą i pracownikiem, nie wskaże konkretnych narzędzi i źródeł finansowania

oraz nie będzie egzekwować konkretnych działań, strategiczny rozwój zasobów ludzkich pozostanie jedynie opisem na papierze. A papier, jak wiadomo, jest cierpliwy.

Słowo „Erasmus” wywołuje często pobłażliwe uśmiechy pracowników uczelni. Program kojarzony głównie z wyjazdami studentów na zagraniczne stypendia nie ma dużego prestiżu. Przez przeciętnego pracownika uczelni postrzegany często jako „miły”, lekki i przyjemny, bez większego znaczenia strategicznego dla instytucji (tylko czasem Państwowa Komisja Akredytacyjna punktuje brak mobilności zagranicznej studentów i pracowników, ale powiązany stres instytucjonalny z reguły nie trwa długo i rzadko kiedy początkuje systemowe zmiany). Relatywnie niewiele osób kojarzy Erasmusa z wyjazdami dydaktycznymi nauczycieli akademickich oraz wyjazdami szkoleniowymi pracowników, w tym osób niebędących nauczycielami. Osoby skupione głównie na działalności badawczo-rozwojowej twierdzą, że szkoda im czasu – Erasmus skupia się na podnoszeniu jakości i umiędzynarodowieniu kształcenia, a obszary te nie są przecież postrzegane jako priorytetowe w karierze nauczyciela akademickiego. Inni, z uwagi na barierę językową, nawet nie zamierzają rozważać wyjazdu zagranicznego.

Zaryzykować jednak można stwierdzenie, że program Erasmus ma potencjał potężnego wsparcia procesu rozwoju zasobów ludzkich uczelni (w tym potencjału dydaktycznego kadry), systemowego podnoszenia jakości warsztatu dydaktycznego, a sam udział w nim postrzegany jest jako istotne pozapłacowe narzędzie motywacyjne. Z uwagi na dostępny poziom finansowania śmiało można też pokusić się o włączenie oferty erasmusowej dla pracowników w uczelniany system finansowania działań ukierunkowanych na podnoszenie kwalifikacji pracowniczych kluczowych dla wysokiej jakości umiędzynarodowionego kształcenia.

„Klasyczny” wyjazd dydaktyczny nauczyciela akademickiego jest jednocześnie działaniem ukierunkowanym na podnoszenie kompetencji dydaktycznych i jakości warsztatu dydaktycznego – jest to jedno z naszych zadań strategicznych. Warto w tym kontekście wspomnieć również, że od roku akademickiego 2018/2019 jednym z priorytetów szkoleniowych Erasmusa w odniesieniu do pracowników uczelni jest

Tabela 1. liczba wyjazdów pracowników ZUT oraz stopień wykorzystania przyznanej dotacji Erasmus+ w latach 2016–2019

	2016/2017	2017/2018	2018/2019
Liczba zrealizowanych wyjazdów dydaktycznych	58 (42 uczestników)	59 (42 uczestników)	82 (55 uczestników)
Liczba zrealizowanych wyjazdów szkoleniowych	17 (16 uczestników)	12 (11 uczestników)	15 (13 uczestników)
Budżet przyznany na wyjazdy dydaktyczne i szkoleniowe łącznie	72 115 euro	62 490 euro	94 980 euro
Budżet wykorzystany	55 600 euro	53 280 euro	73 380 euro
Procent wykorzystania budżetu	77%	85%	77%

Tabela 2. Odsetek pracowników ZUT uczestniczących w wyjazdach stypendialnych programu Erasmus+ i potwierdzających przyrost kompetencji lub pozytywny wpływ wyjazdu (uśrednione dane za okres 2016/2017–2018/2019 na podstawie 243 ankiet złożonych przez uczestników mobilności)

	Wyjazdy dydaktyczne	Wyjazdy szkoleniowe
Poznanie i rozwijanie nowych praktycznych metod nauczania	75%	Nie dotyczy
Podniesienie poziomu znajomości języka obcego	85%	77%
Skorzystanie z dobrych praktyk poznanych za granicą	93%	100%
Rozwinięcie sieci kontaktów zawodowych	93%	88%
Wzmocnienie współpracy z zagraniczną instytucją partnerską	90%	71%
Wzrost kompetencji społecznych, językowych i/lub kulturowych	87%	88%
Zwiększenie satysfakcji z pracy	96%	98%
Zadowolenie z mobilności	100%	100%

podnoszenie kompetencji dydaktycznych nauczycieli akademickich (tzw. *teaching and curricula design skills*) przez udział w specjalistycznych kursach metodycznych. Inną formą jest możliwość połączenia pobytu dydaktycznego ze szkoleniem metodycznym – z ofertą taką wychodzi np. Oulu University of Applied Sciences w Finlandii, jedna z uczelni partnerskich ZUT. W maju 2019 r. skorzystały z niej

3 osoby (nauczyciele akademicki WBiA, WTiCh, WTMiT), a relację z pobytu przeczytać można w *Forum Uczelnianym* nr 2 (42), s. 18–19.

Czy wykorzystujemy w pełni możliwości wsparcia rozwoju zasobów ludzkich oferowane przez akcję mobilnościową programu Erasmus+? W latach 2016/2017–2018/2019 pracownicy Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie zrealizowali łącznie 199 wyjazdów dydaktycznych i 44 wyjazdy szkoleniowe, jednak nie ma znaku równości między liczbą wyjazdów a wyjeżdżającymi pracownikami. Podaż okazała się większa niż popyt – zainteresowanie pracowników uczelni tego typu wyjazdami przełożyło się na wykorzystanie środków finansowych na poziomie 77–85%.

Wszystkie wydziały uczestniczyły w wyjazdach dydaktycznych (realizując rocznie od jednego do kilkunastu wyjazdów), jednak z wyjazdów szkoleniowych, poza pracownikami administracji centralnej, Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych i Biblioteki Głównej, korzystali – z reguły pojedynczy – pracownicy wydziałów Biotechnologii i Hodowli Zwierząt, Budownictwa i Architektury, Ekonomicznego, Elektrycznego, Informatyki i Techniki Morskiej i Transportu. Uczelnia ma naprawdę duży potencjał do zmobilizowania pracowników do wyjazdów i pełnego wykorzystania środków przyznanych na ten cel, zwłaszcza w kontekście zawsze ograniczonego budżetu i zlikwidowania jedynej systemowej możliwości dofinansowywania podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez osoby niebędące nauczycielami akademickimi.

Budżet programu Erasmus rośnie. Jeszcze w tej fazie finansowania Komisja Europejska zwiększyła stawki stypendium dla pracowników, co ma przełożenie również dla naszej uczelni: łączny budżet na wyjazdy dydaktyczne i szkoleniowe przyznany ZUT na rok 2019/2020 wynosi 163 060 euro. Budżet dostępny w nowej fazie finansowania 2021–2027 będzie jeszcze większy. Zaplanujmy systemowo rozwój zasobów ludzkich i podnoszenie kompetencji pracowników naszej uczelni, w tym dzięki udziałowi w zagranicznych wyjazdach dydaktycznych i szkoleniowych – Erasmus pomoże je sfinansować!

Agata Bruska

**Kierownik Działu Mobilności Międzynarodowej
Koordynator Uczelniany Programu Erasmus**

Czy złoty nadal opłaca się Polsce?

Tytuł artykułu sugeruje, że coraz mniejsze korzyści z posiadania złotego mogą być argumentem za zmianą waluty. Należy podkreślić, że Polska w traktacie akcesyjnym z 2003 r. zobowiązała się do przyjęcia euro (Domagała, 2011, s. 184–230). Otwartą kwestią pozostaje termin przyjęcia wspólnej waluty europejskiej. Powinno to nastąpić z chwilą wypełnienia tzw. nominalnych kryteriów konwergencji, czyli odpowiedniej zbieżności wskaźników makroekonomicznych. Obecnie Polska wypełnia większość z kryteriów konwergencji, podobnie jak to niejednokrotnie miało miejsce w przeszłości. Największą przeszkodą na drodze do wspólnej waluty jest brak woli politycznej. Jest ona niezbędna do zmiany konstytucji oddającej prerogatywy władzy nad krajową polityką monetarną Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

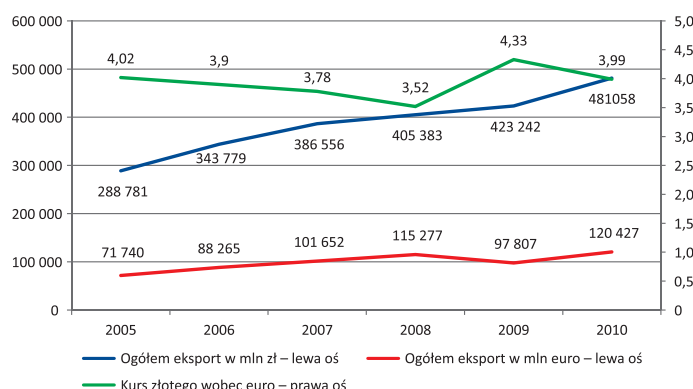
Waluta krajowa wywiera wpływ na wiele obszarów życia gospodarczego oraz społecznego. Może poprawiać lub pogarszać bilans handlowy, zwiększać lub zmniejszać zadłużenie sektora publicznego i prywatnego oraz decydować o atrakcyjności Polski wśród inwestorów zagranicznych. Kurs złotego ma niebagatelne znaczenie dla sektora turystycznego oraz emigracji zarobkowej rodaków. Problem polega jednak na tym, że zakres oddziaływania złotego na wymienione obszary zmienia się w czasie (więcej na ten temat w dalszej części artykułu). Do rynku walutowego można także odnieść popularne powiedzenie, że „każdy kij ma dwa końce”. I tak np. osłabienie złotego może poprawić bilans handlowy, jednocześnie zwiększając

zadłużenie nominowane w walutach obcych, albo zwiększyć atrakcyjność emigracji zarobkowej, jednocześnie zmniejszając opłacalność zagranicznych wyjazdów turystycznych.

W niniejszym artykule zostanie ukazane znaczenie złotego dla opłacalności polskiego handlu zagranicznego. Wymiana towarowa jest najważniejszym składnikiem bilansu płatniczego Polski. Systematycznie rośnie jej znaczenie dla gospodarki mierzone udziałem eksportu/importu w PKB, które zbliża się do granicy 50% (GUS, 2019c). Dodatnie saldo handlowe, które było notowane w ostatnich latach, ma pozytywny wkład we wzrost gospodarczy Polski.

Należy sobie zadać pytanie, w jaki sposób złoty – zresztą jak każda inna waluta – wpływa na bilans handlowy. Generalnie jego osłabienie zwiększa opłacalność eksportu – na jednostkę eksportu wyrażoną w euro przypada więcej złotych. Jednocześnie zmniejsza się opłacalność importu, ponieważ trzeba wydać więcej złotych za jednostkę importu wyrażoną w euro. W rezultacie następuje poprawa bilansu handlowego, na czym korzysta krajowa gospodarka. W jakich sytuacjach dochodzi do osłabienia złotego¹? Pogorszenie koniunktury gospodarczej na rynkach światowych z reguły skutkuje odpływem kapitału zagranicznego z Polski (szukającego bezpiecznych „przystani” w niepewnych czasach), co wiąże się z deprecjacją

¹ O kursie złotego decydują siły rynkowe, co ma związek z płynnym kursem naszej waluty. Narodowy Bank Polski ma prawo interweniować (co zresztą zdarzało mu się w przeszłości) tylko w sytuacjach nadzwyczajnych.

Rysunek 1. Wartość eksportu Polski (mln zł oraz mln euro) oraz średnioroczny kurs złotego względem euro w latach 2005–2010. Źródło: opracowanie własne na podstawie: GUS (2011); NBP (2019)

polskiej waluty. Kryzys gospodarczy zmniejsza jednocześnie popyt na polskie towary. Mniejsze zainteresowania polską ofertą eksportową jest jednak łagodzone przez osłabienie złotego. Z taką sytuacją mieliśmy do czynienia w apogeum ostatniego kryzysu gospodarczego w 2009 r., kiedy to wartość polskiego eksportu wyrażona w euro spadła o przeszło 15% (rys. 1). Natomiast w walucie krajowej wartość eksportu wzrosła o przeszło 4% właśnie ze względu na deprecjację złotego, co było jedną z przyczyn uniknięcia recesji gospodarczej (Polska „zieloną wyspą” gospodarki europejskiej). Można zaryzykować stwierdzenie, że złoty stanowi jeden z tzw. automatycznych stabilizatorów, zmniejszających negatywne następstwa załamania gospodarczego, jednocześnie nie dopuszczając do nadmiernego przegrzania gospodarki w okresach lepszej koniunktury (poprzez odwrócenie przedstawionego mechanizmu, tj. umocnienie złotego).

Czy obecnie po upływie 10 lat i przy ewentualnym pogorszeniu sytuacji gospodarczej złoty nadal będzie chronił polską gospodarkę? Zgodnie z fundamentalną teorią ekonomiczną deprecjacja waluty krajowej może przynieść korzyści dla gospodarki, gdy spełnione będą dwa warunki, tj. elastyczność eksportu i importu oraz niewykorzystane moce wytwórcze gospodarki (Begg i in., 2003, s. 294–298).

Rozpatrując pierwszy warunek, należy stwierdzić, że w strukturze polskiej gospodarki dominuje handel wewnątrzgałęziowy, tj. wymiana handlowa produktami z tych samych sektorów gospodarki, która przekracza 70%. Przykładami mogą być chociażby wyroby spożywcze, odzież, obuwie. Są one importowane i jednocześnie wytwarzane w kraju, choć różnią się jakością, ceną, marką, opakowaniem i innym detalami (Budnikowski, 2017, s. 110–115). Osłabienie złotego, będące skutkiem kryzysu, spowoduje wzrost cen dóbr importowanych. Polska gospodarka będzie mogła wówczas w znacznym stopniu (wspomniane 70%) zastąpić droższy import tańszą produkcją krajową. Z tego mechanizmu nie będą mogli skorzystać nasi główni partnerzy handlowi, do których zaliczane są kraje strefy euro (udział w polskiej wymianie handlowej 60–70%), ponieważ wspólna waluta ulegnie wzmocnieniu. Aprecjacja euro może dodatkowo doprowadzić do zastąpienia droższej produkcji zagranicznej tańszym importem, np. z Polski. Jednak czy tak rzeczywiście się stanie? Obecnie polska gospodarka wykazuje oznaki przegrzania, czego dowodem są niedobory siły roboczej oraz wzrost cen. W niektórych gałęziach gospodarki popyt wręcz przewyższa możliwości wytwórcze przedsiębiorstw. Przełamanie bariery podażowej wymagałoby wzrostu nakładów inwestycyjnych oraz zwiększenia zasobów siły roboczej. Z jednym i z drugim mamy jednak problem. Inwestycje są głównie realizowane przez sektor publiczny. Prywatni przedsiębiorcy przyjmują bardziej asekuracyjną postawę. W przypadku rynku pracy krajowe zasoby siły roboczej są niemal w pełni wykorzystane. Niestety przyszłość nie napawa optymizmem. Podaż siły roboczej będzie się co roku zmniejszać o ok. 100 tys. osób. Nie wiadomo czy można będzie takie ubytki nadal uzupełniać imigrantami (rezerwuari siły roboczej na Ukrainie nie jest nieograniczony, tym bardziej, że nasz wschodni sąsiad także przeżywa zapaść demograficzną). Tak więc krajowa gospodarka prawdopodobnie nie będzie mogła zastąpić

importu produkcją krajową ze względu na wykorzystanie potencjału produkcyjnego. Z tego też powodu deprecjacja waluty będzie miała dla polskiej gospodarki ograniczone znaczenie.

Polska gospodarka nie spełnia także drugiego warunku, co jest konsekwencją wspomnianego już przegrzania oraz sytuacji demograficznej. Deprecjacja waluty krajowej spowoduje wzrost cen dóbr importowanych (przykładem mogą być ceny paliw zmieniające się wraz ze wahaniami kursu złotówki wobec dolara), co będzie jednoznaczne ze wzrostem kosztów życia. Jeśli siła robocza „upomni” się o podwyżki płac rekompensujące wzrost cen dóbr importowanych, wzrosną koszty krajowej produkcji. W konsekwencji spadnie konkurencyjność polskiego eksportu, a jedynym skutkiem deprecjacji będzie inflacja. Stąd wniosek, że do zachowania trwałej konkurencyjności wymagane jest obniżenie stopy życiowej (w każdym razie w początkowym okresie niezbędnym do przejścia gospodarki na bardziej efektywny system gospodarowania). Obecnie w Polsce stopa bezrobocia jest na historycznie niskim poziomie². Konsekwencją tego stanu jest dynamiczny wzrost wynagrodzeń rzędu 7–8% w skali roku (GUS, 2019b). Wszystko więc wskazuje, że siła robocza w naszym kraju upomni się o podwyżki, niwelując tym samym pozytywne efekty deprecjacji złotego.

Reasumując dotychczasowe rozważania, należy stwierdzić, że złoty w coraz mniejszym stopniu będzie chronił polską gospodarkę przed konsekwencjami załamania gospodarczego na rynkach światowych, co związane jest z brakami na rynku pracy oraz z niemocą inwestycyjną przedsiębiorstw. W sytuacji pogłębiających się trudności na rynku pracy należy dążyć do zwiększenia innowacyjności polskiej gospodarki, czyli odejścia od konkurencyjności kosztowej na rzecz bardziej efektywnych modeli produkcji. Zwiększenia nakładów inwestycyjnych należy natomiast upatrywać w stabilizacji warunków do prowadzenia działalności gospodarczej przez sektor prywatny. W niedalekiej perspektywie należałoby rozważyć możliwości przyjęcie wspólnej waluty. Euro pozwoli na wyeliminowanie w 60–70% (wymiana handlowa z krajami strefy euro) oraz ograniczenie w 30–40% (wymiana handlowa z pozostałymi obszarami gospodarczymi) ryzyka kursowego, co z pewnością zaowocuje zwiększeniem inwestycji proekspansyjnych.

Literatura

- Begg D., Fischer S., Dornbusch R. (2003). *Makroekonomia*. Warszawa, PWE.
- Budnikowski A. (2017). *Ekonomia międzynarodowa*. Warszawa, PWE.
- Domagała D. (2011). *Integracja Polski z UE*. Warszawa, Oficyna Wydawnicza Łośgraf, 2011.
- GUS (2011). *Rocznik statystyczny handlu zagranicznego*. <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/roczniki-statystyczne/roczniki-statystyczne/rocznik-statystyczny-handlu-zagranicznego-2010-wybrane-tablice,9,4.html> (dostęp: 3.10.2019).
- GUS (2019a). *Bezrobotni zarejestrowani i stopa bezrobocia. Stan w końcu sierpnia 2019 r.* <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/rynek-pracy/bezrobocie-rejestrowane/bezrobotni-zarejestrowani-i-stop-a-bezrobocia-2019-r-2,85.html> (dostęp: 3.10.2019).
- GUS (2019b). *Przeciętne miesięczne wynagrodzenie*. <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/rynek-pracy/pracujacy-zatrudnieni-wynagrodzenia-koszty-pracy/wyrownania-sezonowe-przecietne-zatrudnienie-i-przecietne-miesieczne-wynagrodzenie,20,4.html> (dostęp: 3.10.2019).
- GUS (2019c). *Obroty towarowe handlu zagranicznego ogółem i według krajów w 2018 roku*. <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/ceny-handel/handel/obroty-towarowe-handlu-zagranicznego-ogolem-i-wedlug-krajow-w-2018-roku,2,11.html> (dostęp: 3.10.2019).
- NBP (2019). *Kursy walut*. https://www.nbp.pl/home.aspx?f=/kursy/arch_a.html (dostęp: 3.10.2019).

Dr Piotr Nowaczyk
Katedra Analizy Systemowej i Marketingu
Wydział Ekonomiczny ZUT w Szczecinie

² Rejestrowa stopa bezrobocia wynosi ok. 5%, rzeczywista jest o wiele niższa (GUS, 2019a).

„Struktura cienia”

Dnia 17 grudnia 2019 r. w Galerii Architektów Forma odbył się wernisaż wystawy dr hab. Renaty Jackowiak pt. „Struktura cienia”. Od ponad 30 lat tkanina jest środkiem wypowiedzi plastycznej autorki. Jak czytamy w recenzji prof. Andrzeja Banachowicza: *Jackowiak zgłębia treści płynące z tego pędzącego świata, wyciskając z nich możliwy skrót, który zamienia na znak plastyczny. Jest w nim ten cały Jej potencjał znaczeń, który daje szansę wejścia widzowi w dialog. Bryły, formy i materia – jedyne w swoim rodzaju.*

Jak zauważa prof. Wojciech Sadley: *Jackowiak jest osobą pełną energii i pomysłów, a jej twórczość ma różnorodny charakter – od konstrukcji architektonicznych do form miękkiej materii.*

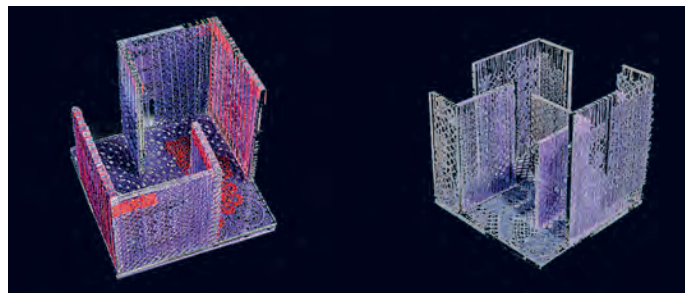
Renata Jackowiak jest absolwentką Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Dalsze kwalifikacje artystyczne w zakresie wzornictwa uzyskała na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Zajmuje się tkaniną unikatową i miniaturą tkacką. Jej obszar zainteresowań to łączenie włókien naturalnych ze strukturami syntetycznymi, które są punktem wyjścia do realizacji obiektów sztuki użytkowej.

Paweł Rubinowicz
kurator Galerii Forma

Opis autorski

Ponad 30 lat temu tkanina stała się głównym środkiem mojej wypowiedzi plastycznej. Od tamtego momentu spotęgowało się moje obserwowanie otaczającego świata. Zmysł dotyku, który towarzyszył i wzmacniał mój zmysł wzroku, zaczął pełnić nadrzędną rolę w doświadczaniu materii. Materiały i struktury otaczające mnie na co dzień zaczęły stanowić impuls do mojej działalności artystycznej. Organiczność otoczenia, zawarte w nim obrazy z okresu dzieciństwa i z chwili obecnej to suma zaobserwowanej strukturalności i różnorodności materii. Pozwala mi to budować własną koncepcję artystyczną. Składa się na nią tkanina unikatowa i miniatura tkacka.

Mój stosunek do rzeczywistości wynika ze świadomości, że wszystko się przekształca i ciągle zmienia. W poszukiwaniach plastycznych wychodzę od wzorów i kształtów wywodzących się z natury. Analizuję je i po przekształceniu stosuję we własnych kompozycjach.

Buduję przestrzeń przy pomocy struktur oraz ich wybranych fragmentów, które również mogą być obszarem autonomicznym. To umożliwia dialog pomiędzy fragmentem pracy a jej całością. Efekty świetlne, które są częścią składową realizacji, uzyskuję poprzez grę refleksów świetlnych w przestrzeni pomiędzy elementami struktury oraz z poświaty powstałej z naniesienia na niektóre fragmenty płatków poźloty.

Spojrzenie ma niewyobrażalną siłę – w moim przypadku zmysł wzroku ma namiastkę zmysłu dotyku. Zdarza się, że oglądając materiały, „dotykam” ich wzrokiem, analizując skład surowcowy. Doznania te poddaję swoistej metamorfozie na język struktur, które wizualizuję w formie tkanin unikatowych. Prace, które przedstawiam, nie mają charakteru figuratywnego. Stanowią jedynie zapis moich osobistych estetycznych odczuć, które zawieram w swoich realizacjach. W trakcie pracy nad konkretnym obiektem mam do czynienia z materią, która sama w sobie jest już formą. Przekształcam ją dalej, ingerując w jej strukturę, poddaję transformacji jej fizyczność i adoptuję ją w kolejny obiekt.

Współczesna tkanina unikatowa już od kilkudziesięciu lat jest w różnorodny sposób klasyfikowana, balansując pomiędzy miękką rzeźbą a instalacją. Wartości formy ulegają ciągłej zmianie, pozostając jednak formą dialogu, do którego pragnę Państwa zaprosić.

dr hab. inż. arch. Renata Jackowiak
Wydział Budownictwa i Architektury
Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie
Źródło: <http://www.forma.zut.edu.pl/struktura-cienia.php>

„Interferencje” w Galerii Rektorskiej

12 listopada 2019 r. o godzinie 12.00 w budynku przy ul. Pułaskiego 10 rektor Jacek Wróbel wraz z dziekan Wydziału Budownictwa i Architektury Marią Kaszyńską otworzył wystawę prac wykładowców Katedry Sztuk Wizualnych. Rektor witając gości, podkreślił, że to kolejna szansa, by poznać twórczość pracowników naszej uczelni. Na wystawie zaprezentowano prace Jerzego Lipczyńskiego, Zbigniewa Blekiewicza, Arkadiusza Polewki, Andrzeja Golca, Joanny Tokarczuk-Żmurkow, Szymona Olbrychowskiego oraz Mikołaja Jerczyńskiego.

Katedra Sztuk Wizualnych pełni rolę jednostki międzykierunkowej na Wydziale Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Ekspozycja „Interferencje” prezentowana w Galerii Rektorskiej odzwierciedla szerokie spektrum pól artystycznych oraz badawczych skupionych w niej twórców i dydaktyków: poczynając od refleksji nad kształtowaniem rzeźby, instalacji i zagadnieniami strukturalnymi w malarstwie, po techniki rysunkowe w architekturze i innych sztukach wizualnych oraz namysł nad obrazem fotograficznym jako reprezentacją dzieła architektonicznego.

Znane z fizyki zjawisko interferencji fal, które w zależności od swojego charakteru i parametrów zyskują na sile bądź wzajemnie się wykluczają, staje się metaforą spotkania kilku konkretnych idei artystycznych. Będąc jednocześnie efektem spójnej koncepcji kuratorskiej, prezentowane artefakty w całej swojej różnorodności postaw i środków, jako takie, sumują się, stanowiąc jedność. Lecz zjawisko interferencji rozumiane szerzej to również nakładanie się myśli i emocji na otaczającą nas rzeczywistość, efektem czego otrzymujemy liczbę jej interpretacji ograniczoną jedynie przez liczbę jej interpretatorów.

Inspiracją dla niniejszej propozycji narracji dotyczącej „Interferencji” jest praca „Jeden” Szymona Olbrychowskiego, w kategoriach nurtu artystycznego definiowana jako sztuka konceptualna. Stanowi rodzaj okna, przez które widz, przestrzennie i czasowo bezpiecznie osadzony w znajomym mu kontekście, może dotknąć obcej kulturowo idei wywodzącej się z tradycji buddyjskiej. Zgodnie z jej duchem jedynym naprawdę istotnym elementem sztuki kaligrafii jest stan umysłu osiągany w momencie jej wykonywania, co według zachodniego paradygmatu artystycznego interpretowane byłoby jako

aktywność performatywna. Kaligrafia wykonana przez Rosi Harada Shodo, mistrza zen, z kolorami nałożonymi przez kilkuletnią córkę artysty, Weronikę, poprzez gest artysty przeniesienia jej statusu stała się obiektem sztuki. Szymon Olbrychowski zrealizował tym samym jednocześnie postulat twórczy, konceptualizując obiekt mający dla niego określoną wartość, jak i osobisty, dyskutując z kategorią posiadania i przeciwstawiając się materii jako przedmiotowi pożądania. „Jeden” stanowi bezpośrednie odniesienie do energii życiowej, do jedności człowieka ze światem, do stanu charakteryzującego umysł jeszcze nie znający schematów lub już z nich wyzwolony.

Interferencje w ramach prezentowanej w Galerii Rektorskiej ekspozycji to zderzanie się idei, nakładanie się poszukiwań, pól badawczych.

Interferują ze sobą nałożone na przestrzeń galerii obiekty, języki artystyczne, środki wypowiedzi i postawy, tworząc jednocześnie wibrującą, nieustannie przekształcającą się wraz z percepcją widza spójną całość. Według teorii neurokognitywistycznych ludzkość jako gatunek wypracowała zdolność synchronizacji wspólnych wzorców mózgowych. Dzięki włączeniu się w proces komunikacji możemy osiągnąć poziom porozumienia znacznie głębszy niż jedynie prosta wymiana informacji. Warunkiem jest jednak wola uczestników, by taka superpozycja znalazła się w tej samej fazie, by wibracje wzajemnie się wzmacniały.

*Tekst: Joanna Szczepanik, Anna Dąbkowska
Zdjęcia: Joanna Tokarczyk-Zmurkow*

Eugeniusza Helberta „21 kartek... z kajeciku...”

2 października 2019 r. w Galerii Okręgu Szczecińskiego Związku Polskich Artystów Fotografików na Wydziale Elektrycznym ZUT otwarto wystawę fotografii Eugeniusza Helberta „21 kartek... z kajeciku...”. Najprostszym określeniem nurtów fotograficznych jest ich podział na związane z kreacją i wiążące się z zapisem dokumentalnym. W wypadku prac prezentowanych w Galerii myślę, że widzowie nie powinni mieć problemu z rozpoznaniem gatunku. Ale czy na pewno?

Eugeniusz Helbert przez blisko pół wieku pracował jako fotograf prasowy, wychowując i ucząc kolejne pokolenia fotografów, dlatego tym bardziej zadziwia mnie u niego ta niesamowita wrażliwość, delikatność i pewna magia, jaką prezentuje na swoich zdjęciach. Z rozmowy z autorem wiem, że podobne fotografie wykonywał na początku swojej artystycznej ścieżki, będąc później zmuszonym przez

życie do realizacji kompletnie odmiennych fotografii. To pokazuje, jak pierwotna, ukryta czasem w człowieku wrażliwość i zmysł plastyczny mogą oprzeć się rygorom narzuconego warsztatu.

Cykl zdjęć „z kajeciku” to praktycznie pojedyncze realizacje, niepowiązane ze sobą przyczyną ani skutkiem, w charakterze bardziej przypominające pracę rysownika, a może nawet poety, który na zasadzie asocjacji z otoczeniem przekłada wizję otaczającego świata na swój świat wewnętrzny. To, co więc widzimy na zdjęciach, jest emanacją tego świata, ukazanego – w tym wypadku – dzięki aparatowi fotograficznemu. Nie jest to więc tylko czysta kreacja czy ucieczka w wartości plastyczne. Mam nieodparte wrażenie, oglądając prace autora, że otoczenie jest tylko pretekstem do snucia opowieści z pogranicza podświadomości, pomiędzy jawą, wizją i przeczuciem, a każda z tych prac wymaga odrębnego rozkodowania. Na wystawie widzimy więc ujęcia bardziej symboliczne, nastrojowe, mroczne, urzekające w swej prostocie. I tak jak w kajeciku powstają frazy wiersza, tak autor tworzy swoje realizacje na poziomie narzędzia, jakim jest aparat, jego optyka i możliwości związane z ustawieniem czasu i przesłony. Myślę, że mój odbiór prac autora jest zgodny z tym, co napisała o nim jego córka: *Nieszablonowo podchodzi do otaczającego go świata. Nie lubi mówić o sobie i swojej pracy. Uważa, że zdjęcia powinny mówić same za siebie.*

Kurator wystawy: Anna Wolska

**Źródło: Oddział Szczeciński
Związku Polskich Artystów Fotografików**

Bieganie – kobieca strona mocy

Kilka tygodni temu śmiertelnie obraziłam się na bieganie. Czasami trzeba się wyłączyć, odpocząć, by wrócić ze zdwojoną siłą – tak mówi mój lekarz. Z natury jestem niecierpliwa, to chyba bardziej moja wada niż zaleta, bo wszystko chciałabym na wczoraj, na już, na teraz. Odpoczynek po intensywnym roku pracy na dwa etaty dobrze mi zrobił i nauczyłam się biegać nieco inaczej. I choć cały czas uczę się cierpliwości, to w porę wpadł mi w ręce poradnik Ani Pawłowskiej-Pojawy. Dzięki Anka za tę motywację. Bo kiedy ciało mówi dość, trzeba dać sobie trochę czasu. Aby wrócić z nową motywacją, warto wyznaczyć sobie nowy cel. To takie proste, by na nowo chciało się założyć buty do biegania. Uwaga: bieganie uzależnia! Kiedy już raz zaczniesz, nigdy nie przestaniesz.

Kobieca strona mocy. Mówi się, że bieganie jest dla wszystkich. Że biegać każdy może, a do tego wystarczą tylko: para sportowych butów, szorty i t-shirt. Faktycznie, patrząc z perspektywy lat jest to jedno z najpopularniejszych hobby na świecie, a jeśli nie hobby, to z pewnością sposób na zdobycie dobrej kondycji. Na początku może się wydawać, że każdy potrafi biegać, bo bieganie leży w naszej naturze. Zanim jednak zaczniesz stawiać pierwsze kroki, warto uzupełnić swoją wiedzę, by zrozumieć pewne kwestie. Dzięki temu poznasz, w jaki sposób przygotować się do treningu, wzbogacisz swój trening ćwiczeniami sprzyjającymi regeneracji, a przede wszystkim poznasz poprawną technikę, dzięki czemu unikniesz kontuzji i nie stracisz motywacji.

Ania to umiarkowana gadżeciara, skromna pasjonatka biegania, która pisząc o bieganiu, angażuje się w to całym sercem. Ma na koncie mnóstwo biegowych imprez w kraju i za granicą. Łączy karierę zawodową z prowadzeniem bloga, pisaniem artykułów o tematyce biegowej oraz z wychowywaniem synka. Żona, matka i prawdziwa biegaczka. Każdy biegacz wie, że o bieganiu można mówić godzinami. I choć sama autorka pisze, że: *książka nie wyczerpuje tematu, bo to zwyczajnie niemożliwe*, to na 240 stronach znajdziesz wszystko to, co o bieganiu powinnaś wiedzieć, przynajmniej na początek.

Poradnik biegania dla kobiet? Poradnik – brzmi jak elementarz dla pierwszoklasisty. Przyznam szczerze, że gdy po tej kilkutygodniowej przerwie od biegania wróciłam do truchtania, to czułam się właśnie jak dziecko stawiające pierwsze kroki, pierwsze biegowe kroki. Książka jest zdecydowanie dla każdego, i choć autorka kieruje ją głównie do kobiet, to myślę, że i mężczyźni znajdą w tu coś dla siebie.

W książce znajdziesz zbiór praktycznych informacji i wskazówek, jak pokonać wielokilometrowe dystanse i jak nie stracić motywacji do działania, bo warto kontynuować coś, co zaczęło się robić, bez względu na to, jaki jest twój powód do biegania. Początkujący znajdą podstawowe wskazówki, a doświadczeni uzupełnią wiedzę. Oczywiście nie od razu zbudowano Rzym, prawda? Czytając pierwsze rozdziały książki, zaczęłam sobie przypominać moje pierwsze przebiegnięte kilometry. O tym, jak zaczęła się moja przygoda z bieganiem, co było moją motywacją do założenia butów do biegania i dlaczego pokochałam właśnie bieganie, a nie wybrałam innego sportu.

Przypomniałam sobie chwile, kiedy przebiegłam pierwsze 5 km w biegu ulicznym, bojąc się, że zgubię się na trasie. Przypomniałam sobie swoją niesamowitą wówczas radość. I powiem Wam w sekrecie, że do dziś mi tak zostało. Choć przed biegiem studiuję trasę, a w biegach ulicznych startuje od 100 do kilkunastu tysięcy bie-

gaczy, to zawsze boję się, że się zgubię.

Ania w jednym z rozdziałów wyjaśnia, na czym polega odchudzanie dzięki bieganiu. Autorka zachęca do tego, aby rozpocząć aktywność i podchodzić do niej z głową, aby się zwyczajnie nie zabiegać. W bieganiu nie chodzi o to, aby codziennie nabijać kilometry. Wiele z nas chyba o tym zapomina. Treningi powinny być planowane, a w nich powinno się znaleźć miejsce i czas na wyciszenie, dietę oraz na regenerację organizmu.

Bieganie nie jest tylko męskim sportem, choć od początku właśnie dla mężczyzn było zarezerwowane w sportowych rywalizacjach. Jesteś kobietą i nie wstydź się tego. Biegacze to jedna wielka rodzina pozytywnie zakręconych osób, do której zdecydowanie warto dołączyć. Autorka zachęca, abyś biegała najlepiej, jak potrafisz, a wówczas bieganie stanie się częścią twojego życia i na pewno nie będziesz miała powodów do nudy. I chyba jestem tego dobrym przykładem.

Krótko mówiąc: jeśli dopiero zaczynasz swoją przygodę z bieganiem, myślę, że ta książka jest doskonałym punktem wyjścia. Natomiast jeśli już jesteś zaprawioną w bojach biegaczką, być może znajdziesz tu wskazówki, jak być jeszcze lepszą wersją samej siebie. Książkę bardzo polecam.

Wiola Pec

Więcej: <https://runhappy.pl>

Lubimy dziesiątki!

Kolejne turnieje z okazji obchodów 10-lecia ZUT były przeznaczone dla badmintonistów, lekkoatletów i tenisistów stołowych. Wystąpili w nich zarówno studenci, jak i pracownicy. 23 października 2019 r. rozstrzygnięto turniej badmintonu. W zawodach wzięła udział męska część naszej społeczności. I miejsce zajął Michał Matera z Wydziału Elektrycznego, II miejsce – Kamil

Urbanowicz z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki, III miejsce – Piotr Chomik z KU AZS.

Najlepsi lekkoatleci ZUT zostali wyłonieni podczas turnieju lekkoatletycznego, który odbył się 16 listopada 2019 r. Konkurencje były rozgrywane w hali i na boisku. Część w hali obejmowała bieg sprinterski i pchnięcie piłką lekarską. Natomiast na boisku został

przeprowadzony bieg przełajowy. W biegu sprinterskim kobiet na dystansie 40 m I miejsce zajęła Julia Błaż, II miejsce – Sandra Zacharow, III miejsce – Milena Wańkowska. W biegu mężczyzn I miejsce zajął Szymon Fałkowski, II miejsce – Mateusz Wieczorek, III miejsce – Michał Rębacz i Wojciech Tuchowski.

W pchnięciu piłką lekarską najlepsze wyniki wśród kobiet osiągnęły: Julia Błaż i Milena Wańkowska, a wśród mężczyzn najlepszy byli: Andrzej Mrozik, Wojciech Tuchowski i Szymon Fałkowski.

W biegach przełajowych i jednocześnie w pierwszym biegu z IV cyklu „Biegaj razem z nami” wśród kobiet I miejsce zajęła Sandra Zacharow, II miejsce – Joanna Żylska, III miejsce – Milena Wańkowska, a wśród mężczyzn I miejsce zajął Mateusz Wieczorek, II miejsce – Piotr Zawarski, III miejsce – Dawid Weideman.

W turnieju tenisa stołowego, który odbył się 28 listopada 2019 r., wystąpiło 7 studentek i 18 studentów. W kategorii kobiet I miejsce zajęła Justyna Rozenblut z Wydziału Budownictwa i Architektury, II miejsce – Klaudia Gołębowska z Wydziału Informatyki, III miejsce – Paulina Stachowiak z Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt. W kategorii mężczyzn na podium znaleźli się kolejno: Michał Olejnik z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki, Tomasz Samborowski z Wydziału Elektrycznego, Kacper Rybczyński z Wydziału Budownictwa i Architektury.

*Tekst: Agnieszka Parol
Zdjęcia: archiwum SWFiS*

Sportowe powitanie pierwszych roczników

„Sportowe Otrzęsiny – ZiUTek” wchodzi do tradycji życia sportowego ZUT. Już po raz drugi zostały zorganizowane w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. Impreza odbyła się 21 listopada 2019 r. i gościła drużyny z 8 wydziałów: Wydziału Budownictwa i Architektury, Wydziału Ekonomicznego, Wydziału Elektrycznego, Wydziału Informatyki, Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki, Wydziału Techniki Morskiej i Transportu, Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa. Otwierając zawody, prorektor ds. studenckich dr hab. inż. Arkadiusz Terman podkreślił, że studenci pierwszych roczników, którzy dopiero co rozpoczęli studia, są świetnie zorganizowani i jest to dobry prognostyk na przyszłość. Pan rektor życzył nowo przybyłym studentom sukcesów, także sportowych, podczas przygody na ZUT.

Jako że mamy 10 wydziałów, przygotowaliśmy 10 konkurencji. Z relacji uczestników nie wynika jednoznacznie, która była najtrudniejsza. Jedne drużyny twierdziły, że zbiorowy skok przez sznur, inne, że wyścigi na ergometrze wiosłarskim czy slalom w alkogolach. Były również głosy, że hula hop. Każda konkurencja, co było widoczne, dostarczyła wiele radości i uśmiechu. Rywalizacja między zespołami była żarliwa, a walka rozgrywała się o każdy punkt.

Ostatecznie okazało się, że studenci Wydziału Budownictwa i Architektury, podobnie jak w ubiegłym roku, zwyciężyli, zdobywając 88 pkt. Jesteśmy pod wrażeniem! Drugą lokatę zajęła drużyna Wydziału Informatyki z 83 pkt. Trzecie miejsce zajął Wydział Kształtowania

i Środowiska, który na swoim koncie zgromadził 78 pkt. Gratulujemy zwycięzcom oraz wszystkim zespołom!

Ideą „Sportowych Otrzęsin – ZiUTek 2019” jest integracja, dobra zabawa, sportowa rywalizacja, a także zapoznanie studentów z ofertą i bazą sportową ZUT oraz zachęcenie ich do trenowania w sekcjach KU AZS ZUT.

*Tekst: Agnieszka Parol
Zdjęcie: Krzysztof Maciejuk*

Mikołajki na sportowo

Z okazji tegorocznych mikołajek Studium Wychowania Fizycznego i Sportu wspólnie z Klubem Uczelnianym AZS ZUT zorganizowały zumbę, turniej rugby oraz turniej siatkówki. Drużyna rugby dostarczyła nam dużo radości, zwyciężając 20:6 w mikołajkowym turnieju rugby (mecz rugby pomiędzy AZS ZUT Szczecin a RC Szczecinek).

Natomiast Mikołajkowy Turniej Siatkówki Trójek Studenckich – Miksty zgromadził 14 drużyn. Po walce wyłoniono mikołajkowych zwycięzców. Oto oni: I miejsce w turnieju zdobyły Śmigające Jaguary (w składzie: Kludia Kuczyńska WKŚiR, Szymon Krech WBiA, Kacper Kroplewski WBiA); II miejsce – Załom Team (w składzie: Wiktoria Wesołowska WTMiT, Dawid Orlon WE, Michał Podgórski WIMiM); III miejsce – Byle Przebić (w składzie: Kaja Medweca WE, Piotr Grzelak WKŚiR, Filip Baran WE, Kuba Lubarda WE).

Każda okazja, by aktywnie spędzać czas, jest dobra, dlatego bardzo nas cieszy duże zainteresowanie sportowymi wydarzeniami.

*Tekst: Agnieszka Parol
Zdjęcie: archiwum SWFiS*

ŻYLI WŚRÓD NAS

Joanna Izbicka

(1944–2019)

Z głębokim żalem i smutkiem 9 września 2019 r. na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie pożegnaliśmy dr inż. Joannę Izbicką, wieloletniego pracownika Instytutu Polimerów Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej. W osobie Joanny tracimy wspaniałego człowieka, serdeczną koleżankę, osobę

życzliwą, pomocną, zawsze uśmiechniętą i pozytywnie nastawioną do życia. Z Politechniką Szczecińską związana była od 1969 r. Jako naukowiec i nauczyciel akademicki z pasją przekazywała wiedzę w zakresie konstrukcyjnych materiałów polimerowych i kompozytowych, prowadząc jednocześnie szeroko rozwiniętą współpracę z przemysłem. Oprócz pracy naukowej i dydaktycznej angażowała się mocno w ogólnopolską działalność społeczną.

Joanna Izbicka studiowała na Wydziale Chemicznym Politechniki Gdańskiej, gdzie aktywnie działała jako członek ówczesnego Zrzeszenia Studentów Polskich. Po obronie pracy magisterskiej w 1968 r. przeniósła się do Szczecina, wiążąc swoją karierę zawodową z Politechniką Szczecińską. Doktorat obroniła na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej w 1979 r., specjalizując się w poliestrowych tworzywach wzmocnionych. W Instytucie Polimerów PS przepracowała 30 lat. Z uwagi na swoje zaangażowanie tak wrosła w środowisko akademickie, że nazywano ją „Ciotka”. Nigdy nie była obojętna na potrzeby innych. Współpracowała z krajowymi i zagranicznymi ośrodkami

naukowo-badawczymi, w tym z Politechniką w Kassel i w Rydze. Związana była z przemysłem tworzyw sztucznych i wzmocnień włókniastych (żywice, dodatki mineralne, włókna wzmacniające – szklane, węglowe, aramidowe typu Kevlar). W 1987 r. uzyskała uprawnienia rzeczoznawcy tworzyw sztucznych Polskiego Towarzystwa Chemicznego i Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego. Przez wiele lat była jedynym na Pomorzu Zachodnim rzeczoznawcą Naczelnej Organizacji Technicznej w zakresie tworzyw polimerowych. Społecznie związana była z ruchem kobiecym – Ligą Kobiet Polskich w Szczecinie i Elblągu. Radna wojewódzka z ramienia SLD Zachodniopomorskiego Sejmiku Wojewódzkiego I kadencji w latach 1998–2002.

Prywatnie oddawała się swoim pasjom: pływaniu, podróżom i brydżowi. Odeszła 30 sierpnia 2019 r. Stanowczo za wcześnie...

*Koleżanki i Koledzy
z Zakładu Technologii Materiałów
Polimerowych Instytutu Polimerów
Wydziału Technologii i Inżynierii
Chemicznej ZUT*

Wanda Natalczyk-Szymkowska

(1948–2019)

26 sierpnia 2019 r. zmarła inżynier Wanda Natalczyk-Szymkowska, wieloletni, ceniony pracownik Katedry Oceny Produktów Zwierzęcych byłej Akademii Rolniczej (obecnie ZUT) w Szczecinie. Wanda

Szymkowska-Natalczyk urodziła się 19 listopada 1948 r. w Szczecinie. Po ukończeniu w 1968 r. Technikum Chemicznego w Szczecinie podjęła pracę na etacie technicznym w Katedrze Szczegółowej Hodowli Zwierząt w Wyższej Szkole Rolniczej. W międzyczasie podjęła studia wieczorowe na Wydziale Technologii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej, które ukończyła w 1975 r. z tytułem inżyniera chemika ze specjalnością „lekką technologią organiczną”.

Od 1978 r. była zatrudniona na etacie starszego specjalisty w Zakładzie Oceny Surowców Pochodzenia Zwierzęcego (następnie Katedry Oceny Produktów Zwierzęcych, obecnie Pracowni Towaroznawstwa Produktów Spożywczych), w której pracowała do przejścia na emeryturę w 2010 r. W Katedrze Oceny

Produktów Zwierzęcych była odpowiedzialna za funkcjonowanie laboratorium chemicznego i technologicznego. Była współautorką wielu publikacji naukowych. Za swoją działalność naukową i organizacyjną była wielokrotnie nagradzana nagrodą Rektora Akademii Rolniczej. W 2003 r. została odznaczona medalem Zasłużony dla Akademii Rolniczej, a 2 lata później (w 2005 r.) Srebrnym Krzyżem Zasługi. Zapamiętamy Panią Wandę jako osobę sumienną, zaangażowaną w swoją pracę, życzliwą dla współpracowników, doktorantów i studentów.

*Przygotowali:
Małgorzata Jakubowska
Tadeusz Karamucki*

Marian Orłowski

(1935–2019)

Marian Orłowski urodził się 4 kwietnia 1935 r. w Lisewie Kościelnym. W 1952 r. zdał maturę w Liceum Pedagogicznym w Szczecinie. W latach 1952–1955 pełnił funkcję kierownika Szkoły Podstawowej w Maszewie i Stebnicy. Od 1960 r. pracował jako starszy projektant terenów zieleni w Biurze Projektów w Szczecinie. Zaprojektował m.in. tereny zieleni na Podzamczu i nadzorował ich wykonanie. W latach 1960–1962 był kierownikiem internatu i wychowawcą w Liceum Pedagogicznym w Szczecinie.

Następnie w latach 1966–1969 pracował na stanowisku dyrektora administracyjnego w Wyższej Szkole Rolniczej w Szczecinie. W 1969 r. rozpoczął pracę w Katedrze Wzręcznictwa tejże uczelni, a w 1971 r. uzyskał stopień naukowy doktora. W latach 1973–2005 pełnił funkcję kierownika Katedry Wzręcznictwa w Akademii Rolniczej w Szczecinie. W 1987 r. uzyskał stopień naukowy

doktora habilitowanego, a 6 lat później – tytuł profesora zwyczajnego.

Marian Orłowski był od 1970 r. członkiem Wojewódzkiego Zarządu Ogrodów Działkowych w Szczecinie, gdzie przez wiele lat pracował społecznie na rzecz rozwoju idei ogrodów działkowych.

W latach 1981–1984 pełnił funkcję prorektora ds. badań i współpracy z gospodarką narodową w Akademii Rolniczej w Szczecinie. Był także wieloletnim działaczem społecznym Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Szczecinie oraz wykładowcą na spotkaniach szkoleniowych organizowanych przez Zjazd Ogrodów Działkowych w województwie zachodniopomorskim.

Jako wieloletni dydaktyk był wychowawcą wielu pokoleń szczecińskich ogrodników. Był autorem i współautorem 375 publikacji naukowych, w tym 10 podręczników i 4 skryptów. Wypromował wielu magistrów

i doktorów; pełnił rolę recenzenta w wielu przewodach habilitacyjnych i profesorskich. W latach 1989–1999 pełnił funkcję przewodniczącego Polskiego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych Oddziału w Szczecinie, a następnie został jego honorowym członkiem. Za zasługi został odznaczony medalem PTNO.

Działalność badawcza – kierunki badawcze: wpływ wielkości wysadków cebuli oraz ich gęstości sadzenia na wielkość i jakość plonu nasion; wpływ terminu siewu i rozstawy roślin na wielkość oraz jakość plonu nasion kapusty pekińskiej; wpływ wielkości ząbków oraz gęstości ich sadzenia na wielkość plonu czosnku; wpływ terminu siewu i gęstości sadzenia jarmużu na wielkość plonu nasion; odchwaszczanie chemiczne plantacji nasiennej jarmużu a wielkość i jakość plonu nasion; wpływ cięcia nasienników jarmużu na plon nasion; bezwysadkowa uprawa nasion kapusty głowiastej; wpływ nawożenia na wielkość

i jakość plonu nasion kapusty; bezwysadkowa produkcja nasion kalarepy; produkcja nasienna buraka ćwikłowego; intensywna uprawa warzyw gruntowych; nawozy organiczno-mineralne, nawozy o przedłużonym działaniu w uprawie warzyw; uprawa cebuli pietrowej.

Za swoje liczne zasługi dla miasta Szczecina, województwa oraz państwa polskiego był wielokrotnie odznaczany:

1972 r. – Złota odznaka honorowa – „Zasłużony Popularyzator Wiedzy – TWP”

1973 r. – odznaka Gryfa Pomorskiego – za zasługi dla rozwoju województwa szczecińskiego

1975 r. – medal XXX-lecia „Gryf Pomorski” – w uznaniu zasług dla Pomorza Zachodniego

1976 r. – Złoty Krzyż Zasługi

1979 r. – odznaka „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”

1980 r. – odznaka honorowa – „za zasługi w rozwoju województwa koszalińskiego”

1983 r. – Honorowa Złota Odznaka Działkowca

1984 r. – Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski

1984 r. – odznaka honorowa „za zasługi dla województwa słupskiego”

1984 r. – odznaka honorowa „za zasługi dla województwa gorzowskiego”

1985 r. – Medal Komisji Edukacji Narodowej – za zasługi dla oświaty i wychowania

2004 r. – Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski

Điękujemy za wiarę w nasze możliwości i ciągłą mobilizację do robienia postępów. W pamięci i sercach pracowników Katedry, doktorantów i magistrantów pozostanie Pan Profesor na zawsze.

Współpracownicy

Mieczysław Kabat

(1937–2019)

19 sierpnia 2019 r. odszedł do wieczności, przeżywszy 82 lata, dr inż. Mieczysław Kabat, emerytowany pracownik Katedry Techniki Ciepłej, doskonały nauczyciel akademicki, naukowiec i nieodżałowany starszy kolega.

Karierę zawodową rozpoczął w 1960 r., podejmując pracę w Centralnym Biurze Konstrukcji Okrętowych – Oddział w Szczecinie. W marcu 1962 r. został pracownikiem Instytutu Budowy Maszyn Politechniki Szczecińskiej, gdzie był zatrudniony kolejno

na stanowiskach: starszego asystenta, starszego wykładowcy i adiunkta. W 1977 r. obronił rozprawę doktorską na Politechnice Gliwickiej, której promotorem był prof. Jan Szargut, ceniony na świecie naukowiec i dydaktyk. W trakcie długoletniej pracy zawodowej na Politechnice Szczecińskiej pełnił liczne funkcje, m.in. kierownika Laboratorium Miernictwa Ciepłego i kierownika Zakładu Termodynamiki Technicznej w Katedrze Techniki Ciepłej. Przez wiele lat prowadził wysoko oceniane i lubiane przez studentów wykłady i zajęcia laboratoryjne, przeplatane często anegdotami i dygresjami. Był współautorem cenionego podręcznika dydaktycznego pt. „Laboratorium z paliw silnikowych i środków smarowych”. Wielu ówczesnych młodszych pracowników Katedry było przez Niego przygotowywanych do pracy dydaktycznej i naukowej. Był wymagającym, a jednocześnie życzliwym starszym kolegą i nauczycielem.

Jego zainteresowania zawodowe koncentrowały się na problemach ogrzewnictwa i ciepłownictwa, ale także na zagadnieniach wykorzystania energii geotermalnej. W latach 90. ubiegłego wieku wraz z prof. Romanem Sobańskim, a następnie prof. Władysławem Nowakiem tworzyli zespół specjalistów zajmujących się ciepłowniami geotermalnymi. Efektem tych prac była współautorska monografia pt. „Systemy pozyskiwania i wykorzystania

energii geotermalnej”, przybliżająca problematykę wykorzystania ciepła Ziemi.

Na forum ogólnopolskim Mieczysław Kabat intensywnie uczestniczył w pracach Sekcji Termodynamiki Komitetu Termodynamiki i Spalania, a także Sekcji Ogrzewnictwa, Klimatyzacji i Ciepłownictwa Komitetu Inżynierii Ładowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, których był członkiem. Był autorem i współautorem wielu referatów naukowych, które prezentował na konferencjach ogólnopolskich i międzynarodowych. W latach 1992–2002 pełnił funkcję sekretarza naukowego Międzynarodowego Sympozjum Heat Transfer and Renewable Energy Sources (HTRSE), organizowanego cyklicznie przez Katedrę Techniki Ciepłej od ponad 30 lat. Głęboka wiedza i zdolności oratorskie, a także łatwość „przelewania myśli na papier” to cechy, które charakteryzowały Jego osobę.

Dla pracowników naszej Katedry zawsze był „duszą towarzystwa”. W Jego obecności nie można było się nudzić. Dowcipy i dyktetyki to była Jego specjalność. Pozostanie w naszej pamięci jako naukowiec i nauczyciel akademicki, wychowawca wielu pokoleń inżynierów mechaników i energetyków.

Przygotowali:

*dr hab. inż. Zbigniew Zapalowicz, prof. ZUT
dr hab. inż. Anna Majchrzycka*

Mikołajki 2019

■ strony 15 i 26

